

FINANCIAL TIMES:

"IMPERIUL CARITAS SE NÂRUIE" STOICA VREA SĂ FUGĂ ÎN ELVEȚIA ?

Ioan Stoica, patronul controversatului joc de întrajutorare Caritas, a primit săptămâna trecută viză pentru intrarea în Elveția. Financial Times titra pe prima pagină: "Imperiul Caritas este în pragul falimentului. Patronul acestuia, de frica repercusiunilor, fuge în Elveția".

Stirea, preluată de cele mai importante agenții de presă, a făcut înconjurul lumii în numai câteva ore.

Ca de obicei, românii cotizanți la joc au rămas impasibili. Puțini sunt aceia care au realizat proporțiile dezastrului.

Renumiți experți economiști au prezis căderea acestei piramide monetare până la sfârșitul acestui an.

După majoritatea părerilor avizate, circuitul Caritas se bazează pe ideea piramidei construite de Giannini Francesco, un emigrant italian în SUA, din anul 1906. Acesta, în decursul a numai 10 luni, a escrocat peste 40 000 de newyorkezi, încasând de la aceștia 15 000 000 USD. Soarta sa "de după" este bine cunoscută: justiția americană l-a condamnat la 20 de ani muncă silnică. La vârsta de 50 de ani a murit în puscărie.

În paginile aceluiași Financial Times, se apreciază că viza obținută zilele trecute de Stoica este sfârșitul Caritas-ului !

Mădălin Pribu

ȘTIRI • EVENIMENTE • ANCHETE • REPORTAJE • INTERVIURI • OPINII

Flacăra

• Nr. 43 • 27 X - 2 XI • 1993 • 24 pagini - 100 lei • plus supliment 8 pagini gratuit

Fondată în 1911 de
CONSTANTIN BANU

Editată de

PUBLICATIILE

Flacăra

Director
general
GEORGE
ARION

Redactor șef LIVIU TIMBUS

ROMÂNIA ÎN CALEA TRAFICANȚILOR DE ARME, DROGURI ȘI CARNE VIE

- Cea mai importantă captură de stupefiante din Europa a avut loc de curând în țara noastră. Dar, luată prin surprindere și lipsită de mijloace moderne de investigație, poliția națională se opune cu greu acestei invazii sosite din Orient

pag. 5

În acest număr, opt pagini despre:

TIB '93

Oferte, informații utile,

ghid de afaceri, publicitate

ACADEMIA REFUZĂ 20 MILIARDE LEI

- Bătrânii staliști din fruntea instituției se opun finanțării în România a primului centru geopolitic din Europa de Est

pag. 17

GEPA
Center

Un pic mai bine
pentru
dumneavoastră

BUCUREȘTI, CALEA DOROBANȚI 111
TEL. 01-312.99.83; FAX 01-312.75.69

INSTANTANEE NEFARDATE

● România, din nou, „front line“?

Președintele PD, Petre Roman, ales raportor special NATO privind „Noua ordine de securitate europeană“, a avertizat adunarea nord-atlantică asupra pericolului ca România să devină, pentru a doua oară în acest secol, „front line“, ca în perioada 1917—1945, în cazul în care primirea în structurile euro-atlantice ar întârzia prea tare. „Destinul“ — a spus domnia sa, citând din Nicolae Titulescu, „este scuza celor slabi și opera celor tari“.

● Invitație Regelui Mihai I la aniversarea zilei Marii Uniri.

Partidul Alianței Civice revine și insistă: este absolut necesară invitarea oficială a Majestății Sale Regelui MIHAI I de România în țară, cu prilejul celebrării zilei naționale, de către Comitetul Național de Organizare, ca o recunoaștere a contribuției hotărâtoare a instituției monarhice la realizarea actului Marii Uniri. Va fi, totodată, o dovadă elocventă, din țară și internațională de revenire a României la normalitate.

● Români, vă ordon, treceți iarna!

DI George Stancov (PD) consideră că motiunea simplă ar putea deveni o motiune constituțională, dacă eșichierul politic ar suferi oarecare modificări de puls (vezi dorințele în fașă ale PUNR). Vorbind despre limita bunului simț privind „rezultatele minunate ale guvernării Văcăroiu și despre „nostalgia de alt tip a premierului“, domnia sa e de părere că prețul cărnii de porc ar putea duce la... o lovitură de stat! Dezvizile actualului guvern se pare că sunt „Vom mânca mușchiuleț, dar întâi să dăm gata slănină“ și, inevitabil, „Români, vă ordon, treceți iarna!“

● Partidul Regalist nu doarme

La Sinaia are loc luni, 25 octombrie, sărbătorirea zilei de naștere a Regelui Mihai I de România, la care sunt invitate personalități ale vieții politice și publice din întreaga țară, care simt că singura salvare pentru perioada de criză complexă pe care o traversăm este monarhia constituțională.

● Adio FMI, dacă Guvernul va emite monedă

În opinia dlui Eugen Vasiliu (PAC), dacă guvernul Văcăroiu intenționează cumva (din greșală) să emită monedă, adio FMI. Nicăieri în statele civilizate guvernul nu emite și nu controlează băncile naționale. Activitatea unei bănci nu poate sta decât sub control parlamentar.

● Cumpărăm diplome în rate

Este o afacere urâtă, murdară, dureroasă, un mijloc urât de a cumpăra diplome în rate, spune dl senator PAC Emil Tocaci, referindu-se la proliferarea instituțiilor de învățământ particular. România dispune azi de 66 universități și 321 facultăți particulare, ceea ce ne conferă locul I în Europa. Să nu uităm că învățământul particular cu taxe este apanajul societăților bogate, iar noi numai bogați nu suntem, adăugă domnia sa. Italia dispune de o singură universitate particulară, iar Franța de două. Este încă o modalitate pentru unii de a câștiga bani nemuncați, deoarece domnia sa afirmă că știe persoane care, pe lângă plata cu ora la stat, au câte 3—5 norme întregi la particulari. „În curând, adică la anul, va ieși prima promoție de pseudointelectuali“. Dar, ca o concluzie, domnia sa spune că, probabil, în lipsă de produse, vom exporta inteligență...

MARIA VOICAN ■

Ce-am ales și ce-am cules

FIGURA CU DATUL LA ȚURLOAIELE GUVERNULUI

Senatorii din grupul parlamentar Partida Națională au pornit săptămâna trecută o ofensivă, foarte dură, împotriva guvernului, acuzat de faptul că ignoră Senatul prin neprezentarea la reuniunile acestei camere atunci când se adresează întrebări și interpelări. Asta cam așa e, dar mult mai grav este faptul că acest guvern ignoră... populația țării! Așa că despre prezența la interpelările parlamentare nu prea mai are rost să vorbim. Vadim Tudor a tunat că membrii guvernului „și-au văzut sacii în căruță“ și a amenințat că „ceea ce nu a reușit opoziția în trei ani de zile, să răstoarne Guvernul, vom reuși noi în trei zile!“ Ei, ca să vezi cine dă la țurloaiele guvernamentale cu os! Te pomenesci că nu mai e măduvă de supt! ● DI deputat Ion Diaconescu a propus, la începutul săptămânii trecute, trecerea de pe poziția 20 pe poziția 8 a ordinii de zi a propunerii legislative inițiate de PNȚCD, PER și UDMR, privind modificarea și completarea Legii fondului funciar. A intrat în funcțiune mașina de vot, care nu obosește deloc în asemenea situații și propunerea a fost respinsă! Pe bună dreptate, ce, nu este „fonciară“ o lege perfectă?! ● DI Adrian Severin a adus în discuția Camerei Deputaților chestiunea, de o gravitate deosebită, în viziunea sa, a presiunilor, persecuțiilor, șicanelor, măsurilor abuzive împotriva PD, a liderilor, militanților și simpatizanților săi. Așa cum procedază de regulă în asemenea situații, în timp ce dl deputat citea comunicatul, deputații majorității parlamentare vociferau, tropăiau, se strâmbau, făceau diferite gesturi! Așa sunt ei! De unde nu-i, nici

Dumnezeu nu cere! ● Tot săptămâna trecută, Senatul a adoptat proiectul de lege pentru combaterea evaziunii fiscale, dar cu majorarea pedepselor și amenzilor, față de textul inițiatorului. Astfel, sustragerea de la plata impozitului de către persoanele juridice se pedepsește cu închisoare de la 3 la 12 ani și cu retragerea unor drepturi! Să vedem cum se va aplica această lege, având în vedere că în România, așa cum știe toată lumea, există corupție! Oricum, în multe alte țări, această lege este aplicată și foarte mulți se tem să intre sub incidența ei! Dar, la noi ca la nimenea, așa că nu se știe! Oricum, trăiască finanțistii!

MARIAN GHIȚEANU ■

„Am fost un dobitoc“ (că nu mi-am pus piciorul în ghips). TUDOR POSTELNICU, pușcăriașul de lux, la o cafea cu comisia parlamentară

Ioan Gavra „combate“ despre bani, bănci și CARITAS

Calificând astfel gruparea „Un viitor pentru România“, dl Ioan Gavra, trece la lucruri mai serioase — și anume, controlul parlamentar asupra Băncii Naționale. Domnia sa afirmă că a cam venit timpul ca și guvernatorul băncii susnumite să fie confirmat de Parlament, așa cum a trecut și „bietul“ domn Măgureanu printre furcile caudine. Oricum, dl Gavra opinează că fiecare grup parlamentar ar avea posibilitatea să facă propuneri pentru acest post extrem de important. Creștii ei! Se pare că PUNR ar avea chiar o inflație de propuneri.

„Lupta“ cu PD tinde să a-

tingă cote fierbinți. Când vorbește despre reprezentanții partidului dlui Roman, dl Gavra uită de codul deontologic al personalității politice. Nici dl Ioan Rațiu nu scapă nescărmănat: dacă domnia sa afirmă că la circuitul Caritas și-au spălat banii securiștii și comuniștii plătiți, atunci dl Gavra ține să-l asigure pe dl Rațiu că „jocul“ a pornit din economiile unor „bieți pensionari“ care nu se mai ajungeau cu banii. Iar, la începuturile sale, circuitul Caritas a fost găzduit de fostul FSN, actual PD, în clădirile sale. DI Gavra mai afirmă că deține date conform cărora cele două variante de joc de

întrajutorare de la Pitești și Constanța sunt înființate de PD, pentru a denigra ideea „umanitaristă“ a Caritasului. PUNR neagă orice amestec în acest joc.

În altă ordine de idei, Gavra bate monedă pe „favoritismele“ pe care le practică Banca Națională către băncile comerciale, acordându-le (unora dintre ele) credite cu o dobândă de peste 200% și 250%, care, adăugată la dobânda pe care o practică BNR (de 105%) duce, inevitabil, la stoparea privatizării. PUNR susține că BNR a favorizat la fixing anumite bănci. În final, dl Gavra aduce la cunoștința publică faptul că mineriada din septembrie 1991 a fost o joacă de copil pe lângă ce ar putea declanșa o eventuală lege dată de Parlament prin care s-ar stopa, ca ilegal, circuitul Caritas.

contra unei competiții politice între partide în dorința lor de a-și asuma meritul înfăptuirii Unirii. Auzi tupeu! Nu cumva meritul Unirii l-or fi avut cei al căror urmaș politic este?! Ce legătură au avut comuniștii de ieri și de azi cu Marea Unire?! Tot atâta cât are zâmbetul lui Iliescu cu coastele națiunii!

că la lucrările Consiliului Național al PL — '93 „s-a denigrat în mod voit PNL, considerându-se că este un partid muribund, că o eventuală unificare cu PL '93 ar fi, de fapt, colacul de salvare de la dispariție, că n-are nici un fel de reprezentare în teritoriu. A ridica minciuna la rang de principiu mi se pare inadmisibil“. Dar propune-

1993 s-au înregistrat în București 349 de cazuri declarate de SIDA, din care 256 sunt copii, iar restul adulți ● În sezonul rece se așteaptă creșterea numărului cazurilor de trichineloză ● Dumitru Ion Bidia de la Comunitatea etniei romilor a afirmat, în cadrul conferinței de presă desfășurate săptămâna trecută, că dacă autoritățile nu iau măsuri pentru apărarea romilor, aceștia se vor înarma și se vor apăra singuri ● Moldovan Carmen, în vârstă de 15 ani, a strâns peste un milion de lei din cele 12 furturi din locuințe pe care le-a săvârșit ● În satul Vlădic din județul Bacău a fost violată o fetiță de doi ani și zece luni ● Studenții facultății de filozofie au intrat în grevă ● Un cavou va costa 300.000 lei ● Potrivit studiului intitulat „Perspective ale economiei mondiale“, elaborat de FMI, România va cunoaște în continuare o creștere economică negativă ● Orașul Baia Mare și împrejurimile sale pe o rază de 25 de km au fost declarate zonă calamităților datorită poluării ● Două crani au fost descoperite într-un tomberon din Galați ● ÎN TOT ACEST TIMP. PREȘEDINTELE ION ILIESCU A ÎNȚEPRINS UN RODNIC TURNEU PRIN MAI MULTE STATE AFRICANE.

MARIAN GHIȚEANU ■

Mici impresii, vorbe mari

■ ■ Ministerul Culturii a rămas fără prohab! Petre Sălcudeanu, care în urma bețivelii s-a încins destul de tare, inclusiv la părțile mai intime, pe care a simțit nevoia să le mai aerisească, și-a dat în sfârșit demisia! Oricum, rămâne deputat de București al PDSR, iar cum la Cameră lăcrează destule secretare, funcționare, ospătărițe, femei de serviciu, cine știe ce se mai poate întâmpla! Cât despre eventuala sa numire în alt post ministerial, să sperăm ca măcar acum să primeze înțelepciunea populară: „O dată vede nașul...“!

■ ■ DI Mircea Ionescu Quintus s-a arătat indignat

rea făcută Regelui de a candida la președinție cum vi se pare, dle Quintus? Dar luptele din interiorul partidului, pe care nu le puteți curma, ce sunt, dle Quintus? Dar părăsirea de către PNL a Convenției Democratice (după alegerile locale) și atacurile dlui Câmpeanu împotriva acesteia în campania electorală, cum le califică dle Quintus? ■ ■ Prețurile produselor din carne au crescut extraordinar. Cea mai ieftină rămâne slănină simplă — 400 lei/kg ● „Caritas“ face pui în tot mai multe locuri din țară ● Parvoviroza a început să facă ravagii printre câini ● Din 1985 și până la 30 septembrie

1993 s-au înregistrat în București 349 de cazuri declarate de SIDA, din care 256 sunt copii, iar restul adulți ● În sezonul rece se așteaptă creșterea numărului cazurilor de trichineloză ● Dumitru Ion Bidia de la Comunitatea etniei romilor a afirmat, în cadrul conferinței de presă desfășurate săptămâna trecută, că dacă autoritățile nu iau măsuri pentru apărarea romilor, aceștia se vor înarma și se vor apăra singuri ● Moldovan Carmen, în vârstă de 15 ani, a strâns peste un milion de lei din cele 12 furturi din locuințe pe care le-a săvârșit ● În satul Vlădic din județul Bacău a fost violată o fetiță de doi ani și zece luni ● Studenții facultății de filozofie au intrat în grevă ● Un cavou va costa 300.000 lei ● Potrivit studiului intitulat „Perspective ale economiei mondiale“, elaborat de FMI, România va cunoaște în continuare o creștere economică negativă ● Orașul Baia Mare și împrejurimile sale pe o rază de 25 de km au fost declarate zonă calamităților datorită poluării ● Două crani au fost descoperite într-un tomberon din Galați ● ÎN TOT ACEST TIMP. PREȘEDINTELE ION ILIESCU A ÎNȚEPRINS UN RODNIC TURNEU PRIN MAI MULTE STATE AFRICANE.

DOMNUL VĂCĂROIU VA LUA DE COARNE TAURUL FMI

Plecarea intempestivă la Bruxelles a dlui Mircea Coșea, principalul nostru negociator cu delegația FMI, într-un moment important al pregătirii acestor negocieri, ridică un semn de întrebare asupra modului în care înțelege executivul să trateze cu delegația de experți sosită de la Washington; există semne că primul ministru nu acceptă că se află în fața ultimului tren și încearcă să promoveze o politică „originală”, stârnind îngrijorare și rumoare chiar în cercurile puterii. Să sperăm că lucrurile nu vor sta, totuși, așa.

Succesele politice din ultima vreme ale celor ce țin hăturile în țara asta — și le țin prost, dar zdravăn — se vor rotunji zilele acestea, probabil, prin rezolvarea favorabilă a negocierilor cu Fondul Monetar Internațional. Nu este vorba de un pronostic, cât mai degrabă despre consemnarea unei realități: ridicarea progresivă a barierelor din calea integrării României în arhitectura de ansamblu a lumii civilizate.

Este adevărat, puterea o deține și o exercită (nu în folosul națiunii, ci în propriul beneficiu) un grup numeros și eterogen de fești învățați ai regimului comunist, oportuniști pur-sânge, vanitoși, cinici și egoiști, care au trecut cu nonșalanță de la aplauzele de turmă înregimentată la vedetismul politicianist și gargara pseudodemocrată; este adevărat, reforma, prin grația lui Dumnezeu și lucrarea Văcăroiuului, a fost blocată, economia autentică de piață a devenit o iluzie și o parodie dezgustătoare, iar nivelul de trai a coborât la cote catastrofale („vizitele de lucru” ale românului prin piețe și magazine au devenit un lux masochist); climatul social și moral s-a degradat, murdăria, sălbăticia și violența au invadat orașele, oricum invadate de ruinele construcțiilor neterminate (ei, dar producția crește, că așa a stabilit primul ministru — felicitări, la mai mare și noi succese în ramură!...); este adevărat, praful și pulberea s-au ales din tot entuziasmul revoluționar și din toate speranțele noastre, iar opoziția se dovedește incapabilă să-și depășească limitele, disensiunile și prezența decorativă în viața politică. Și cu toate acestea, Consiliul Europei ne-a primit în rândurile sale, americanii ne-au acordat clauza,

iar NATO pare că s-a hotărât să ne ia sub aripa sa blindată. O țară în care vechiul regim și-a găsit atâtea supape de supraviețuire, o țară în care comunismul n-a murit, ci doar s-a rebotat, producând în continuare mizerie, nedreptate și degradare, o țară sălbăticită de bolșevism este acceptată în lumea civilizată. Acest paradox își are explicația sa simplă: izolarea în continuare a României, printr-o atitudine intransigentă a Occidentului față de ea (oricât ar fi de îndreptățită), implică riscul constituirii în zona balcanică a unui nucleu de rezistență naționalistă, sau chiar național-comunistă, față de demersurile integratoare occidentale și poate duce la alterarea — fie și numai prin șantaj și manipulare — a raporturilor dintre Occident și Rusia. Abandonarea României (pe care „a moșit-o” la Gurile Dunării în 1859 și 1918), acum, din considerente de filosofie politică, e un lux pe care Occidentul nu și-l poate permite, din considerente de pragmatism politic.

Și pentru că banii, în afara funcției de mijloc de plată, mai au și „funcția” de a face politică, există toate premisele ca deschiderea Occidentului față de noi să fie mai... „sunătoare”. Dar dacă dl Văcăroiu își imaginează că deciziile tehnice ale FMI le ia Manfred Woeiner, de pildă, sau ministerele de externe apăsene, se-nșală amarnic! FMI-ul nu-și deschide punga doar ca să ciugulească încântat premierul nostru bănuții pe care să-i azvârle în gura larg deschisă și infometată a economiei românești, care consumă cu un miliard de dolari mai mult decât produce (după cum afirmă dl Daniel Dăianu). Imprimutul stand-by e destinat reformei, adică privatizării, liberalizării cursului de schimb leu/dolar, reducerii deficitelor, controlului inflației ș.a. Scrisoarea de intenție a executivului va trebui să cuprindă măsuri concrete în acest sens. Se pare că, plecând la Bruxelles în momentul definitivării scrisorii, dl Mircea Coșea s-a delimitat, implicit, de punctul de vedere al primului ministru.

Să fi gafat din nou, decisiv, dl Văcăroiu? Ar fi (și semne deja există) începutul sfârșitului său.

EUGEN CHIROVICI ■

P.S. La închiderea ediției aflăm „contribuția” de ultimă oră a dlui Văcăroiu: delegația FMI nu mai vine la București!

CARUSEL POLITIC

Văcăroiu este faultat într-o veselie...

VOM AVEA GUVERN DE COALIȚIE?

• Se vorbește că din iarnă ne va scoate
dl Eugen Dîjmărescu. Depinde cum...

• Viorel Hrebenciuc „va emigra” la
Cotroceni

• În culise este vânzoleală

Surse din anturajul partidului de guvernământ, care dorește să-și păstreze anonimul, au declarat unui reporter Mediafax că „guvernul Văcăroiu a primit cartonaș roșu”.

Parlamentarii PSDR par a fi îngrijorați și divizați. Aceeași sursă a declarat că președintele Iliescu a fost contactat telefonic, fiind pus la curent cu faptul că actualul executiv ar putea fi debarcat. Domnia sa nu a manifestat, însă, un interes deosebit în acest sens. În lipsa președintelui, unii membri ai partidului de guvernământ discută deja despre anumite rocade. De exemplu, Octav Coșmăncă, în prezent secretar de stat la Departamentul Administrației Publice Locale, ar urma să ia locul dlui Viorel Hrebenciuc, care va fi numit consilier prezidențial. Se vorbește, din nou, despre plecarea lui Dan Mircea Popescu. Potrivit opiniilor exprimate de persoane din anturajul puterii, „luni este ziua debarcării”. Mișcarea pare a fi bine calculată și pleacă „de sus în jos”. Faptul că președintele nu se află în țară și pare dezinteresat de ceea ce s-ar putea întâmpla vine în sprijinul teoriei potrivit căreia dl Iliescu dorește să nu fie amestecat.

Căderea guvernului nu va fi determinată atât de opoziție, cât de unele fracțiuni ale coaliției guvernamentale, care vor acționa, de această dată, împotriva guvernului pe care l-au susținut. Se evocă și anumiți factori externi, precum interesul NATO și ale Occidentului față de România, ca avanpost al Vestului în Est.

Deși opoziția pare a fi fost luată prin surprindere, în anturajul actualiei puteri se dorește ca măcar câțiva viitori miniștri să aparțină acesteia. Viitorul premier ar putea fi — potrivit aceluiași surse — un membru PNȚCD sau PD(FSN). Din partidul dlui Petre Roman, cel mai bine cotate este dl Eugen Dîjmărescu. Se dorește atragerea cât mai multor partide la guvernare, pentru o cât mai bună susținere parlamentară și pentru câștigarea unei credibilități în exterior, menită a atrage din nou sprijinul FMI.

A treia putere

DIN NOU AVOCAȚI CU STUDII LA PARIS

Format după modelul francez, Baroul românesc de avocatură și-a păstrat structura, în ciuda intreruperii — vreme de 45 de ani — a oricărei legături cu barourile din Franța. Re-luate în urmă cu trei ani doar la nivelul promisiunilor entuziaste, iată, acestea capătă acum consistență.

FRANÇOIS VIGNANCOUR,
președintele Conferinței
decanilor din Franța:

Sperăm ca foarte curând barourile românești să-și aibă legea care să le asigure independența și cadrul larg de desfășurare pe care-l au în toate țările democratice. Avocații noștri își doresc un partener real în colegii din România. Din discuțiile care au avut loc în aceste zile, se constată că în materie de drept comercial problemele sunt cam aceleași, mai accentuate, desigur, la dumneavoastră, pentru că noțiunea liberului schimb, ca și a dreptului privat trebuie reînviată.

VICTOR ANAGHONTE,
președintele Uniunii
avocaților din România:

Uniunea noastră a încheiat un contract cu „La conférence de batonniers de France et d'outre mer”, deci cu barourile franceze, prin care un mare număr al barourilor de aici s-au înfrățit cu cele franceze. Colaborarea este reală și cu mari profituri în ceea ce ne privește. Chiar în aceste zile, un număr de 14 eminenți profesori universitari francezi au ținut, în cadrul Universității de toamnă, o se-

François Vignancour, președintele Conferinței decanilor din Franța

rie de seminarii pe subiecte de drept comercial. Este o materie pe care n-o cunoaștem foarte bine, pentru că n-am profesat în ea și nici nu avem o literatură juridică suficientă în domeniu. Dacă e să luăm doar exemplul numerelor de firme care au avut pierderi uriașe, iar uneori au și falimentat, pentru că n-au știut să încheie niște contracte, se înțelege cât este de necesar să ne punem la punct în domeniu și ce important este ajutorul pe care avocații francezi ni-l oferă în dezvoltarea economică de manieră legală.

A consemnat
LIANA TATOS ■

După audierea lui Postelnicu, Dincă și Iulian Vlad

Dl. Valentin Gabrielescu apreciază că suntem departe de adevărul despre Decembrie '89

• Vor fi audiate și alte vârfuli ale „aisbergului”:

Victor Stănculescu, Virgil Măgureanu și, în final, Ion Iliescu

După un raport-scenariu al evenimentelor din decembrie 1989, semnat de dl Sergiu Nicolaescu, noua comisie, avându-l ca președinte pe dl senator Valentin Gabrielescu, încearcă să afle adevărul în legătură cu cele întâmplate atunci. Săptămâna trecută, membrii comisiei au realizat un tur de forță, prin audierea fostului șef al Securității, Iulian Vlad (nu prea s-au aflat lucruri noi de la el), a lui Postelnicu Tudor, cel care ne-a avertizat că a fost un dobitoc (se pare că nu s-a schimbat — este și greu la bătrânețe!) și care a pus la grea încercare răbdarea membrilor comisiei, chiar dacă le-a declarat de la început că va fi coerent și sincer în declarații, precum și a lui Ion Dincă, care, rezumând, a declarat că nu a fost implicat în reprimarea manifestanților și, prin urmare, nu este vinovat! În perioada imediat următoare, printre alții, vor fi audiați Victor Athanasie Stănculescu și Virgil Măgureanu.

Despre șansele de a afla adevărul, dacă el va fi aflat vreodată, am discutat cu dl senator Valentin Gabrielescu, președintele comisiei.

— Cât de aproape sunteți de aflarea adevărului?

— Suntem departe de aflarea lui! În primul rând, pentru că obiectul anchetei este vast, în al doilea rând, pentru că au trecut patru ani de la evenimentele și în al treilea, pentru că s-au pierdut sau au fost șterse o serie întreagă de urme și majoritatea martorilor nu spun întreg adevărul!

— Din ce motive?

— Unii pentru a se disculpa și alții pentru a se lăuda! Așa că este foarte greu! Este adevărat că fosta comisie (Sergiu Nicolaescu) a executat o muncă de strângere de date (unele prețioase!), dar sistemul lui Nicolaescu a fost acela de a se adresa mai mult instituțiilor (armatei, de exemplu), care l-au făcut

niște rapoarte, el nu a găsit cu cale să treacă să interogheze personal pe „actorii” principali. În faza în care suntem acum, plecând de la materialul pe care el l-a strâns, noi procedăm la această interogare. Este foarte greu, numai procuratura are peste 1000 de dosare cu sute și sute de pagini fiecare, astfel că am apelat să fie detașați pe lângă comisia noastră câțiva cercetători de la Institutul de cercetări istorice, doi procurori și câte un ofițer de la armată, poliție și SRI. Cu tot acest personal ajutător, nu cred că o să terminăm până la 31 decembrie!

— Care este părerea dvs. despre implicarea unor servicii secrete străine în eve-

nimentele din '89?

— Este o chestiune acreditată și în presă și în raportul parțial al lui Nicolaescu! S-a pus multă bază pe acest fapt: și pe războiul electronic și pe dezinformare. Sigur că așa ceva a existat, nu putem să negăm, dar a încerca să explici evenimentele exclusiv prin asemenea intervenții este o greșală!

— Când credeți că veți putea finaliza raportul?

— Eu cred că cel mai devreme la 31 martie 1994. Lucrăm de dimineața până seara, însă materialul este imens!

— Pe dl Iliescu îl veți audia?

— La final! Îl lăsăm la urmă, când vom ști noi mai multe!

MARIAN GHÎTEANU ■

O altă societate de tip „Caritas” intră în faliment

• Crah financiar la Baia Mare • Sute de depunători dau
buluc să-și recâștige banii depuși • Mulți din ei și-au pierdut
economiiile de-o viață

Cu un an în urmă, la Baia Mare, a luat ființă Societatea Comercială „Help” organizată după modelul „Caritasului” clujean. Dar jocul cu banii s-a încheiat mai repede decât a bănuț cinea.

Vestea că „Helpul” își dă sfârșitul a sosit ca un trăsnet. Derută, panică în tot județul. Mii de oameni necăjiți, cu lefuri mici, cu pensii de mizerie, toți cei care au sperat într-o îmbogățire rapidă, își văd speranțele spulberate.

Iar aceasta cu atât mai mult cu cât societatea și-a anunțat depunătorii că reține 25 la sută din suma depusă.

Iată opiniile câtorva nefericiți depunători care se văd în situația de a pierde sume impotrante de bani.

Barbu Ioan — veteran de război — maramureșean get-beget dar cu domiciliul în București — Aleea Izvorul Oltului, bloc 26. „Este o hoție curată ceea ce fac ăștia aici la „Help” — gândiți-vă și dumneavoastră, oare-i corect? Am depus 35 000 lei și acum mi-au dat înapoi doar 26.200 lei. Trebuia, normal și cinstit, să-mi dea bani curăți, așa cum i-am depus.

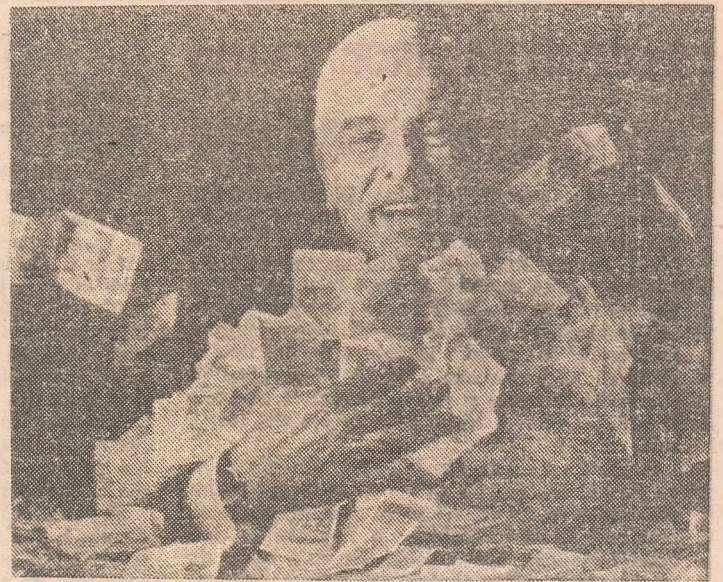
Este o hoție ordinară ce se petrece aici...”

Vasile Todea din Remetea Chioarului. „Am depus și eu 50.000 lei și am luat doar 27.500. Ceea ce se întâmplă aici la „Help” este o adevărată fraudă la buzunarele oamenilor. În loc să câștige omul, încă i se ia și din cât a depus. Nu-i câtuși de puțin cinstit...”

Alexa Păscuța — pensionar, 82 de ani — Baia Mare. „Am depus și eu 20 000 lei dar îi scot de aici — sunt cu nervii la pământ. Nu mai pot să cred că-i posibil tot ce se întâmplă. E prea de tot să ți se ia așa simplu din buzunar o sumă pentru un lucru de nimic...”

Rozalia Csalet — pensionară, din Baia Mare. „Sunt complet neserios. Am împlinit exact o sută de zile de când am depus banii și încă n-am primit nimic. Să-mi văd suma în mână, atâta aștept... Cum vine asta? Acum în loc să primesc mai mult, mi se reține pe deasupra și din cât am depus. Oare nu-i escrocherie și bătaie de joc?”

Ileana Rus — Baia Mare. „Am depus 20 000 lei în ziua de 29 iulie și acum nu mai

primesc suma cuvenită. De ce? De ce ne-au mințit fără pic de rușine? Adică după atâta așteptare, încă să mi se mai și rețină din ceea ce am dat în loc să iau așa cum au zis oamenilor? E drept și cinstit?”

Se cuvine o precizare absolut necesară: cei de la „Help” Baia Mare, simțindu-se în fața unui urias val de nemulțumiri, au publicat, în presa locală, un anunț, motivând că fenomenul se datorează scăderii numărului de depunători, și, ca atare,

societatea este nevoită să întrerupă plățile pentru patru-cinci săptămâni, iar dacă situația va merge pe aceeași linie moartă — zice-se se va aplica un nou regulament. Adică:

1. Se va acorda un premiu, de două ori suma depusă, după un interval de cinci luni de la data depunerii.

2. Reinscrierea va fi obligatorie cu cel puțin jumătate din suma depusă inițial.

Dar mai crede cineva în asemenea promisiuni?

PETRE LEȘIU ■

Primăria Capitalei este categorică: nu ne va fi prea cald la iarnă!

Pentru că iarna bate la ușă, ne-am hotărât, și noi, să „strângem cu ușa” factorii de răspundere, referitor la „chestiunea” încălzirii apartamentelor noastre. Interlocutorul nostru, dl ing. Mihai-Laurențiu Drăgălan, director al Serviciului Relații Publice al Primăriei Capitalei și profesionist în materie, ne lămurește:

„Nu cred că ne va fi prea cald la iarnă. Poate dacă va avea grijă Dumnezeu... Din punct de vedere tehnic va fi imposibil să realizăm „norma” de 20°C în casele noastre”.

— Care ar fi motivele acestei sumbre prezumții?

— Există două tipuri de motive: unele evidente și altele subtile, de detaliu, greu de sesizat. „Primul motiv” este RENEL. Trebuie precizat că necesarul de energie termică pe București este 4700 Gcal/oră (în surse fiind necesare 4100 Gcal/oră) iar mai sus-amintitii se „îndură” la numai... 3100 Gcal/oră. Deci, din start se pornește cu acest compromis. Istoria „scandalului” RENEL — RADET este departe de a fi încheiată. Concilierea contractului dintre aceste regii durează de peste

șase luni, iar tranșarea sa a fost realizată de către RENEL, prin ordin semnat de dl președinte Victor Vaida, evident în favoarea lor. Acest lucru nu ne convine defel. De ce? Pentru că nu ne interesează că RENEL își face planul la livrarea cantității de căldură pe întreg anul decât, ceea ce este esențial, calitatea agentului termic este proastă.

— Ce vreți să... insinuați?

— Nu insinuez, ci afirm. Această cantitate de căldură: 10,4 milioane Gcal (promisă de RENEL pentru acest an) rezultă din calcule termodinamice pentru un an mediu,

obișnuit din punct de vedere termic. Ea rezultă ca un produs între debitul agentului termic și temperatura acestuia. Concret, iată care a fost situația anul trecut, după cum relevă un studiu elaborat de INCERC și foarte minuțios realizat: indiferent de temperatura mediului, agentul termic livrat de RENEL a avut doar 82 de grade. Deci, la —5 grade, temperatura apei din caloriferele dvs a avut numai 44 de grade. Cum ar fi trebuit să fie? Teoretic, instalațiile sunt dimensionate

pentru —15 grade, 20 de grade în apartamente. În aceste condiții, temperatura agentului livrat de RENEL (primar, tur) trebuie să fie 150 de grade, iar agentul în turul secundarului (ce vine de la punctul termic în apartamente) trebuia să aibă 95 de grade. La —5 grade, apa din calorifere ar fi avut, deci, 74 de grade. Cum poate să afirme onor RENEL, că anul trecut a fost mai bine când el a „rămăș dator” cetățenilor 30 de grade? Și mai este o șmecherie: RENEL nu dă căldu-

ră când e frig afară și când e cald (2-3 grade) și nu am atâta nevoie de ea.

— Dar apa caldă, de ce este rece?

— Să vă explic. Ar fi necesare 4 Gcal/oră pentru a încălzi întreaga cantitate de apă menajeră, iar RENEL livrează numai 2 Gcal. De la 10 grade aceasta ajunge la 29-30 de grade. Atât. Ce să facă omul cu ea? Lasă robinetul să curgă și apa caldă e „tot rece. Chiar și la 45 de grade, omul o folosește așa cum este. Dar la 65 de grade, apa frige, omul o amestecă și, astfel mai picură și la etajele 6-7.

— Ce ar fi de făcut?

— După mine, ar trebui demontată întreaga rețea de încălzire a Capitalei și înlocuită cu alta modernă. Evident este doar o... utopie. Tehnic, există destule soluții dar specialiștii... ori nu vor, ori nu pot să le aplice. Altfel, nu pot să-mi explic. Oricum, soluția propusă de dl Văcăroiu de a demonta caloriferele din apartamente nu este realistă, ca să nu spun mai mult. O consecință ar fi dezechilibrarea rețelei... Și altele, de natură socială.

BRANDUȘA NICOLAE ■

Un exemplu tipic de ignorare a valorilor naționale

„Paraboloidul pliant” al
dlui dr. ing. Dinu Moraru,
nebrevetat ca inefficient,
are un succes fulminant,
după zece ani, în Occident

Primim la redacție o cutremurătoare confesiune din partea dlui prof. dr. ing. Dinu Ștefan Moraru:

„Nu este pentru prima dată când mi se fură ideile, inven-

țiile. Acum zece ani, am prezentat la expoziția de invenții „Energia” '83, de la Montreux — Elveția, în colaborare cu dl Ray Gustave, invenția intitulată „serpentina foca-

lizată” pentru care am primit o diplomă de onoare și, cu aceeași ocazie, am fost ales și membru pe viață al Camerei Sindicale a Inventatorilor Elvețieni. Pe diploma de la Montreux, figurează alături și ing. Ion Bălășoiu și Tudor Baba, primul în calitate de director la IMEC București, cel care i-a comandat celui de al doilea execuția prototipului. Dl Ray Gustave a realizat, la fabrica sa din Elveția, paraboloidul pliant (din aluminiu eloxat) și, probabil, l-a înregistrat sub denumirea de „pliată solară” — energia solară în slujba gastronomiei și pe care o utilizează, cu succes material deosebit. Această invenție bine apreciată la expoziție a avut în țară o soartă îngrată: propunerea făcută la INCERC în anul 1982 a primit aviz ca inefficientă și, deci, nu a fost înregistrată la OSIM. Următorii cinci ani, nu m-am mai gândit la „ea”. Totuși, prin '87, am propus tânărului ing. electronist George Mărăcine, de la întreprin-

derea Microelectronica din București, să realizăm, pe baza invenției mele, o antenă parabolică TV. Domnia sa (vecin de bloc) mi-a ripostat că nu este posibil... După Revoluție, am propus noului director al IMEC (unde se află, de

fapt, alfa-prototipul) să reluăm vechea invenție nebrevetată. Formal a fost de acord... Nu m-am descurajat și, în iulie '93, m-am adresat M Ap N. — Divizia Dej (gen. Florin Caba) cu propunerea de a realiza, pentru nevoile armatei, invenția mea, trimițând și o fotografie a prototipului. Același tăcere tipică...

Am rămas uluit atunci când, în revista „Magazin”, nr. 36 din 11.09.'93 am citit că firma „TEA” (Franța) și „Mobil Telesystems” (S.U.A.) prezintă un paraboloid pliant, întocmai ca al meu, sub formă de antenă TV pentru sateliți, având serpentina mea în focar.

Furtul de idei este evident, dar mă abțin de la comentarii, pentru că nu am dovezi, cine, cum, de unde a furat, dar... Ce păcat că nepăsarea și sărăcia națională contribuie din plin, la... autosabotare!

Prof. dr. ing.
DINU ȘTEFAN MORARU,
academician

România în calea traficantilor de arme, droguri și carne vie

● Cea mai importantă captură de stupefiante din Europa a avut loc de curând în țara noastră. Dar, luată prin surprindere și lipsită de mijloace moderne de investigație, poliția națională se opune cu greu acestei invazii sosite din Orient.

De curând, în București, a avut loc o razie de mari proporții, ce a vizat „combaterea fenomenului infracțional privind proxenetismul, prostituția și regimul străinilor în România”, văzută ca fără de tranziț în peisajul balcanic ce face legătura între Occident și Orient, după cum se desprinde din ordinul ministrului de interne Dănescu.

La această amplă operațiune au participat forțele conjugate ale Serviciului Pașapoarte, Serviciului Circulație și Secției 2 Poliție, coordonate de lt. col. Liviu Predoi și cpt. Dan Hosu. Rezultatele au depășit orice așteptări. În „plasa” întinsă de poliști au picat pe lângă cele câteva zeci de prostituate „obișnuite” și alți clienți. Dintre cei 60 de cetățeni străini care au încălcat legea, 16 au fost aduși la Secția 2. Majoritatea posedau acte în neregulă, pașapoarte cu vize expirate (sau... nu aveau deloc). Cel mai mulți au declarat deschis că veniseră să agate fete și că nu se întâmpla pentru prima oară. Bucureștii fiind unul din locurile cu marfă ieftină, dar, după declarațiile lor, „nu foarte sigură”.

Punctând raportul întocmit de lucrătorii Secției 2 Poliție și înaintat ministrului de interne, reiese că totalul amenzilor încașate în numai trei ore a fost 800 000 lei. Aceste amenzi au fost aplicate cetățenilor posesori de autoturisme străine, în marea lor majoritate intrate în țară ilegal.

Tot în decursul aceleiași razii, am aflat că a fost prins și arestat Pavel Badea, dat în urmărire generală pe țară pentru delapidare. În luna octombrie 1992, el furase aproape 2 000 000 DM de la o societate germană. Conclucrarea dintre Poliția Română și Interpol a dus și de această dată la depistarea și anihilarea infractorilor internaționali.

Mașinile provenite din Germania cu acte false tranzitează România

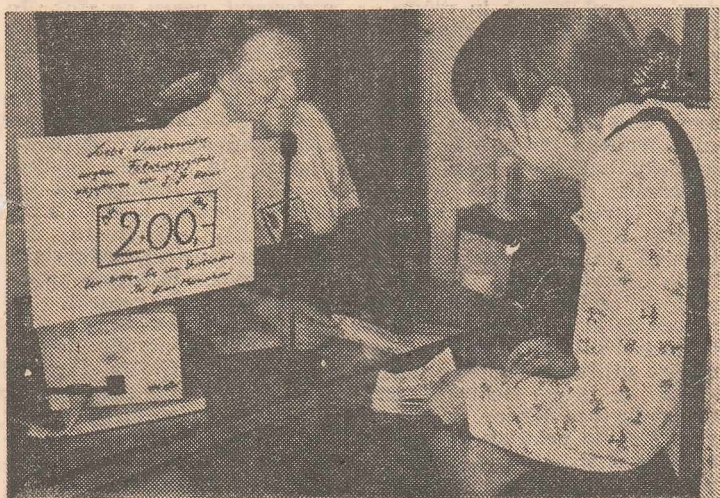
● Multe din autoturismele furate sunt destinate pieței turcești

Faptul că prin România se tranzitează mașini furate din țările Europei de vest este acum deja de notorietate. În majoritate turci, hoții de limuzine ultraluxoase trec prin punctele noastre de frontieră cu o nonșalanță greu de descris.

Săptămâna trecută, trei indivizi cu mustață și început de chelie, turci, au străbătut teritoriul României la volanul unor Mercedes-uri 500 SEL. Acostați cu puțin timp înainte de ieșirea din țară, ei au lămurit întrucâtva acest procedeu de „facere a banilor”. Izmir Kazak Dalmac, în vârstă de 46 ani, șoferul uneia dintre limuzinele mai sus menționate, de culoare gri metalizat, nr. K-DB-473, ne-a spus: „Practic, mașinile astea nu le furăm noi. Le fură alții. Și ei au, să le zicem, bișnițarii lor. Eu dau pentru ea 60 000 DM. În asta

e inclus și talonul mașinii, făcut fictiv de un tip din Nürnberg. Treaba asta costă 5 000 DM. Bineînțeles, vorbesc de tipul limuzinelor. Pentru celelalte costă mult mai puțin”. Curlos cum are curaj să dea atâtea informații, el a pus punctul pe i: „Când veți scrie asta, mașina va fi de mult vândută. Nu vă ascund că la mine, în Turcia, iau pe ea 130 000—140 000 DM și, plus de asta, noi plecăm numai cu comenzi ferme” (sic! — n.n.).

Cu tot interesul manifestat de vameși pentru stoparea acestui flagel, se pare că el proliferază. Și nici nu are cum să se diminueze, dacă stăm să ne gândim că până și băiatul gen. Diamandescu, lt. de aviație la U.M. 01844 Borcea — Bărăganu, a fost deferit justiției sub acuzarea de „trafic și contrabandă cu autoturisme”. Soarta sa acum este binecunoscută.

Băncile din Germania (poza de mai sus) avertizează clienții să fie atenți la bancnotele de 200 mărci, deoarece multe din ele sunt false. Ele provin din Turcia și Rusia și intră în Germania, traversând România.

Furtul de mașini a atins „cotele perfecțiunii”. Făptașii trec mașinile peste graniță cu acte în regulă. Multe din ele sunt tranzitate prin România spre Orientul Apropiat

Sex „de import” la preț de dumping

● Ilinca are numai 15 ani și a intrat „pe piață” la 12 ani. Din „afaceri” s-a ales cu un copil și cu o bogată „experiență de viață”...

O altă latură interesantă a acțiunii este prostituția.

Dacă până acum ne-am referit la pipițele autohtone ce făceau trotuarul în alte țări, iată că și România poate fi gazdă primitoare pentru exemplarele venite din alte părți.

Printre profesionistele amorului reținute de poliție în numai două razii, s-au aflat

și 12 rusoaice. 8 din ele au fost „deversate” în poarta ambasadei Rusiei la București. În condițiile legii, ele urmează să fie expulzate. Celelalte patru vor avea, desigur, aceeași soartă când vor fi scoase din arestul poliției. Acest lucru nu poate decât să le bucure pe prostituatele românce și să-i întristeze pe pești. Ru-

soaicele spărgeau practic „piața”, prin tarifele foarte scăzute practicate!...

Cea mai frumoasă dintre ele, Tatiana, a declarat că se va întoarce cu prima ocazie, fie legal sau ilegal. Contactând-o și pe cea mai tânără prostituată, Ilinca, care are numai 15 ani (!), intrată „pe piață” în urmă cu trei ani, ne-a spus că din această afacere s-a ales cu un copil și cu o bogată experiență de viață. Viața ei a decurs perfect anormal. Ea a afirmat că are trei mame și cinci frați, dar se simte excelent practicând tarife între 50—100 dolari, în această situație peștelui revenindu-i o treime. De fapt, prețurile multor fete nu depășesc cu mult 10 000—20 000 lei. Cele mai multe refuză să spună numele peștelui, preferând să dea un prenume oarecare de frica repercusiunilor. Ele pot rămâne, în acest caz, fără surșă de venituri sau pot fi mutilate. Peștii români știu cum să bată!

O curiozitate în acest domeniu, dacă se poate spune așa, o reprezintă musulmanele. Venite cu autocarele din Turcia, ele profită de pe urma naivilor autohtoni. Practicând prețuri de dumping, ele sparg pietele Europei. Primul popas în drumul lor spre fericire este România. Țara noastră este văzută cu ochi buni de ele. Pentru o „feciorie” musulmană se ajunge și la 500 dolari!

Cu toate acestea, traseul lor este clar: toate vor să ajungă în Germania, țara tuturor posibilităților.

MADĂLIN PRIBU ■

Itinerarul balcanic al drogurilor trece prin România

● În mai puțin de un an, au fost capturate tone de stupefiante

Astăzi se poate afirma cu certitudine că itinerarul balcanic al drogurilor tranzitează România. Mai exact spus, România și Bulgaria. Date indubitabile probează această situație.

În mai puțin de un an, pe teritoriul țării noastre, s-au capturat tone de stupefiante, din care 1 043,2 kg hașiș, 1 182 kg de canabis, 1,11 kg opiu, 28,9 kg heroină, 1 110,3 kg cocaină etc. La care se mai adaugă o ultimă tranșă de 5 kg heroină, transportată de către un pakistanez pe ruta Moscova-București. Nici nu-i de mirare, așadar, că și în țara noastră au crescut simțitor cazurile de narcomanie.

Olanda și Belgia sunt principalele beneficiare ale opiuului

Mergând pe firul evenimentelor, nu mică ne-a fost surpriza să constatăm că, dintre țările europene, principalele beneficiare ale drogurilor sunt Olanda și Belgia. Asta, probabil și datorită indulgenței legilor în materie, consumul acestor „stupefiante” nefiind interzis prin lege, ca în majoritatea țărilor.

Ultimele transporturi de canabis și hașiș au fost expediate din țări de pe continentul african (Uganda, Kenya, Africa de Sud etc.). Pe fundalul constituirii unor societăți comerciale mixte, traficul de droguri (dar și de arme, și de carne vie) este în floare. În mai puțin de trei ani, România a devenit o placă turnantă a traficului de stupefiante.

În joc a intrat foarte puternic „mafia rusă”. Aceasta tranzitează atât Moldova, cât și România.

Trei capturi de zile mari

În ziua de 19 august 1993, un autocamion încărcat cu saci de porumb este oprit la un control de rutină. Stupoare! În respectivii saci, așeziți cu porumb, s-au găsit 1 182 kg de canabis (cânepă indiană — canabis sativa — se cultivă pe continentul african pe sute de mii de ha). Containerul „cu porumb” venise în Constanța din Nigeria. Porumbul a fost comandat și contractat de firma autohtonă RIMEX. Containerul a „zăcut” în port circa o lună. Ciudată manevră! Nu a fost vorba, credem, de o nepăsare a patronului J.D., mai puțin autohton, după datele din pașaport. Incredibil este și faptul că respectivul camion, care a preluat marfa, s-a „rătăcit” circa o săptămână pe străzile capitalei. Este cât se poate de clar acum că respectivul patron, mirosind ceva necurat, a încercat să se joace cu poliștii de-a șoarecele și pisica! O comandă de „ceai” din Kenya nu a mai fost onorată, pentru că patronul a fost săltat, cu pașaport cu tot.

Pe 26 august 1993, un vas de transport a acostat în portul Constanța. Cu ocazia controlului obișnuit, vameșii

au constatat că printre lăzile cu ceai se află, de data asta, 4 142 kg de hașiș, adus din Kenya. Și pentru cine credeți? Tot pentru firma RIMEX, al cărei patron este Jon Derolter.

Pe 6 septembrie a.c., un alt vapor aducea, din ținuturile îndepărtate ale Ugandei, baloturi de (veți vedea de îndată ce). Unul dintre containere prezenta urme de violare. Asta a trezit atenția vameșilor și a poliștilor din port, aflați deja cu ochii-n șapte. La un control „en detail”, s-au descoperit 6 290 kg de hașiș. Care aveau exact aceeași destinație. Traseul era bine cunoscut: prin România, spre piața occidentală.

Ne-am interesat pentru clienții noștri de prețurile care „se poartă” la droguri: 1 kg de cocaină costă, pe piața vestică a drogului, între 20 000 — 25 000 mărci vest-germane. Iar pe piața americană, prețurile sunt chiar mai piperate. Filierile moscovite îi vom da o atenție aparte cu alt prilej.

Traficul de droguri este mult mai periculos la prima vedere, deoarece el se asociază, de regulă, cu traficul de arme.

Am discutat zilele trecute cu câțiva specialiști în depistarea crimei organizate și ei ne-au mărturisit, cu o anumită îngrijorare, că situația în România se înrăutățește pe zi ce trece, în ciuda măsurilor luate, fie de poliștii și vameșii autohtoni, fie pe filiera INTERPOL, prin cooperare cu mai multe poliții naționale din Europa. Promitem să revenim și cu alte cazuri de interes imediat. Poliția nu doarme. Ziariștii nici atât.

DORIN SALAJAN ■

România între clauză, marshalizare și reformă

Se poate spune că numărul ultimilor mohicani fără clauza americană a națiunii celei mai favorizate — Cuba, România și Coreea de Nord — s-a redus de la 3 la 2: vineri Senatul Statelor Unite a aprobat clauza pentru țara noastră, iar promulgarea ei de către președintele Clinton nu va întârzia. Și astfel, o bătălie pe care România o poartă de aproape 4 ani se încheie cu o victorie. Dar oare nu-i vorba de o victorie à la Pyrrus?

Cu un an în urmă, prin atitudinea sa troglodit-ostilă acordării clauzei americane României, kongresmanul Tom Lantos (care, în trecut, fie zis, nici anul acesta nu s-a putut abține să nu debiteze prostii despre țara noastră) l-a pus într-o situație delicată pe rabinul Rosen Moses, căruia îi promisese mai înainte că va susține România. Pentru a mai indulci pilula, rabinul de la București a zis într-un interviu că de ce ne tot omorâm noi, românii, să obținem clauza de la americani, când, oricum, n-avem ce exporta acolo. Observația, chiar făcută cu intenția de dezvinovățire, trebuie reținută. Într-adevăr, în 1992 exportul nostru în Statele Unite era de 9 ori mai mic decât în 1984, cauza declinului consistând și în taxele vamale ridicate pentru produsele românești, acum fără clauză (între 35 și 95 la sută, față de 3-7 la sută pentru mărfurile cu clauză), dar mai ales lipsa produselor românești apte de a fi propulsate pe piața americană. Nici astăzi situația nu este alta și ea nu se va schimba peste noapte. Ca atare, ne paște primejdia — sau, cu alte cuvinte, ne ajunge din urmă vorba pocită a bătrânului rabin — de a avea clauza, dar de a nu o putea folosi, esențialmente din cauză de „lipsă fond marfă”. Ce-i de făcut (vorba lui Vladimir Illici)? O putem scoate la capăt prin eforturile americanilor (și ale aliaților lor bogați), pe de o parte, și printr-o politică românească sănătoasă, pe de alta.

Dacă americanii și-au întors în timpul din urmă fața către noi și, printre altele, ne-au (re)acordat clauza și pentru că România îi interesează din nou și consideră că pot conta pe ea. În legătură cu aceasta, s-a vorbit de un interes conjunctural, care deci ar putea dispărea la un moment dat, din care pricină e bine ca noi să batem fierul cât e cald. Indemnul e bun, firește, însă conjunctura nu se poate schimba de la o zi la alta. Și chiar dacă entuziasmul actual față de România se va mai răci, iar galepul de sănătate al intrării noastre în Europa și în America se va transforma în trap iar apoi în buieștru făcând, clauza n-avem — la o evoluție în limitele normalului a vieții politice de la noi și din lume — cum s-o mai pierdem. Chestiunea e cât de mult ne va folosi ea. Prin urmare, ce pot face chiar americanii pentru ca re acordarea clauzei lor. României să nu rămână literă moartă? Ei pot sprijini în chip hotărât România prin credite, prin investiții puternice în sectoarele productive (adică prin ceea ce se cheamă masive „injecții de capital”), prin participarea la rețehnologizarea industriei și la modernizarea suprastructurilor românești. Cu alte cuvinte, americanii — și alte țări, plus forurile internaționale specializate, cum este F.M.I. — pot pune umărul la redresarea României, pentru ca ea, pe de o parte, să constituie o piață importantă pentru produsele americane, și, pe de altă parte, să producă pentru a fi exportate pe piața americană acele produse de care americanii au nevoie. O marshalizare sui generis a României, care ar duce la valorificarea deplină a clauzei pe care țara noastră tocmai a redobândit-o. Însă vor face oare ei, americanii (și ceilalți occidentali), acest lucru de ochii noștri frumoși? Fără îndoială că nu. Ca să poată aspira la asistența serioasă a Occidentului, românii trebuie să se ajute mai întâi ei înșiși, să se ajute singuri.

E vorba se-nțelege, în primul și-n primul rând de faptul dacă România va pași sau nu de aici înainte în chip hotărât pe calea reformei. Nu putem păcăli pe nimeni și trebuie ca mapamondul să simtă că suntem cinstiți și că el se poate bizui pe noi. Sper ca măcar în ceasul al 12-lea Puterea să se convingă că politica jumătăților de măsură este falimentară. Experimentul socialist s-a soldat cu un răsunător eșec (China mai are — pentru cât timp, rămâne, de văzut — structuri comuniste doar în politică; în economie, China este cu mult înaintea României pe drumul spre orânduirea capitalistă), o „cale a treia” nu există. Trebuie luat taurul de coarne și înlăturată liberalizarea cursului valutar, eliminarea creditelor neperformante, disciplina financiară în achitarea datoriilor, finanțarea neinflaționistă a bugetului. Doar pe această cale se va putea pune stăvilă inflației și se va putea realiza restructurarea industriei, iar în final — redresarea economiei. Numai o țară care procedează așa — au făcut-o celelalte surate ale României din defunctul lagăr socialist — poate aspira la marshalizarea care să facă utilă clauza americană. Altfel, clauza poate fi pusă de pe acum în ramă, ca piesă de muzeu.

ION D. GOIA ■

TURNUL BABEL

STAGIUL DEMOCRAȚIEI

RUSIA a intrat în pregătirea alegerilor cu o freneză uluitoare. Ecurile puciului parlamentar s-au amortizat repede. Partide noi apar pe scenă, fuziuni spectaculoase se realizează de la o zi la alta și peste toate apar sponsori proeminenți, amatori să cumpere epica politică a viitorului imediat. Partidul lui Rutkoi (Partidul Popular al Rusiei) a fost autorizat să intre în competiție, bineînțeles fără Rutkoi. ■ ■ ■ Într-o PA-

KISTANUL musulman și INDIA hindusă s-a relansat tradiționala tensiune. Problema Cașmirului este, din nou, la ordinea zilei. De-abia investită prim-ministru, doamna Bhutto are de gestionat o criză care se știe de unde a izbucnit, dar nu și unde va ajunge. Totul a plecat de la asediarea de către armata indiană a unui lăcaș de cult musulman din Cașmir în interiorul căruia credincioșii s-au baricadat. Războiul moscheilor a făcut carieră în regi-

Waldemar Pawlak

După cum se știe, președintele polonez Lech Walesa l-a numit pe Waldemar Pawlak, liderul Partidului Țărănesc Polonez (P.S.L.) și totodată lider al coaliției de stânga nou formate (alcătuită din P.S.L. și Alianța Stângii Democratice — S.L.D., foștii comuniști) drept prim-ministru al Poloniei, după ce primul-ministru Hanna Suchocka și cabinetul de centru pe care l-a condus și-au prezentat demisia. Waldemar Pawlak, în vârstă de 34 de ani, care a mai îndeplinit funcția de șef al guvernului pentru o scurtă perioadă de timp anul trecut, a fost propus drept candidat la funcția de premier de amintita coaliție a stângii, după lungi dezbateri în cadrul acesteia. Specialiștii apreciază că Pawlak are șanse de reușită în formarea unui cabinet, deoarece P.S.L. și S.L.D. dețin 303 din cele 460 de locuri din Seim și el poate conta pe sprijinul unei Uniuni a Muncii, de stânga, ce deține 41 de mandate. Waldemar Pawlak este singurul din cei 4 prim-miniștri ce au condus țara după căderea guvernului comunist, în 1989, care nu are rădăcini în fosta mișcare de opoziție poloneză. P.S.L. este succesorul fostului Partid Țărănesc Unit (Z.S.L.), aliat al comuniștilor aflați

atunci la putere. Sub conducerea lui Pawlak, P.S.L. s-a distanțat de doctrina comunistă, subliniind că obiectivele sale sunt democrația și reformele economiei de piață. S.L.D. și P.S.L. s-au angajat să mențină cursul reformelor economice și să insiste pentru primirea rapidă a Poloniei în N.A.T.O. și în C.E.E., obiective pentru a căror realizare coaliția demisionară a premierului Suchocka a depus mari eforturi. (I.D.G.)

Maurul și-a făcut datoria

— RADIO EUROPA LIBERĂ — la capătul unei cariere strălucite

• Secțiile română, bulgară și slovacă vor funcționa
însă, în continuare

Posturile de radio Europa Liberă și Libertatea au fost pentru locuitorii țărilor est-europene și ai răposatei Uniunii Sovietice, decenii de-a rândul, cea mai importantă sursă de informații necenzurate. Nu de puține ori, bulgarii, românii, ungurii, cehii, rușii și alții aflau de la posturile respective nu doar ce se întâmpla în țara lor, ci și ce se întâmpla în orașul, pe strada sau în blocul în care locuiau. Dar anii au trecut, comunismul european s-a prăbușit, iar situația în țările lagărului este acum cu totul alta. Practic, în aceste țări nu mai există o limitare a informației. În mod obiectiv, s-a schimbat și situația posturilor Europa Liberă și Libertatea.

Americanii nu mai sunt deloc convinși că trebuie să dea în continuare bani pentru informarea corectă a locuitorilor fostelor țări socialiste — o astfel de informare se face de către mass-media de acolo. Și iată că steaua cunoscutelor posturi de radio începe să apună. Recent, Serviciul american de Radiodifuziune a anunțat unele măsuri la care ne vom referi în cele ce urmează.

Astfel, ca urmare a reducerii bugetului anual pentru aceste posturi, de la 210 milioane de dolari la 75 de milioane de dolari, va fi închis și biroul din New York al postului, iar centrul său de

cercetări va trebui mutat din München, unul dintre cele mai scumpe orașe ale lumii. Secțiile de limba maghiară și afgană, inaugurate în 1953 și, respectiv, 1985, își vor înceta emisiile până la sfârșitul lui octombrie 1993. Până la finele anului în curs, se vor reduce personalul și orele de transmisie pentru secțiile polonă și cehă, care vor fi mutate la Varșovia și Praga.

Postul de radio Libertatea, ale cărui emisiuni sunt recepțate în Rusia și în fostele republici sovietice, nu va fi afectat de măsurile de reducere și fuzionare. Ținând seama de continua instabilitate politică din regiune și de lip-

sa unei tradiții democratice în zonă, acest anunț nu a surprins.

Până la 31 septembrie 1993, personalul posturilor de radio Europa Liberă și Libertatea va fi redus de la 1.530 de lucrători, câți sunt în prezent, la 705 lucrători. Dintre posturile reduse, primele 300 vor fi desființate până la sfârșitul lui iunie 1994. Personalul tehnic și dotările vor fi unificate cu postul de radio Vocea Americii, iar aceasta va duce, probabil, la închiderea unor emițătoare din Germania și Spania.

Asta-i situația. Și cu toate că, după cum aflăm de la Associated Press, „secțiile bulgară, română și slovacă, precum și cele destinate ascultătorilor din țările baltice nu sunt afectate”, este limpede că nici acestea nu vor rezista prea mult. Deși nouă ne va părea rău, Europa Liberă și Libertatea vor intra curând în legendă. Ele vor pleca însă în cămașa maurului — și-au făcut din plin datoria.

ION D. GOIA ■

une și continuă să o facă. ■ ■ ■ „Doamna de fier” nu se lasă: trecută în rezervă de o conjunctură politică pe care o consideră nedreaptă, MARGARET THATCHER a scos pe piață un volum compact și plin de suspans, conținând „Memoriile” sale de-a lungul unei cariere care a marcat Europa. Unul din punctele cheie ale acestei cărți, gândită ca un document, dar vândută ca un roman de aventuri, este strategia britanică de boicotare a reunificării Germaniei. Strategie secretă la vremea ei și extrem de pilduitoare după... ■ ■ ■ În jurul existenței sau nonexistenței NATO în structurile și întinderea actuală, se duc discuții simandicoase și complexe. O variantă ar fi menținerea în perimetrul cunoscut, alta ar fi primirea în bloc a țărilor răsăritene, o a treia — absorbția selectivă etc. Reacțiile potențialilor beneficiari sunt, la rândul lor, desfășurate pe un spectru de opțiuni dintre cele

mai variate. Până una-alta, ministrul german al apărării, Volker Ruche, a propus manevre comune NATO—Europa de est. „Nu trebuie să extindem vechiul NATO în regiunile Europei de est, a spus el, ci să schimbăm însăși alianța. Ea are nevoie de o reformă”. Aici e aici: când, cum, în ce scop. ■ ■ ■ La KIEV s-a născut „doctrina militară a Ucrainei”. După lupte grele, parlamentarii au votat-o; și aceasta într-un moment când disputa cu Rusia a intrat în vacanță. În document se relevă: „Înprejurările istorice au făcut ca Ucraina să moștenească de la ex—URSS armele nucleare. Ucraina nu va autoriza utilizarea armelor nucleare, dar leagă distrugerea sau reducerea lor de acțiuni adecvate ale celorlalte state”. Lapidar și strict echivoc. Suspansul se menține. ■ ■ ■ FRANȚA preia dreptul de autor al tensiunilor din GATT. Parisul se dovedește inflexibil în abordarea aces-

tui spinos subiect. Premierul Balladur nu a lăsat nici un spațiu de manevră partenerilor de pe hârtie, care în viață au devenit adversari. El a declarat, negru pe alb: „În prezent, nu sunt îndeplinite condițiile semnării unui acord. Noi îl dorim, dar nu îl putem accepta la orice preț”. Asta e. ■ ■ Patimile care au precedat alegerile din GRECIA continuă la nivelul analizelor de presă. Învingătorii își digeră triumful, la umbra comentariilor adulatoare. Învinșii au satisfacția editorialelor veninoase la adresa proaspetei puteri. În context, Eleftheros Typos scrie: „Din nou cosmarul numit Papan-dreu bântuie Grecia. Poporul și-a ales încă o dată soarta, dar nici-o judecată nu a prevalat”. Așadar, electoratul bulmac se poartă și în alte părți, acolo unde democrația, târâș—grăpș, și-a făcut stagiul. Și încă unul milenar...

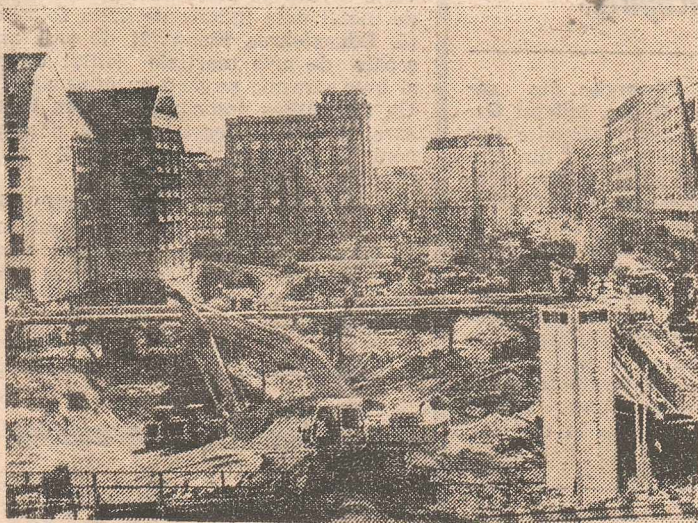
RADU BUDEANU ■

Unificarea germană dă bătaie de cap

Guvernul și parlamentul se vor muta timp de 7 ani!

• **Bonnul predă ștafeta Berlinului, care va fi cosmetizat intens**

Nu-i vorba de distanță în spațiu, ci de aceea în timp, deci despre câți ani i-au trebuit Bonnului ca să ia locul Berlinului în postura de capitală a „Reichului”, pe de o parte, și de timpul necesar pentru operațiunea în sens invers, pe de altă parte. În acest sens, reproducem mai jos fragmente dintr-o corespondență a agenției France Presse.

Berlinul se pregătește pentru anul 2000. Astăzi el este cel mai mare șantier din lume. Se remodelează partea răsăriteană a orașului

„Guvernul cancelarului Helmut Kohl a pus capăt incertitudinii care plutea de mai mult timp asupra mutării conducerii politice a Germaniei unite de la Bonn la Berlin, stabilind că aceasta se va încheia în anul 2000. În iunie 1991, în plină euforie a unificării, deputații germani au votat transferul guvernului și parlamentului la Berlin, dar decizia a fost fără încetare contestată ulterior, generând divizări în cadrul partidelor politice și paralizând pregătirile. Dorind să pună capăt interminabilelor controverse, guvernul, întru-nil la Bonn, a fixat pentru prima dată un termen, respectiv anul 2000. Cabinetul cancelarului Kohl nu a precizat, însă, data începerii mutării, arătând pur și simplu că transferul ministerelor va începe „progresiv, înainte de această dată”, în funcție de

avansarea uriașelor lucrări prevăzute în capitală pentru executivul german. Înaintea de a definitiva un cadru precis, guvernul așteaptă ca Bundestagul să stabilească data propriului transfer. În rezoluția lor din 1991, deputații prevăzuseră să se mute în 1995 sau 1996. Dar, potrivit observatorilor, transferul parlamentului va putea avea loc în cel mai bun caz în 1998. Vorbind despre un „eveniment marcant în procesul de unificare germană”, primarul Berlinului, Eberhard Diepgen, și-a exprimat satisfacția față de decizia guvernului, care, după părerea sa, clarifică situația. În total, în afara cancelariei, 12 din cele 20 de

ministere se vor muta odată cu Bundestagul. Pentru a evita ca Bonnul să se transforme într-un oraș-fantomă (el a e doar 300 000 de locuitori), anul trecut s-a hotărât să rămână acolo opt ministere, în principal cu profil tehnic. Ministerul Apărării va fi singurul minister cu adevărat important care va rămâne la Bonn. De doi ani, susținătorii Bonnului au luptat fără încetare, invocând faptul că Germania reunită nu are mijloacele de a finanța o mutare costisitoare, în condițiile în care trebuie să suporte costul enorm al reunificării și să facă față unei grave recesiuni. Ultimele estimări ale ministrului finanțelor prevedeau un cost global de circa 25 de miliarde de mărci germane. Consiliul de Miniștri a cerut însă o nouă estimare, ținând seama de termenul limită, anul 2000. Discuțiile despre Berlin au reizbucnit în luna septembrie, după eșecul candidaturii orașului la Jocurile Olimpice din anul 2000. Susținătorii săi au afirmat că, în lipsa Jocurilor Olimpice, Berlinul va trebui să găzduiască guvernul cât mai repede. În ultimele săptămâni, Helmut Kohl s-a pronunțat de mai multe ori pentru transferul conducerii politice la Berlin în anul 2000, estimând că încrederea cetățenilor în instituțiile democratice ar slăbi dacă nu s-ar pune în aplicare Rezoluția din 1991. Controversele legate de acest transfer ar putea fi relansate în cazul când social-democrații ar reveni la putere în urma alegerilor legislative din 1994. Într-un interviu recent, Rudolf Secharping, președintele P.S.D. și principalul adversar al lui Helmut Kohl în cursa pentru conducerea guvernului, a anunțat că partidul său dorește să transfere guvernul și parlamentul cel târziu în 1998.”

Așadar, pentru a face drumul de la Berlin la Bonn, germanilor le-au fost de-ajuns patru ani, iar pentru înțors, de la Bonn la Berlin, vor fi necesari zece ani. Și asta în pofida faptului că în decurs de patru decenii tehnica a avansat enorm. Nepătrunse sunt căile progresului! (I.D.G.).

Germania se umflă cu pompa, Japonia se umflă cu pompa, China se umflă cu pompa...

Cine eroiește, până la urmă, pacea mondială? Câtă vreme Uniunea Sovietică a existat, SUA s-au aflat într-o situație de confort terorizat: dușmanul bolșevic pândește la nivel planctar, dar sferile de influență erau bătute în cuie. Sovieticii le era prea frică de americani, iar americanii le era prea frică de sovietici, pentru a întreprinde, unii împotriva altora, gesturi de o temeritate riscantă. Spaima reciprocă a funcționat atât de bine, încât lumii albe l-a fost asigurată o îndelungată pace pe muchie de cuțit. Criza rachetelor din Cuba a fost excepția care a probat glorios regula unei conviețuiri toxice, dar pașnice.

Războaiele, multe și crude, care s-au perindat pe ecranul istoriei contemporane s-au consumat la periferie, în poligoanele de experimentare ale lumii a treia sau a patra. Însăși doctrina internaționalizării conflictelor locale a fost utilizată, cu un încontestabil succes, pentru a ține confruntările mărginașe în ham, în stare de latență, în raport cu butoiul de pulbere general.

Acest lung echilibru al terorii, care a dinamizat la maximum dezvoltarea tehnologiilor de vârf în domeniul asasinatului în masă, a fost motivul ingenuncherii comunismului. Sistemul economic socialist nu a putut face față extraordinarelor presiuni a industriei și capitalului occidental. Cu timpul, năruit de cașcana pe care și-o produsese singur, socialismul a trebuit să accepte evidența: competiția nucleară și în special plafonul său superior — războiul stelelor — constituia un pericol prea costisitor pentru vlaguita economie planificată. În schimbul unui război mondial, s-a ales alternativa unei prăbușiri pașnice; sovieticii, după tergiversări spectaculoase, imbibate de farmecul mediator al lui Gorbaciov, au început să se schimbe la față și la Malta au acceptat imposibilul; autorul revoluționarea intensă. „Sateliții” est-europeni au început să facă ravagii care, până la urmă, au produs o ciudată revoluție în însăși URSS: comuniștii dogmatici s-au răsculat împotriva lui Gorbaciov, ceea ce a permis răsturnarea acestuia, dar nu de către el, ci de către un fost membru de partid, reformator recalcitrant și savuros: Boris Elțin.

În tot acest timp, pe plan mondial lucrurile s-au complicat. SUA și-au aruncat la coș administrația republicană care făcuse lichidarea comunismului. Democrații învingători au luat în cărcă o lume deșolată, eliberată de corsetul sferelor de influență, dar intrată în plin delir de reconfirmare a identității. SUA au trebuit să facă, o vreme, pe jandarmul internațional, singurul aflat sub epoleți în această perioadă. URSS a explodat, republicile au explodat, lupta mafiotă pentru putere locală și „centrală” a căpătat forme paroxistice. Au apărut peste tot, conflicte și tensiuni greu de gestionat. Doar anihilarea Irakului s-a executat ca la carte, dar pe baza unui principiu încă discutabil. În Iugoslavia, ONU, NATO, CEE și SUA s-au dovedit inoperante. În Somalia, o acțiune care a început în stil umanitar s-a impleticit și s-a transformat într-un Vietnam african, din care SUA încearcă să iasă cu grabire. În zona de așteptare al lumii se profilează noi dueli, în condițiile în care strategia occidentală este subminată de disputate mascate sau deschise. Între timp, Germania se umflă cu pompa, Japonia se umflă cu pompa, China se umflă cu pompa.

„Sferele” se reformează, dar pofta de influență rămâne aceeași. Cu deosebirea că se focalizează în mai multe centre. Cursul harta politică nu și-a schimbat dimensiunea, este de așteptat ca pacea mondială să fie croită de mai mulți croitori. Toți vor să îmbrace aceeași haină...

RADU BUDEANU

Anglia/Franța

MARGARET THATCHER AR FI DORIT CA JACQUES CHIRAC SĂ DEVINĂ PREȘEDINTELE FRANȚEI ÎN 1998

Fostul premier britanic Margaret Thatcher a apărut pe canalul de televiziune francez TF 1, în cadrul unui interviu realizat cu ocazia apariției volumului său de memorii „Anii din Downing Street”, volum în care se face și o trecere în revistă a principalilor oameni politici ai Franței, informează AFP. Declarându-se mare admiratoare a lui Jacques Chirac, a dinamismului și a energiei sale, „Doamna de fier” a mărturisit că ar fi dorit să-l vadă în funcția de președinte al Republicii. Jacques Delors a fost calificat „un birocrat înăscut” care, în raport cu „democratul înăscut”, cum se autodefineste Thatcher, face imposibilă „concilierea ire-

conciliabilului”. Despre Giscard d'Estaing ea a afirmat că are „limba ascuțită”, în timp ce cu actualul președinte

francez, François Mitterrand, relațiile sunt dominate de înțelegere și puncte de vedere comune.

FRANCOFONII ȘI FRANCOFONIA

Etimologic, „francofon” înseamnă „vorbitor de franceză”, și dacă o luăm numai așa s-ar părea că atunci când vorbim de francofoni și Francofonie ne mișcăm doar pe tărâmul lingvistic. În realitate, e vorba, în afară de lingvistică, de geografie, istorie, politică și economie. Teritoriile în care se vorbește preponderent engleza, adică țările anglofone ori cu tradiție anglofonă, au alcătuit Commonwealth-ul, cu structuri bine determinate. Liantul pe care l-a reprezen-

tat anglofonia a jucat un rol important pentru toate celelalte secțiuni. În schimb, grupul țărilor de pe glob în care se vorbește spaniola nu și-a creat instituții care să promoveze hispanismul, acest lucru se realizează, cumva, în virtutea inerției. Undeva între Commonwealth și Hispanitate se găsește Francofonia, sau, ca s-o zicem în original, „La Francophonie”, o grupare a țărilor „care au în comun utilizarea limbii franceze”. Recent, la Port-Louis, în insu-

la Mauritius, a avut loc Conferința șefilor de stat și de guvern al țărilor având în comun folosirea limbii franceze.

Prin primirea ca membri cu drepturi depline a României, Bulgariei și Cambodgiei, numărul țărilor Francofoniei se ridică în prezent la 47. Mai multe au fost problemele care l-au preocupat pe francofon. La loc de frunte a-a situat trecerea pe primul plan, în locul tradiției cooperării culturale și științifice, a politicii și a problemelor economice. Francofonia este acum ținută să ofere țărilor în curs de dezvoltare cadrul unei colaborări care să ducă la micșorarea decalajelor. În acest context, factorul cultural se conturează și ca element cu valoare de sine stătătoare, dar și ca mijloc de înfăptuire a telurilor politico-economice. Iată de ce s-a pus mare accent pe cererea țărilor membre, cu Parisul în frunte, ca industriile culturale — cinematografia, televiziunea, tipăriturile — să nu fie incluse în negocierile G.A.T.T. pentru liberalizarea comerțului mondial. Numai astfel s-ar putea evita invadarea

statelor Francofoniei de către cultura anglo-saxonă sub paravanul liberalismului economic. Credincioasă — serie France Presse, făcând un bilanț al reunirii de la Port-Louis — originilor sale culturale, Francofonia a convenit să dezvolte rețeaua de televiziune prin satelit TV3, extinzându-și spațiul de difuzare în Asia, și să sporească programele de cooperare. Ea va finanța de asemenea un grup de traducători pentru a evita utilizarea limbii engleze de către politicienii și experții de limbă franceză în cadrul reuniunilor internaționale atât pe plan intern, cât și extern. Ea va reaminti, totodată, Comitetului Internațional Olimpic că franceza este principala limbă statutară a Comitetului.

Integrarea oficială a țării noastre în Francofonie este acum un fapt împlinit. Au fost unii români neaoși care au cântat. N-are a face. România aparține prin tradiție Francofoniei, iar participarea ei în viitor la mișcare nu poate fi decât benefică.

ION D. GOIA

UN MINUT PENTRU FIECARE

La Braşov, directorul e mai presus de lege!

Despre matematicianul braşovean IOAN NEAGU, revista noastră a mai scris. Au mai scris şi alte publicaţii, România liberă, Cuvântul etc. Dar, de ce ni se adresează din nou profesorul din Braşov? Decarece, după ce i s-a desăcut contractul de muncă, pe 15 noiembrie 1990, de către conducerea mai puţin înimioasă a S.C. FARTEC S.A. Braşov, a contestat, după cum era normal, în justiţie, această desăcere abuzivă a contractului de muncă (art. 130, lit. 1, din C.M.).

Judecătoria Braşov, prin sentinţa civilă nr. 4176/12 iunie 1991, a dispus reînnoirea de urgenţă a profesorului Neagu, în funcţia avută anterior (şef serviciu desăcere). Din păcate, directorul S.C. Fartec S.A. Braşov îşi permite, pe mai departe, să sfideze cu cinism legile ţării! Doar nu suntem în ţara lui Papură Vodă! Procuratura locală şi executorii judecătoreşti trebuie să-şi întoarcă atribuţiunile! Factorii de decizie din oraşul de la poalele Tâmppei trebuie să-şi întoarcă şi ei în rol, pentru a pune capăt unei treacări şi nelegiuri, preferate pe parcursul câtorva ani buni.

Parchetul General a făcut dreptate!

Pentru a o sprijini pe bătrânică DABULEAN FLOAREA, din municipiul Turnu Măgurele (strada Nicolae Bălcescu nr. 75), judeţul Teleorman, ne-am adresat mai întâi Prefecturii judeţului Teleorman. Prin decizia nr. 204/1993, prefectura ne răspunde că îşi declină competenţa în cauză, iar dna Dăbulean Floarea este sfătuită astfel: „Dacă vă consideraţi lezată în drepturi, în acest stadiu vă puteţi adresa Procuraturii Generale, organ care are competenţa să solicite Curţii Supreme de Justiţie promovarea unui recurs extraordinar”.

Din surse demne de încredere, am aflat că, în sfârşit, s-a admis recursul pentru dna Dăbulean Floarea. Aşteptăm şi răspunsul scris al Parchetului General, pentru a-l consemna ca atare. Până atunci, însă, le mulţumim pentru corectitudine şi oportunitate.

Di Crin Halaicu este luat în târbacă!

Medicul TEODOR CUTILIC, din Bucureşti, ne face o propunere cât se poate de interesantă, în sensul că sugerează publicaţiilor bucureştene şi acelorora cu un „areal” de răspândire naţional, să publice mai frecvent pagini de tipul: „Bucureştii pentru bucureştini şi nu numai”. În sensul că — opinează domnia sa —, s-au schimbat enorm de multe denumiri de străzi în perioada postdecembristă, iar sediile unor centrale şi ministere s-au schimbat. Propunerea dl. dr. Cutilic o găsim cât se poate de îndreptăţită.

Cum găsim îndreptăţite şi sugestiile altor bucureştini, statornicii cititori ai revistei noastre (Virgil Cârjoagă, Petre Epure, Sorin Matei, Vasilica Lupan, Iosif Cobiliţă, Dumitru I. Udrea, Iluţă L. Costache), care sugerează dlui primar general al Capitalei, dl Crin Halaicu, să se plimbe ceva mai des pe jos, pe străzile Bucureştene. Dni corespondenţi (nu ştim de ce unii şi-au dat doar căsuţa poştală, nu şi adresa? !), solicită, de asemenea, ca televiziunea să transmită, la o oră de vârf, un interviu, în direct, cu dl. C. Halaicu, în care domnia sa să motiveze, pe concret, câte dintre promisiunile făcute la alegeri le-a onorat, câte mai are de gând să le onoreze de acum înainte.

cu, în care domnia sa să motiveze, pe concret, câte dintre promisiunile făcute la alegeri le-a onorat, câte mai are de gând să le onoreze de acum înainte.

Tatianeii Vădărean i s-a rupt mâna dreaptă!

Din comuna Săvârşin (sat Hălătiş nr. 11, judeţul Arad), ne scrie dl. Iulian Vădărean, soţul dnei Tatiana Vădărean. Care este păsul? Numitul Hanciu Vasile (care lucra pe un TAF în cadrul IFET Arad), i-a rupt, pur şi simplu, mâna dreaptă, din neglijenţă sau voit, asta a stabilit instanţa. Din sentinţa penală nr. 1094/11 iunie 1992, am înţeles exact că Hanciu Vasile a fost condamnat la 9 luni închisoare, pentru infracţiunea de „vătămare corporală din culpă”.

Am înţeles, de asemenea, că mai avea să plătească, drept despăgubiri civile, suma de 45.996 lei. Sentinţa ni se pare echitabilă şi dreaptă, ţinând cont şi de împrejurările oarecum necunoscute în care s-a întâmplat accidentul. Dacă sunteţi nemulţumiţi de recurs, puteţi să-l atacaţi la Parchetul General ori la Curtea de Apel Arad.

„Cine nu deschide ochii, deschide punga!”

Proverbul este vechi şi cunoscut. Cum veche este şi fapta pe care ne-o relatează dna Elena Grigorescu, din satul Mareea, comuna Ioneşti, judeţul Vâlcea: „Am fost trimisă în judecată, împreună cu soţul meu, C-tin Grigore şi soacra-meu, Nicolae Grigore, de către numiţii Uţă F. Ion şi Uţă I. Ion, tată şi fiu, vecini certăreţi şi procesomani”.

Dar pentru care fapte? ar veni întrebarea, vizavi de procesomanie. Iar corespondenta ne scrie că, pe 18 iulie 1985, s-a petrecut un incendiu la fânarul lui Uţă F. Ion. S-a aflat imediat cine au fost vinovaţii: minorii Arvin Marius şi Nicolae, precum şi Vărzaru C. Simiona. În ciuda acestui fapt evident, ne scrie dna E. Grigorescu, toate oalele s-au spart în capul familiei lor! În ce sens? Iată! Pentru că l-au luat la rost pe dl colonel Munteanu, care conducea brigada pompierilor, pentru că au ajuns cu atâtă amăr de întârziere, acesta a pus-o pe dna E. Grigorescu să semneze un „proces verbal de constatare”. Numai că respectivul proces verbal era incriminătoriu.

Dna Elena Grigorescu, nu este vina noastră că aţi semnat un act orbeşte! Căci vorba din popor bine grăieşte: „Cine nu deschide ochii, deschide punga!”. Noi vă credem pe cuvânt de sinceritate că sunteţi nevinovată, dar asta nu vă mai ajută în instanţă, la un aşa mare interval de timp. Subscriem cu bucurie şi la finalul misivei dvs. („decepţia noastră este mare, căci aceiaşi comunişti de ieri şi de azi tale şi spânzura!”). Chiar în numele adevărului şi al credinţei în Dumnezeu, cum ne-o cereţi, vă dăm perfectă dreptate. Poate la alegerile viitoare se vor deschide mai bine ochii.

2,6 ani cu suspendare, pentru ucidere din culpă!

Din comuna Găla, judeţul Mehedinţi, ne scrie Floarea C. Bucă: „În ziua de 20 noiembrie 1991, tatăl meu, C-tin Bucă, se ducea cu bicicleta la un cioban, care ne îngrijeşte oile, pentru a-l duce merinde. În drum, ing. Constantin D. Cărlig l-a accidentat mortal şi a fugit cu autoturismul de la faţa

locului! În urma judecării procesului, de necrezut, dar prin sentinţa nr. 2006/4.XI.1992, inculpatul C-tin D. Cărlig a fost condamnat la doar 2,6 ani închisoare, cu suspendare! Credeţi că este corect aşa?”.

Nu, nu este corect. Dar pentru a vă reglementa situaţia ar fi trebuit să atacaţi cu recurs, la Tribunalul judeţean Mehedinţi. Acum, că v-a trecut termenul la judeţ, vă rămâne să vă susţineţi şansele la Procuratura Generală (Parchetul General). Țineţi-ne, eventual, la curent.

Apel către Secretariatul de Stat pentru handicapaţi

Tânărul Dăboc Gheorghe din satul Plevna, comuna Rediu, judeţul Galaţi, ne scrie o misivă realmente tulburătoare. Bolnav psihic încă din fragedă pruncie, Gheorghita Dăboc a ajuns „aproape colocatar” al Spitalului psihiatric din Polana Mare. Întrucât în scurtă vreme va fi „lăsat la vatră”, ne solicită un sprijin pe lângă Secretariatul de stat pentru handicapaţi, pentru o pensie sau un ajutor social minim lunar şi pentru o spitalizare — dată fiind tinereţea sa — într-o clinică de specialitate din străinătate.

Facem acest apel umanitar, pentru a sprijini acest tânăr aflat în real impas.

„O problemă care mi-a scurtat zilele”

„Vin la dvs cu rugămintea de a mă ajuta într-o problemă care mi-a scurtat zilele, mie şi soţiei mele” — ne scrie Cărnă Costache din satul Buda, comuna Blăgeşti, judeţul Bacău. Apoi ne înşiruie, pe 4 pagini scrise îngrijit, la cei 87 de ani, povestea a două parcele de teren agricol, de 18 şi, respectiv, 9 ari. Teren în posesia căruia nu poate intra din cauza numiţilor Crenăniş Vasile şi Turcea Dorina, care au ocupat în mod abuziv terenul.

Întrucât prin sentinţa civilă nr. 13858, din 18 decembrie 1992, emisă de Judecătoria Bacău, sunteţi pus în posesie, rămâne să găsiţi sprijinul cuvenit în primul rând la primăria din comuna Blăgeşti, dar şi la comisia de specialitate, pendinte de prefectura Bacău. În caz contrar, apelaţi la executorii judecătoreşti. Solicităm sprijin factorilor de decizie, pentru a nu purta un amărât de bătrân pe drumuri.

Un grup de 16 copii de la Casa de copii nr. 12 Băneasa denunţă abuzurile şi imoralitatea

Copiii de la Casa de copii nr. 12 Băneasa (în număr de 16) ne-au scris o misivă tulburătoare. Câţiva au venit

chiar la redacţie, în audienţă. Ei protestează împotriva tratamentului inuman la care sunt supuşi şi a imoralităţilor de tot felul, la care sunt martori vrând-nevrând. Deplasându-se un redactor la faţa locului, în persoana lui Marian Marin, nu mică ne-a fost surpriza să aflăm că puştii aveau în totul dreptate.

Dormitoarele put (copiii se scapă pe ei în pat, unii); iar la closet, „murdăria” e înşirată până la uşă. Pereţii sunt mazăgăliţi cu excremente. Copiii trăiesc în condiţii aproape animalice! Cei mici sunt bătuţi zilnic de către cei mari. Unul dintre tărtoari este Marian Stan, de 19 ani, un fel de protejat „rupăcios” al directoarei Viorica Alexe. Acesta taie şi spânzură şi face „legea” sa în cămin. Educatoarea Ioana (28—29 de ani), tipă cât o ţine gura: „Du-te-n chilă” meu!” şi-i loveşte în cap pe prichindei cu farfuriile de metal deja indoite de atâtea folosinţe. Educatoarea Elena (21 de ani) are şcoala de arte marţiale (stilul tigrului) şi bate strâns şcolarii cu nuceagul! Un alt bătauş notoriu este Radu Ioan, care şi el face legea-n şcoala acestor copii ai nimănui, după cum îl taie capul.

O dată cu replica, explicabilă de altfel, a conducerii Casei de copii nr. 12 Băneasa, (poate se face referire şi la ajutoarele primite), aşteptăm şi măsurile de rigoare din partea ministerului de resort!

La Sibiu, abuz grosolan în strada Teilor: două contracte pentru aceeaşi locuinţă

Din Sibiu ne scrie dna Ienel Ana (str. Teilor nr. 50). Imobilul închiriat, cu contractul nr. 1015, din luna august 1991, cu RAGCL Sibiu, are, în mod paradoxal şi incredibil, doi stăpâni. Al doilea așa-zis „stăpân” este Buzilă Nicolae de la ITSAIA, care, prin manevre şi mijloace necinstite, a obținut și el un contract pe imobilul din Teilor nr. 50, Sibiu. În cele din urmă, instanța locală a stabilit adevărul gol-goluf. Prin sentința civilă nr. 1205/25.II.1991, cât și prin Decizia civilă nr. 446/10 iulie 1991, sunteți posesorii, de necontestat, ai imobilului amintit mai sus.

Dat fiind faptul că întâmpinați serioase greutăți cu al doilea chiriaș, în persoana lui N. Buzilă, ne întrebați ce e de făcut. Adresați-vă executorilor judecătorești, inclusiv procuraturii locale.

Chiar dacă judecătorul Laurențiu Bulea face „opinie separată” la ultima decizie civilă amintită, motivând „respingerea cererii de intervenție și cerea reconvențională”, rămâne doar o opinie separată, fără relevanță juridică în context.

Ne miră sincer că nu sunteți deja în locuință, mai ales că toate actele vă sunt favorabile, iar ale lui N. Buzilă — nu. Și-apoi, vorbă din bobor: „acțiți vorbește”. Mai greu e când unii, fără acte, au ocupat imobile în mod grosolan și abuziv.

DORIN SALAJAN ■

UN MINUT PENTRU FIECARE

Colegii de la Flacăra sunt alături de Alexandru Pășărin, în momentele grele pricinuite de moartea tatălui său și transmit condoleanțe familiei îndoliată.

Colegii de la Flacăra își exprimă întreaga compasiune față de Dan Gheorghe, pentru pierderea tatălui său și greaua încercare prin care trece.

NATURALIA NON SUNT TURPIA ?

LIMBAJUL LICENTIOS INVADEAZĂ PRESA, ECRÂNUL, SCENA

O REACȚIE FIREASCĂ

Dna dr. Mioara Avram, cercetător principal grad I la Institutul de Lingvistică, răspunde întrebărilor noastre:

Este fenomenul de exacerbare a utilizării expresiilor triviale, în epoca actuală, o emancipare firească a societății, o tendință de occidentalizare, un fenomen ce se va amplifica ?

"Se impune, mai întâi, o precizare. Expresiile triviale nu sunt o caracteristică a acestei epoci. Ele datează de zeci, sute de ani, se foloseau adesea în anumite medii, dar nu se scriau poate, pe o scară largă, ca astăzi. Nu consider, în nici un caz, că acesta ar reprezenta un fenomen de emancipare și nici de occidentalizare. Pentru epoca actuală este, de fapt, o reacție firească față de limbajul monotonic, atât de uniform și închisat, impus de regimul comunist, prin așa-numita "limbă de lemn". Dorința de exprimare liberă, de personalizare, de originalitate poate fi o explicație a actualei abundente de expresii triviale. Numai din acest punct de vedere, eu consider că fenomenul va cunoaște, în timp, o oarecare diminuare. Căci, în momentul în care toată lumea aderă la o astfel de modă, dispare și originalitatea și, deci și atractivitatea".

Ce este, totuși, supărător în folosirea acestor expresii ?

"Supărător este doar abuzul și inadecvarea stilistică. Este de neconceput utilizarea lor în Parlament, de exemplu, unde se impune un stil solemn. De asemenea, ele nu și-au locul în revistele, ziarele declarate serioase. În pamflete sau ziarele de "scandal", utilizarea lor este acceptabilă".

Occidentali se rallază acestei mode ?

"Cu siguranță, în funcție de aceeași declarată originalitate. De exemplu, oricine a observat, privind filmele franceze, abundanța folosirii expresiei profund triviale "merde". Cu toată libertatea noastră, chiar și astăzi, expresia se traduce prin sinonime mult estompate, departe de sensul real al expresiei".

Ca lingvist, cum apreciați acest fenomen ?

"Ca lingvist, mă interesează absolut tot ceea ce există în limba noastră, chiar și părțile ei urâte. Acestea reprezintă, pentru noi, o mină de material interesant care trebuie să fie studiat. Interesant este și fenomenul de actualizare, de permanentă înnoire a fondului de expresii triviale. Amintesc, de exemplu: "f...polimerii mă-tii !" sau "vedea-te-aș în Bosnia !".

A consemnat Brîndușa Nicolae

Moda vine din apus. Lingviștii sunt însă de părere că urechea și sensibilitatea românului se vor obișnui cu acest mod de a spune lucrurilor pe nume

Culese din "Patul conjugal"

"Vasile Potop":

"Mi se fâlăle".

(Gheorghe Dinică)

"Carolina Potop":

"Nu mai cheltui

banii cu curva ala

de Stela".

(Coca Bloos)

"Deceballus", fiul

Carolinel Potop:

"nici o muscă nu

iese de-aică

nef... (un copil)

"Misu polițistul":

Dă-i în p... mă-sii".

(Valentin Teodosiu)

(ACADEMIA CATAVENCU)

SUNT CURVĂ ȘI MĂ SIMT BINE

(FLACĂRA)

**MÂNCA-V-AȘ!
NEMȚOAI CĂ MĂ' FAC**

(ORA)

Î BAG ÎN INDEXAREA MĂ-SII

(ORA)

- Ce aveți, mă, cu mine f...m... în c...
- Aici nu e WC public, du-te și te pl... la mă'ta!
- Cum domne, eu aici m-am pl... toată viața și tu mă înveți pe mine ?
(ORA)

Două bătrîne l-au bătut pe un bărbat care se masturba

Evenimentul zilei

5000 DE PARAI PENTRU O SĂPTĂMINA DE DRAGOSTE CU UN PASIV ELVETIAN

(ORA)

CELE MAI MULTE PRACTICANTE DE FELAȚIE (AMOR BUCAL) SÎNT INTELECTUALE

(Evenimentul zilei)

DE-AMU SĂ FACĂ MĂ-TA TOT TACĂMU'

(ORA)

Un tânăr navigator a fost muscat de penis de o profesoară

(Evenimentul zilei)

ÎNTÂMPLAREA ZILEI

ASTIA ȘI-Ō PUNE ACILIȘA

(ORA)

(ACADEMIA CATAVENCU)

PĂ IEI, PĂ IEI, PĂ MAMA LOR!

(ORA)

CURVELE AUTOHTONE PENETREAZA EUROPA

(FLACĂRA)

Prin servicii de consulting, DOCTORUL C. vă stă la dispoziție:

DOCTORUL C.

Sub acest pseudonim se ascunde un bărbat de mare erudiție, cu vaste cunoștințe de astrologie, matematică, numerologie și bancă de date interdisciplinară. În dialog cu computerul cosmic, el este capabil de premoniții uluitoare.

În banca sa de date se găsesc răspunsuri și soluții la întrebările cheie ale vieții dumneavoastră.

SANDA SĂLCIANU - Caransebeș

Fiind creștină ortodoxă, deoarece vă interesează viața din acest unghi, vi se potrivește și veți înțelege mai bine „Horoscopul Spiritual”,

HOROSCOFUL SPIRITUAL

Destinul (ceea ce vă este dat să îndepliniți în această viață): „Transformare și moarte”. Aveți misiunea să vă transformați, dintr-un om mai mult sau mai puțin material, într-unul spiritual. Astfel vă veți îndeplini misiunea pe pământ. Veți învinge cu ușurință obstacolele, dar ferivi-vă de prea multă încredere în sine: acțiuni imprudente. Visele vă vor ajuta la transformare.

Scopul vieții (ceea ce este bine să urmăriți în mod conștient să realizați în viață): „Accident — catastrofă”. Vi se cere să vă feriți de acțiuni pripite și negândite, sau acțiuni rele; să vă feriți de excese și exagerări, de orice fel ar fi, în special să nu vă lăsați stăpâniti de frică, deoarece printr-o evoluție spirituală și psihică puteți obține „Victoria”. E adevărat că sunteți supuși la o încercare, ispită: puteți fi lovită de o nenorocire, dar aceasta poate lovi pe cineva apropiat.

Stabilirea influenței unei țări: România are exact aceeași semnificație: „Accident — catastrofă”, indicând că numai aici puteți avea șansa unei evoluții spirituale, însă, trecând printr-o încercare a destinului, care vă va fortifica, transforma spiritual — deci nu vă temeți!

Karma anului 1993: „Înșelătorie — prieteni falși”, în acest an sunteți supuși manipulațiilor din partea prietenilor pentru a fi înșelați; dar să

nu fiți chiar dv. înșelătoare, sau falsă prietenă. Deci, să vă feriți de societatea rea, a oamenilor pătimiși, și veți dobândi „înțelepciune”.

Karma anului 1994: „Noroc și prieteni”, semnificând că vă va aduce noroc, cu condiția de a-l transmite și la alții; doar așa veți fi cu adevărat o bună prietenă. Trebuie să analizați caracterul prietenilor, deoarece trebuie să-i evitați pe profitori. Doar prin voință și competență veți reuși.

Zile norocoase: 9 și 27

DOMNIȚA SECU - Timișoara

În viața anterioară ați fost femeie, născută în anul 1125, sâmbăta în SUA, fiind o revoluționară ascunsă, preocupată ca măcar acasă să schimbe ceva, ocupațiile fiind în domeniul minier, ca săpătore — excavatoare. Fișa lecției de viață (încă valabilă): „Magie este peste tot în jurul tău. Datoria ta este de a recunoaște ce este magie și a ajuta pe ceilalți să vadă ce este bun. Ești o magiciană”.

Șansele pe ani: 1993 — Disponibilități în afaceri (diplomație, amabilitate), dar posibilă ruptură în familie datorită durității excesive. Ritm muncă încetinit. An propice bilanțului. Fragilitate psihică și fizică; 1994 — Un climat care nu favorizează proiecte, contactele, totuși vă puteți ameliora situația financiară (risc de furturi). 1995 — Sanse mari în profesie și câștiguri financiare importante, posibilă nouă activitate, nou domiciliu și conceperea unor proiecte ambițioase de anvergură; 1996 — Puteți lua o decizie importantă de succes pe plan profesional,

pe fondul unor conflicte minore și tulburări sentimentale de scurtă durată; 1997 — Anul promite o schimbare pe plan social: divorț sau căsătorie, după caz. Posibile încurcături financiare cu banca și fiscal. Profesional — avansare sau succes în afaceri; 1998 — Echilibru precar, câștiguri substanțiale, profesional bine, entuziasm, idei și proiecte inspirate, finalizare proiecte majore. Se recomandă supravegherea echilibrului psihic și să vă feriți de afecțiuni localizate în gât; 1999 — Un an restrictiv, laborios, în care irosiți o mare cantitate de energie, dobândiți eliberarea de constrângeri și evoluții spiritual. Se cere încredere și perseverență pentru a reuși; 2000 — Riscuri și conflicte, defectări aparate, venituri limitate, surmenaj, climat instabil în familie, posibile conflicte juridice, administrative sau cu vecinii. Posibile călătorii, o nouă activitate, sau o mutare.

SCARLAT V. - Corbeanca

În privința compatibilității de cuplu nu ați dat datele soțului, deci nu vă putem răspunde.

Privitor la evoluția căsniciei, dar și a sănătății, vă răspundem prin analiza șanselor pe ani. Veți putea preveni apariția unor boli prin măsuri de precauție.

Șansele pe ani: 1993 — Stress provocat de schimbări neașteptate, inclusiv în plan sentimental, unde poate apărea o nouă relație; 1994 — Un an cu un echilibru precar, existând riscul divorțului. Vi se cere răbdare, diplomație. Veți avea energie, entuziasm dar va trebui să vă supravegheați echilibrul psihic și să vă feriți de afecțiuni localizate la gât; 1995 — În acest an este

tentația de a găsi un loc de muncă nou, cu câștiguri importante, să vă mutați, având mai multe contacte, și posibilitatea de a finaliza un proiect major. Sentimental nu vor fi evenimente majore; 1996 — Nervozitate și stress, emoții, raporturi tensionate cu cei din jur — posibile decepții și blocaje, multă muncă. Vi se va cere perseverență; 1997 — Veți fi foarte curată. Raporturile amoroase sunt durabile, sprijinite de partener. Sănătatea, cu mici

excepții, este bună; 1998 — Anul vă aduce câștiguri financiare (posibil mutare). Este anul casei și familiei existând pericolul divorțului; 1999 — Un climat de îndoială și incertitudini. Nu dați atenție bârfei. Sentimental staționar. Psihic și fizic: fragilitate. Relaxați-vă și încercați să găsiți armonia interioară; 2000 — Viață armonioasă, stabilă. În planul sănătății posibile afecțiuni ale sistemului osos, și ale sistemului digestiv.

Doctorul vă propune răspunsuri rapide prin taxă de urgență

Din pricina numărului extrem de mare de solicitanți, suntem constrânși ca, în cadrul spațiului disponibil, să oferim răspunsurile mult așteptate abia după luni de așteptare. De aceea, pentru cei grăbiți, colaboratorul nostru propune o taxă de urgență. Pentru a primi răspunsuri în revistă, în decurs de maximum trei săptămâni, solicitantul va introduce în plic, împreună cu întrebările sale, chitanța care atestă depunerea sumei de 2 500 lei în contul „Publicațiile Flacăra” la orice unitate CEC. Contul este 407 230 110 496 BCR, sector 1, București.

Pentru răspuns privat (la domiciliu), taxa este de 5 000 lei.

Pentru firme și persoane particulare, care doresc o analiză și un răspuns detaliat privind șansele și căile de urmat, tariful este negociabil și se perfectează la redacție. Doctorul poate fi găsit în fiecare marți, între orele 11 - 14, la telefon 617.5969.

Important:

Chitanțele care nu menționează contul „Publicațiile Flacăra” nu se iau în considerare.

Nu uitați să atașați și talonul de participare.

Nu uitați să menționați pe plic „Pentru DOCTORUL C”.

TALON DE PARTICIPARE

NUME (de familie).....
PRENUME.....
NUME ÎNAINTE DE CĂSĂTORIE (dacă e cazul).....
ADRESĂ.....
DATA NAȘTERII: ziua.....luna.....anul.....
Nr. telefon.....
Nr. înmatriculare mașină

IMPORTANT!

Pentru fiecare persoană despre care doriți informații trebuie să trimiteți un talon separat cu cât mai multe din datele solicitate mai sus.

BUNĂ DIMINEAȚA, ROMÂNIA! BUNĂ DIMINEAȚA, IAȘI!

După Brașov (8 octombrie 1993), Ziua Privatizării și-a continuat, după orarul anunțat, circuitul prin marile orașe, oprindu-se, pe 20 octombrie, la Iași.

Acest program de întâlniri între cei care să spunem că „ocrotesc” procesul de privatizare și firmele private este finanțat de Agenția Americană pentru Dezvoltare Internațională (USAID). „Rolul programului de finanțare este de a oferi «scenă», dar mai important este schimbul de informații dintre «protagoniști»: guvern, autorități locale, oameni de afaceri. Esențială este înțelegerea reciprocă. Numai cu ajutorul tuturor, banii și timpul se vor cheltui cu folos” — a fost cuvântul domnului Richard Hough, reprezentantul pentru România al USAID.

La Iași, „scenă” a fost chiar aceea a Teatrului Național, această perlă arhitectonică care „arată un trecut glorios, dar și semne ale unui viitor mai bun” — motiva domnul Richard Hough, alegerea făcută, alături de faptul că procesul de privatizare nu este nicăieri lipsit de acte dramatice și momente de suspans.

Întâlnirea a stârnit un interes enorm în Iași și în zonă, sala și holurile fiind, pe parcursul celor 7—8 ore, cât au durat dezbaterile, arhipline. „În Iași există nu numai individualități, dar și o reală comunitate de afaceri”, aprecia în cursul cuvântului său domnul profesor Mircea Coșea, ministru de stat la Consiliul pentru Coordonare, Strategie și Reformă.

După invitația domnului prefect Dan Gălea de a se da întâlnirii un caracter cât mai pragmatic și observația domnului primar Constantin Simirad „de a nu privi privatizatul ca pe un om socialist de tip nou și, în sfârșit după exprimarea dorinței Cătălinei Stan, directoarea programului „Bună dimineată, România”, de a se „risipi” nebuloasele care mai persistă”, s-a dat cuvântul, în fine, „actorilor” privatizării. Circa 18 (din peste 80 înscrși la cuvânt) directori de firme private și de stat în curs de privatizare și instituții și-au prezentat activitatea și problemele.

Despre privatizare

Mircea Florescu — președintele Camerei de Comerț și Industrie Brașov: „Până acum, a fost mai mult o inițiativă particulară decât o privatizare. La Brașov, doar șase întreprinderi au fost privatizate prin MEBO”.

Domnul senator Viorel Ardelean, șef Comisie de Privatizare a Senatului: „Privatizarea are o însemnătate primordială în Senat. Nu voința politică lipsește, ci schimbarea mentalităților”.

Aurel Șaramet, director la FPS: „La toate nivelu-

rile deciziei, privatizarea este dorită, dar ea nu este o chestiune teoretică, nu poate fi făcută oricum și ori-când, pe bază de sentimente. Există responsabilități privind transferul proprietății”.

Domnul Mircea Coșea: „Privatizarea este un proces educațional și comportamental și nu numai economic. Singura noastră șansă este să înțelegem fiecare nucleul de rezistență din noi. Prima mea datorie este să sprijin sectorul particular, ca pe marea șansă a României”.

Haraga Florica, directoarea „Zimbru” S.A.: „Societățile nu trebuie împărțite în «de stat» și «private», ci în trei grupe: falimentare, rentabile și foarte rentabile”.

Legislative

„Primăria municipiului Iași cere Guvernului României urgentarea intrării în parlament a Legii finanțelor publice locale și a Legii patrimoniului”, se avertizează pe un panou, în plin centrul Iașului.

Constantin Simirad: „Privatizarea este frânată în primul rând de legislație și de mentalități”.

Dan Cărlan — patron firma LINX: „Este necesară scutirea totală de impozite pentru profituri reinvestite, statul câștigând indirect, prin impozitele pe salarii și din scăderea cuantumului pensiilor de șomaj. Lipsa legii sponsorizării: „Am preluat Clubul sportiv Politehnica dar, în condițiile actuale nu se poate da mai mult de un gol pe campionat”.

Aurel Vainer, vicepreședintele Camerei de Comerț și Industrie a României: „Suntem printre puținele țări foste socialiste care beneficiază de o legislație nouă privind activitatea Camerelor”.

Lucian Blaga, director în Consiliul Național al Întreprinderilor Private, Mici și Mijlocii: „Este o secetă de acte normative favorabile inițiativei particulare”.

Doamna Haraga Florica: „Legea amortizării zace în Parlament (după legea veche — o fabrică de bere se amortizează în 100 de ani, față de 5 ani în vest)”.

Mircea Coșea: „CCSR trebuie să aibă puteri executive pentru ca privatizarea să se miște. Ne trebuie un sector particular puternic pentru a aspira peste 7—8 ani la intrarea în Piața Comună. Lipsesc legi de protecție a consumatorului și a concurenței loiale”.

Paraschiv Corneliu — Alfatex: „Legea spațiului locativ, veche din 1985, permite scoaterea la licitație a

spațiilor noastre, închiriate și utilizate pentru producție. ARD, ARP, FPP, PPS, trebuie să militeze pentru o legislație scurtă de la publicare și până la aplicare”.

Gheorghe Puhac, director MONDEXIM: „Legea managementului, în 70 la sută din articole, vede în director «un hoț». Cheltuielile promoționale sunt în SUA admise până la 30 la sută din profitul brut, la noi doar 3 la sută”.

Bancare — Fiscale

Dan Cărlan: „Garantarea creditelor și a surselor de finanțare”.

Gheorghe Puhac: „Dobânzile bancare egalează cheltuielile salariale”.

Dan Cărlan: „Plătesc la bancă dobândă pe două săptămâni la proprii mei bani ca să mi se facă decontarea imediat. Este imoral”.

Mircea Coșea: „Sunt necesare reglementări din partea Băncii Naționale privind decontările. Din păcate, Ministerul Finanțelor și Banca Națională nu au trimis reprezentanți”.

Doamna Haraga Florica: „În 3 ani, Zimbru a dat 6 miliarde lei pentru impozite: se mai putea face o fabrică de bere. Plătim taxă pe prostie adăugată”.

Mircea Coșea: „Politica valutară nu permite nici măcar elaborarea unui plan de afaceri”.

A consemnat.
CALIN MARCUȘANU

IDG
ROMANIA
Communications Publishing SRL

anunță următoarele apariții:

PC WORLD numerele 3 și 4.

COMPUTERWORLD

bilunar de informații, afaceri și reclame din lumea calculatoarelor, cu informații despre oferta pieței românești de hard și soft.

Ce să cumperi? De unde? Cu ce caracteristici?

Spiritul Reușitei — Experiența Bouygues (III)

● Cele douăsprezece principii ale spiritului Bouygues (2)

6. „Toată activitatea noastră trebuie să aibă drept scop servirea clientului”

Acest al șaselea principiu este singurul din douăsprezece care are forma unei prescripții. Obiectivul este clar și, cu siguranță, este și condiția esențială a reușitei. Fiecare este chemat să-l pună în practică.

7. „Dezvoltăm capacitatea noastră de a fi excelenți prin rigorea metodelor noastre, prin preocuparea noastră pentru calitate și prin profesionalismul nostru”.

A șaptea propoziție se adresează cu deosebire angajatului. Ea îl incită să dea ce este mai bun în el, să se depășească, să se descopere, să se cunoască mai bine.

Francis Bouygues a experimentat el însuși acest principiu mulți ani înainte de a-l scrie. El face parte dintre cei care au înțeles că imaginea fantezistă și aleatorie a întreprinderilor care activează în domeniul construcțiilor era clar legată de absența rigorii și a calității în sens larg. Acțiunile lui au permis intrarea acestui sector de activitate în era industrializării, prin prezentarea unor prețuri ferme și definitive bazate pe devize antecalculare și a unei calități anunțate și respectate.

8. „Planificăm și administrăm fără încetare dezvoltarea noastră”.

9. „Adaptăm constant structurile noastre în funcție de evoluția conjuncturii”.

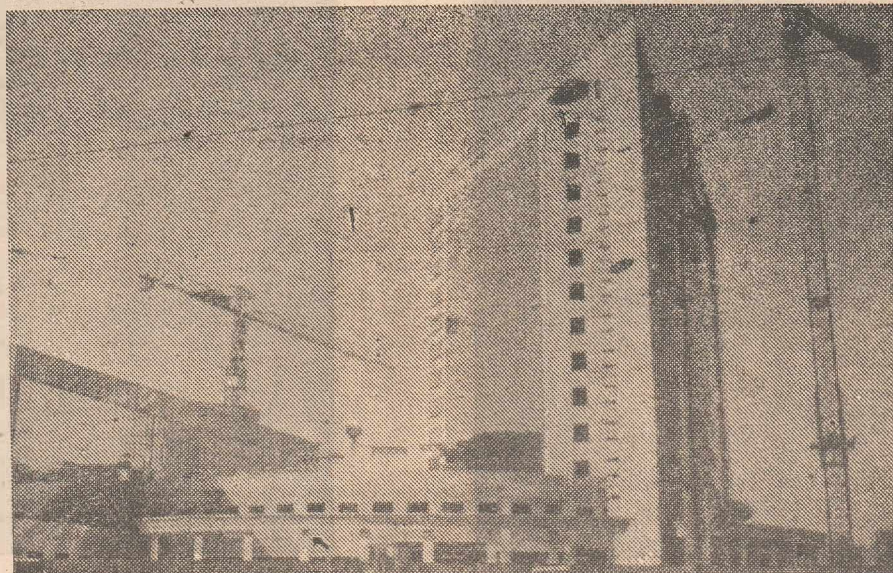
A planifica, a administra, a adapta structurile reprezintă acțiuni clasice pentru orice întreprindere, acțiuni care condiționează rezultatele ei și, bineînțeles, longevitatea ei. Această afirmație este, în același timp, o constan-

tă și o incitare pentru toți cei care intră în grupul Bouygues. Ea nu are nimic original, dar determină fiecare persoană să-și dezvolte reflexe economice și să aibă o anumită mobilitate, elemente caracteristice mentalității Bouygues. Sistemul oferă în plus, mulțumită unei largi descentralizări, posibilitatea de a pune în practică aceste calități de manager la toate nivelurile ierarhice.

10. „În ierarhiile noastre nu există bariere, deoarece promovarea este făcută numai pe merit”.

În comparație cu toate celelalte, acest al zecelea principiu este cel mai sensibil și mai delicat. Promovarea pe bază de merit este de dată recentă în

multe întreprinderi. La Bouygues, dim contră, este vorba de un obicei, de o tradiție, iar vechimea nu este decât arareori reținută drept criteriu. Selecția este deci totală și în afară de evoluția salariului obligatoriu legat de salariul minim garantat, fiecare trebuie să-și dovedească puterea de a progresa și competența. Firește, nu este ușor să se întâmple așa pentru că subiectivitatea celui care apreciază meritele unei persoane nu poate fi eliminată cu desăvârșire. În măsura în care mentalitățile nu sunt încă total receptive, este de dorit ca dialogul, schimbul de idei să fie apărute pentru a se evita verdictele unilaterale. Politica de promovare după merit recompensează, motivează factorii naturali ai progre-

Centrul de Comerț Internațional — București, prima investiție Bouygues în România (în construcție) crește într-o zi cât blocurile noastre într-un an.

sului uman. Mentalitățile noastre actuale trebuie să regăsească și tradiția nesitând promovarea doar în planul strict economic.

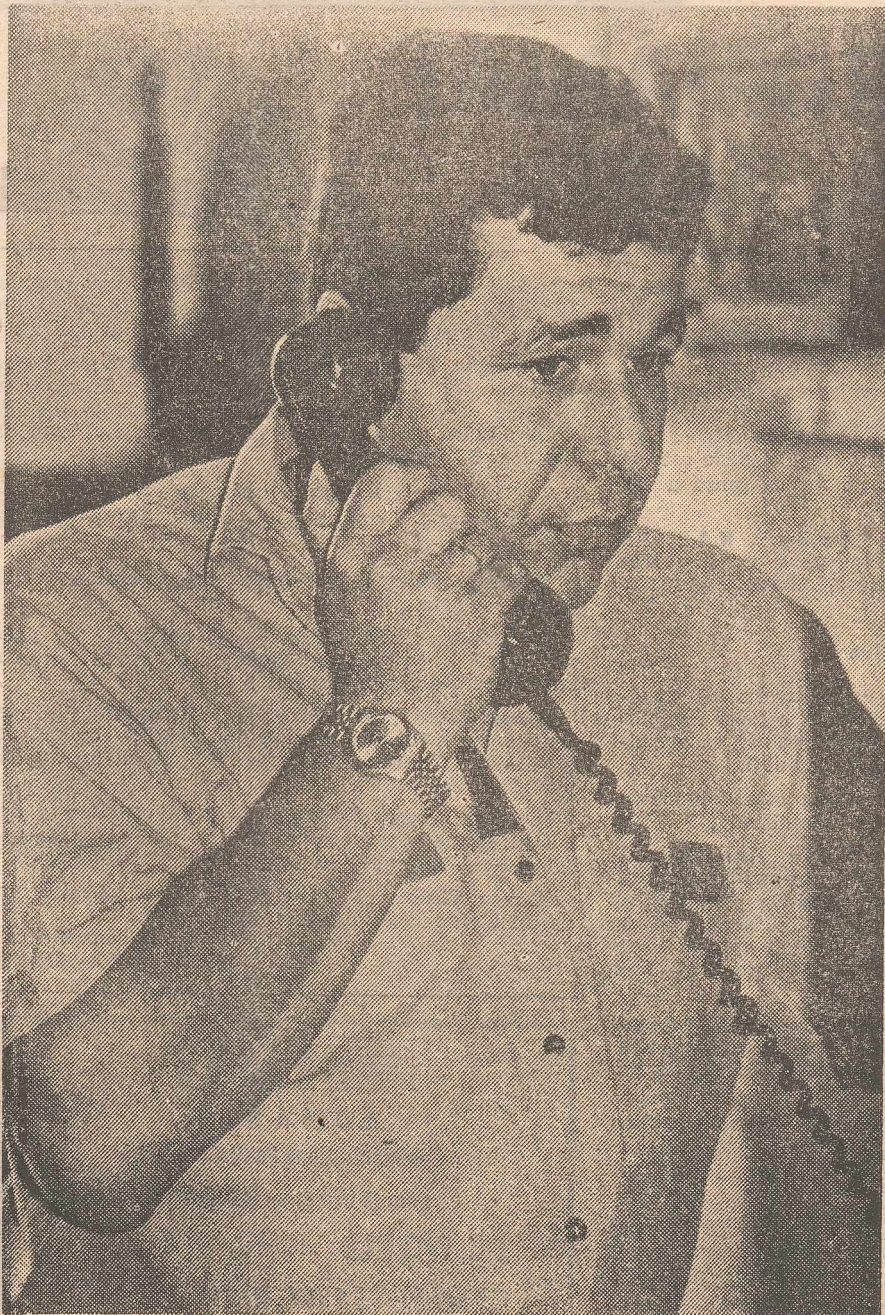
11. „Noi favorizăm adoptarea tehnicilor de avangardă, în mod special informatica, deoarece suntem orientați ferm înspre modernitate”.

Dinamismul, modernismul, tehnicile noi se aliază perfect cu spiritul unui cuceritor care se dotează astfel cu mijloacele necesare pentru a reuși.

Această orientare răspunde și așteptărilor generației actuale, deschisă natural la tot ceea ce poate îmbunătăți performanțele. Ea este un stimul, un mijloc de atracție pentru tinerii care se găsesc astfel în acord cu propria lor imagine despre întreprinderea contemporană. Utilizarea celor mai noi echipamente informatice și de comunicare a creat raporturi diferite între servicii și chiar între angajați, ducând uneori, într-un mod neașteptat, la mai multă izolare în loc de mai multă camaraderie. Dar noi suntem încrezători în temperamentul spontan al unui „Bouygues” care știe să regăsească rapid un echilibru corect.

12. „Instruirea, formarea la toate nivelurile este o necesitate prioritară de dezvoltare”.

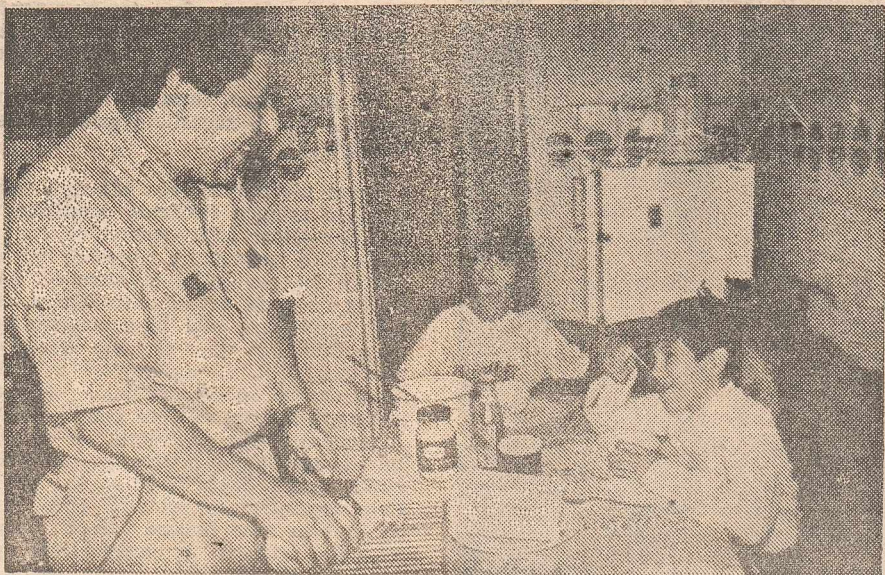
Acest ultim principiu exprimă voința de a asigura fiecăruia condițiile unei dezvoltări socio-economice ca și mijloacele pedagogice necesare pentru a face față evoluției tehnologice. Este vorba de a da oricui posibilitatea de a-și administra mai bine cunoștințele, de a învăța și de a-și pune în valoare potențialul. Al doisprezecelea principiu devine o constrângere de care nu scapă nimeni căci ea condiționează longevitatea întreprinderii. El este și un comandament pentru primul principiu, astfel închizându-se și bucla. Cele douăsprezece principii trimit la un lanț în care fiecare verigă transmite un rezultat îmbogățindu-le pe celelalte. În numărul viitor: Mentalitatea de întreprindere sau „starea de spirit Bouygues”.

„Alo ! 955 ?”

Fața adevărată a fostului „poli-
jist nr. 1” (sau inamicul public și
tortul particular)

Ministru ca ministru, dar bucătăaar... !

Acasă la domnul Doru Viorel Ursu

CÂINII LATRĂ, URS

Breaza, de la Cheia, de la Rucăr !!
Apreciez și respect mult presa și oa-
menii ei, dar cei care m-au «inzestrat»
cu asemenea vile ar fi putut face o mi-
nimă documentare la fața locului, mă-
car la poliție sau la primărie !”.

Ceea ce este adevărat este că „în '91,
în toamnă, la Brebu, lângă Câmpina,
am luat un teren, o râpă, chiar la in-
trare, pe o coastă și am început să-mi
fac o casă tip, din panouri de lemn,
pe care nici acum nu am terminat-o.
Speram ca vara asta să montez insta-
lația de apă, dar nu am reușit. În
schimb am terminat două sobe de te-
racotă și cred că la iarnă o să putem
sta acolo”.

Fiind realizată după un proiect tip
(chiar dacă are scară interioară), „casa
am personalizat-o aducând în ea lu-
crurile la care ținem foarte mult —
icoanele pe lemn și pe sticlă, porțe-
lanurile chinezești, biblioteca, felurite
amintiri, inclusiv de la diverși omo-
logi ai mei de pe vremea când eram
ministru de interne, de la ultimii doi
miniștri de interne ai fostei URSS, de
la jocurile mondiale ale poliției, des-
fășurate în 1991 la Trento, Italia, de
la ministrul de interne al Austriei, cu
care am avut legături foarte călduroa-
se !”.

Un adevărat maestru bucătar

„Înainte de '90, cea mai mare plă-
cere era să stau în bucătărie sâmbăta
și duminica ! Îmi place să prepar tot
felul de specialități din fasole ! Am
învățat de la soția mea să fac o sa-
lată de fasole excelentă ! Am rețete
proprie pentru crap la cuptor, lepure
sălbatic la cuptor (după ce se dă un
«bait» ca lumea, făcut însă neapărat
și cu sânge, cu vin și oțet ; această
zeamă trebuie pusă și-n tava cu care
intră la cuptor și cu foarte, foarte mul-
te mirodenii — eu sunt născut la Tur-
nu Severin și acolo se mănâncă foar-
te condimentat !), pentru sosul de spa-
ghete (sos de tomate, extrem de multe
mirodenii, cimbru, zahăr, muștar, a-
daos de ciuperci). Îmi place foarte
mult să mănânc salată de boeuf, pe
care știu s-o fac, sarmale, pe care știu
să le prepar, specialități culinare de
Crăciun, din carne de porc, pe care —
evident — știu să le pregătesc ! Dar
prepar și un ghiudem foarte ardeat,
din carne de oaie amestecată cu carne
de vită, cu miroase, piper, boia și... alte
secrete !

Am citit foarte multe despre mine
ca băutor, am fost și-n Parlament ata-
cat în legătură cu aceasta ! Dar să-i

lăsăm...

Nu-mi plac băuturile tari ! Până
30 de ani îmi plăcea zaibărul tradițio-
nal oltenesc. Acum nu mai beau v-
roșu, nu pentru că nu aș sta bine
tensiunea, ci pentru că nu beau si-
gur, beau câte un pahar de vin
prieteni, o mai lungim și se spune
vinul aib este mai de cursă lungă !
aceea am vinul meu preferat, un v-
alb sec din zona Focșani — Buzău,
la Pietroasele la Jariștea. Dar îmi f-
și vinul meu, cu struguri pe care
cumpăr. Acum am făcut aproape 1
litri de vin și 20 de litri de țuică”.

„Sunt un sentimental și un temperamental !”

„Femeia în viața mea ? Asta nu pr-
este o întrebare care se pune unui c-
politic, ca să poată să fie transpare

Col

„Întâlnirea cu viitoarea m-
procuror stagiar, în 1976, la p-
școala de ofițeri de rezervă, tot
de-abia o cunoscusem pe Danie-
procurori stagiați, fuseserăm inv-
să cumpărăm un buchet de flori
la noi la olteni, și pregătisem
am ajuns acolo, am văzut că fi-
trebuie să recunosc că succesul
petrecut-o împreună ! A doua z-
l-am dus era de trandafiri, per-
că se pare că acest simbol al
nit-o pe soția mea, s-a întâmpl-
„Azi am cunoscut-o pe cea care
și de zodia în care sunt născut
cătorilor. În general, am previz-
a sensibilității, a introspecției și

în răspuns ! Sunt un sentimental,
văzut se vede probabil că sunt și
temperamental sau meridional și
tru că femeia reprezintă în prin-
rând tandrețea, eu am avut totdeauna
nevoie de foarte multă tandrețe !
«asalturile» sexului frumos în nici-
caz n-am reacționat ca o cetate in-
pugnabilă — dar știți, mie-mi plă-
genul femeii occidentale, care este
mult mai personală și activă, n-am f-
eu cel care am inițiat sau «atacat»

„Așa beau oamenii buni

„La petreceri, în familie sau cu p-
etenii noastre, îmi place uneori să câ-
În general, cânt cântece ardelenesti

„Fiorosul” Doru Vior

Poet, scenarist și memorialist

CRIE!

„din studenție! Eu mă consider echi» — îmi plac șansonetele izești, îmi place Aznavour, de Piaf nu mai vorbesc!, Joan Baez, Iglesias, Toto Cutugno, Elton

„Intru fotbal am mâncat bătăie!”

„Intru fotbal am mâncat bătăie ca de la tata, când mi-am rupt pan- n prima zi când mi-i adusesse! Plăcut foarte mult fotbalul și mul! În liceu am mai avut o ntare cu tata, când mi-a cerut serios să optez între sport și car- um mai joc fotbal doar o dată otămână, cu colegii din Parla- îmi place enorm sportul, îmi

dre

„simpatcă! Eram proaspăt orului 2. Urma să merg la aainte de a pleca la armată, la procuratură și noi, tinerii Stabiliserăm toți, căți eram, a fiu mai hoț, cum se spune ai din partea mea! Ei, când mai adusesse un buchet, dar ea mea, pentru că seara am armată, Buchetu pe care i loarea mea preferată și iată urmărește! Când am înăl- zat: l-am spus mamei mele soție! Asta e legat oarecum se se numește și zodia prezi- STE care urcă, este o zodie ferinței!”

„e foarte mult. Dacă nu fac sport, îngrăș! Până la afacerea cu România, am fost un stelist, ne- chiar nebun — când eram mic, chinuit, de cei mai mari pentru eam cu Steaua! Când am ajuns tru de interne, am încercat, fără i imixtionez, să ajut la formarea club profesionist de talie euro- și sentimental m-am legat de no, la care țin și acum, dar nu este aceeași pasiune și-mi pare rău de ceea ce se întâmplă cu a- i echipă! Poă căsătorie nu m-am mai dus dioane cum mă duceam înainte.”

„Poezia pe care am scris-o aparține perioadei liceului. Când am cunoscut-o pe soția mea nu mai scriam demult versuri. Am publicat în 1984 o cărțu- lie, un fel de nuvelistică, cu întâmplări din viața mea de judecător și de pro- curor. Dar ceea ce consider mai im- portant este un scenariu de film, un film care a apărut în '84 și a fost con- siderat printre cele mai bune filme ale anului — s-a numit «Sfârșitul nopții». A fost scris pentru a fi făcut în regia lui Mircea Veroiu și pentru Gheorghe Visu și Mircea Diaconu. Am scris a- cest scenariu împreună cu un foarte bun prieten al meu, operator la Buf- tea, Marian Iordache. Și el, ca și Mir- cea Veroiu, a rămas în străinătate, în Franța. Ne-am revăzut de atunci de vreo două ori. Avea un talent fantas- tic, meritele principale lui îi reveneau! Era povestea unui om corect și cinstit, care, datorită situației de atunci, ajun- gea un delinvent!”

Acum sunt în perioada pregătirii tezei de doctorat, o teză mai specială — despre rolul poliției într-un stat de drept.

De citit, citesc foarte mult. Dacă ar fi să iau cu mine o singură carte, aș lua Florile răului, de Baudelaire. Am avut un profesor de franceză extraordi- nar și, alături de Baudelaire, îmi plac Verlaine și Rimbaud, iar de la noi, Bacovia.”

„Prietenii mi-au rămas foarte aproape!”

„Prietenii mi-au rămas foarte a- proape și pentru mine au rămas un barometru. Reproșurile cele mai mari pe care mi le-au adus — dar rămânând împreună cu mine, gândind împreună și analizând lucrurile — au fost le- gate de momentul venirii regelui Mi- hai în țară, în decembrie 1990. Atunci am primit reproșuri pentru faptul că aparțineam unei structuri de putere care pentru grupul meu de prieteni a- părea ostilă! Tot ei sunt, însă, cei care mi-au spus permanent că au în- credere în mine și sunt în continuare alături de mine!”

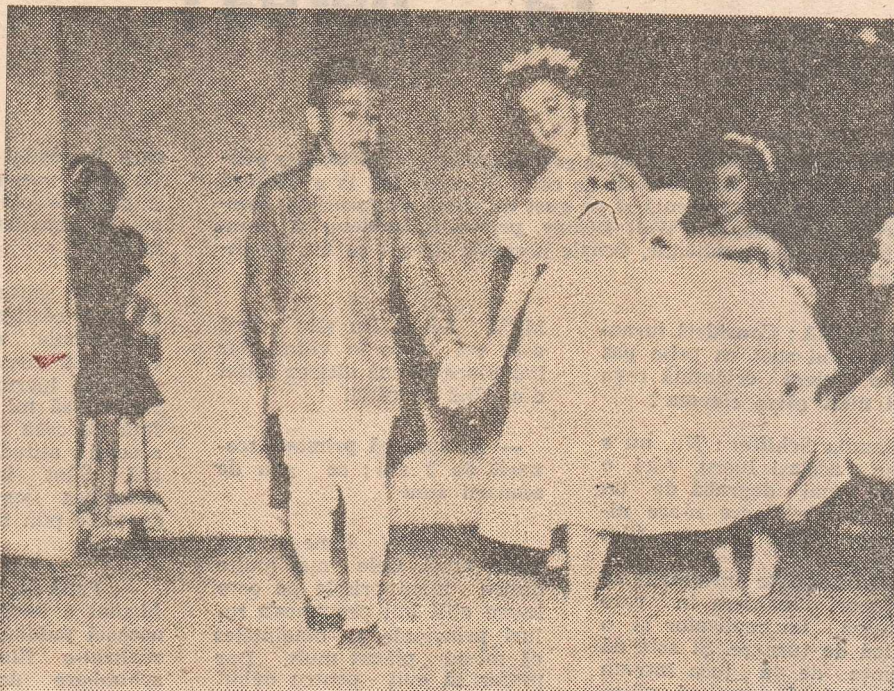
Sunteți urmărit?

„Când am fost întrebat de ce multe din gânduri nu mi le-am așternut pe hârtie, am spus că până în 1939 îmi era teamă! Dar nici de atunci încăce nu mă simt prea bine!”

În replică, noi dorim ca dl deputat să-și amintească mereu vorba — câinii latră, URSU SCRIE! Și să rămână un excelent partener de dialog!

"VĂ SPUN CĂ NU MINERII AU DAT JOS GUVERNUL ROMÂN"

"Acum scriu la o carte despre mineriade, în special despre cea din septembrie 1991. Vă spun de la început că nu minerii au dat jos guvernul Roman! Eu rămân la părerea mea, că acest guvern fusese condamnat în august 1991, în momentul puciului de la Moscova, când am dat acea declarație tranșantă! Cartea se intitulează LOVITURILE DE STAT NU SE DAU ÎN STRADA și sper să nu apară postum! A doua carte este PROCESELE REVOLUTIEI. Nu mă tem pentru mine, dar cred că într-adevăr aceste două cărți presupun dezvăluiri extrem de importante! Sunt măcinat de scrierea acestor cărți, dar am încă un sentiment de nesiguranță - repet - nu de teamă! Teama ar putea fi pentru că am trei copii... Au existat niște incidente și cu copiii mei și cu amenințările primite... Dar cred că aceste cărți nu vor apărea mai târziu de doi ani!"

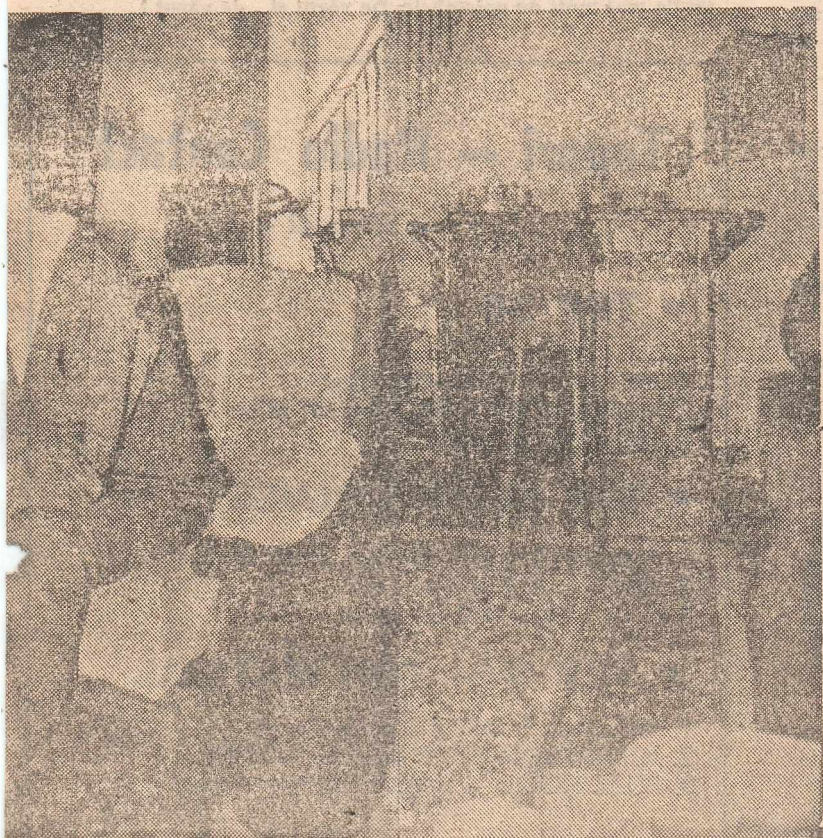
A fost odată un ursuleț...

Soldatul Ursu purta în raniță bastonul de... ministru!

Sorcova veselă / Ce-am avut și ce-am pierdut...

gazdă perfectă

MARIAN GHÎTEANU
Fotografii de FLORIN IONIȚA

CLAUDIA SCHIFFER

blondă și acidulată

ca... berea?

De curând Claudia a făcut o scurtă excursie în Bruxelles pentru a converti consumatorii de bere, deloc puțini, la o băutură răcoritoare, efervescentă și cu gust de portocale, asociată deseori personajelor lui Walt Disney, printr-un imbiator și convingător spot publicitar. Ocazie neratată de a i se lua un interviu.

7 EXTRA: Consideri turnarea acestui spot ca prim pas într-o carieră orientată ceva mai mult către cinema?

Claudia Schiffer: Nu, nu e chiar același lucru. Aici e vorba mai degrabă de un „mini-movie”, care n-are nimic în comun cu un film adevărat.

E însă foarte interesant să descoperi maniera în care creează un realizator și o echipă de turnare. Și asta dă dorința de a juca într-un film. Pot să spun că mi-ar plăcea foarte mult!

— Totuși, realizatorii îți-au făcut destule propuneri în acest sens...

— Primesc propuneri de 3 ani încoace, dar aștept în continuare un scenariu care să-mi convină. Pentru moment, încă, nu m-am decis.

— Circula un zvon cum că tu ai fi aceea care va turna urmarea pentru 9 1/2 Weeks.

— Nu, nu e decât o invenție.

— Urmărind acest spot publicitar, se simte faptul că ești deprinsă cu camera de filmat...

— Nu e primul spot publicitar televizat pe care l-am realizat.

Aveam deja obișnuința de a lucra în fața camerei, pentru produsele cosmetice în principal, în Statele Unite și în Europa.

E totuși o deosebire mare față de ședințele de fotografiat: un aparat se oprește la fiecare 30 secunde și îți lasă răgazul să-ți schimbi poziția, expresia, să-ți modifice atitudinea. Camera funcționează continuu, nu trebuie să ai emoții și nu trebuie să uiți să te controlezi. Imi place, de exemplu, la nebunie să prezint personaje în fața camerei, cam ce fac cei de la

MTV, adică. Nu știu dacă asta voi face în viitor, dar îmi place să mă distrez astfel din când în când.

— Ai spus că primești scenariile de 3 ani; ce gen de scenarii sunt?

— De toate, bune și mai puțin bune. Cele mai multe dintre manuscrisele pe care le-am citit îmi propuneau roluri principale și bineînțeles că mi-au plăcut mult. Dar prefer să evit pentru debut un rol principal, deoarece n-am experiența necesară. Prefer să încep cu un rol secundar, alături de un actor sau o actriță care să fie cap de afiș.

— Cu cine anume ai vrea să debutezi în cinema?

— Oh, sunt o mulțime de actori și realizatori pe care îi ador și mi-e dificil să răspund la această întrebare. E totuși un realizator pe care îl iubesc în mod particular, Luc Besson și pentru mine ar fi un vis să pot juca în unul din filmele sale.

— Te vezi interpretând un rol violent ca cel din Nikita?

— Da, e chiar filmul meu preferat!

— Când ești comparată cu Brigitte Bardot sau Grace Kelly, apreciezi acest lucru sau te irită?

— Iau aceste asemănări ca pe niște complimente! Pentru mine Brigitte Bardot e una dintre cele mai frumoase femei din lume. Un adevărat star, o mare actriță... E într-adevăr un compliment. Mă flatează, dar eu sunt eu, diferită deci! Fac alte lucruri, am un alt „look”, nu sunt o prințesă. Asta e!

— Care este atitudinea ta față de sumele enorme pe

care le câștigi și pe care le implică meseria ta, atât în publicitate cât și în universul vestimentației de ultimă modă?

— Am șansa incredibilă de a putea câștiga mulți bani dar trebuie să mă gândesc că există riscul de a pierde noțiunea lucrurilor și asta nu trebuie să mi se întâmple; față de ceea ce câștig am aceeași atitudine ca acum 5 ani. Sunt încântată de un asemenea venit, dar înainte de toate pun deoparte pentru viitor.

— Până în prezent, ai vehiculat o imagine de lux; această publicitate pe care ai realizat-o filmând implică o schimbare de optică în cariera ta?

— E adevărat că am lucrat întodeauna numai în domeniul modei. Dar rațiunea care m-a determinat să accept turnarea acestui spot este că beneficiara lui e o companie prestigioasă și multe staruri s-au asociat imaginii ei: Elton John, Whitney Houston, Julio Iglesias, toată lumea! Și acum, în plus, mi s-a propus să filmez alături de Mickey Mouse, este ceva ce nu s-a mai văzut și cred că facem o greșală dacă nu acceptăm.

— Pentru un motiv sau altul, ai putea să renunți la ceea ce faci?

— N-aș putea să răspund exact, nu știu ce mi s-ar putea întâmpla la un moment dat! Să zicem că m-aș îndrăgosti nebunește de cineva și atunci da, aș putea abandona totul. Dar deocamdată, îmi ador meseria și sper să pot continua s-o exersezi și să realizez alte proiecte pe care le am.

— Creația te tentează?

— Să creez o linie de cosmetice da, de ce nu? Dar în croitorie, nu cred să am acest talent. Aș prefera să mă lansez în cinema.

— Cum faci să-ți menții forma și... formele?

— Problema mea este că mă dau în vânt după dulciuri. Totul e să știi să dozezi...

— Și pentru a suporta toată „greutatea” ce-ți apasă umerii?

— Găsesc asta distractiv (râde!), chiar excitant!

Dar e adevărat că să călătorești, să fii plină de energie tot timpul sau să nu-ți poți permite niciodată o indispoziție, mă obosește uneori. Încerc să dorm cât mai mult posibil, mai ales în avioane, să am o hrană sănătoasă și să fiu pozitivă: încerc să respect oamenii cu care lucrez, să nu le văd numai defectele și să uit foarte repede de ceea ce mi-a plăcut.

— Ești văzută adesea, atunci când prezinți moda sau la aparițiile în public, cu

vestimentație în tonuri oranj. E culoarea ta preferată?

— La prezentările de modă nu aleg nici articolele de îmbrăcăminte, nici culorile. Nu pot să neg însă că îmi place coraiul și nuanțele de portocaliu. Apartamentul meu din Monaco este în întregime decorat portocaliu stins. Ador aceste culori și nuanțe și n-o spun doar pentru că am turnat spotul (râde!).

— Ce faci în timpul liber?

— Astă seară?

— Oh, nu, în general...

— Îmi place mult pictura; colecționez de altfel tablouri, pictez eu însămi și vizitez deseori expoziții. Joc tenis, citesc și merg de multe ori la teatru și la cinema.

Preocupări multiple, s-ar putea conchizi, mai ales că în prezent Claudia Schiffer urmează cursuri de artă dramatică la New York. Apreciază că debutul ei cinematografic nu va întârzia mai mult de noiembrie. De văzut și... de văzut!

Topuri — Radio Contact

— ediția 42 —

• TOP 30

1. PET SHOP BOYS — Go West
2. MILITANT IRIE — This Love Of Mine
3. HADDAWAY — Life

• TOP SLOW & BLUES

1. MARIAH CAREY — Do You Think Of Me
2. TEARS FOR FEARS — Cold
3. BON JOVI — Bed Of Roses

• TOP 5 — TOP MATINAL

1. MICHAEL SEMBELLO — Maniac
2. JONATHAN BUTLER — All Grow'd Up
3. BUZZ HOOD — Tongue Woman Honey

Corpul nostru subtil, suport al energiei Kundalini

• Ce este și ce poate fi pentru sănătatea noastră Sahaja yoga?

O nouă tehnică extrem-orientală de meditație și relaxare pătrunde în România. Ea este opera teozofilor și yoghinilor practicieni, capabili de a intui și intra în legătură cu energia universală. După sumara prezentare, în numărul de față, a bazelor teoretice, vom continua serialul nostru cu exerciții practice de inițiere.

Energia Shakti este răspunzătoare de crearea și menținerea a întregii lumi vii. Shakti, fiind Energia Universală, rezidă în toate ființele dar este mai dezvoltată în corpurile omenestii. Reflectarea ei la nivelul microcosmosului uman poartă denumirea de Kundalini. Sahaja Yoga se ocupă cu descoperirea și trezirea lui Kundalini.

Când în uterul matern fœtusul este de circa două-trei luni, o coloană de raze de conștiință trece prin creierul acestuia pentru a-l ilumina. Forma creierului, asemenea unei prisme, descompune fasciculul de raze în patru canale diferite, corespunzând celor patru diviziuni ale sistemului nervos.

1) Sistemul nervos simpatic drept (ce corespunde canalului energetic drept, Pingala nadi):

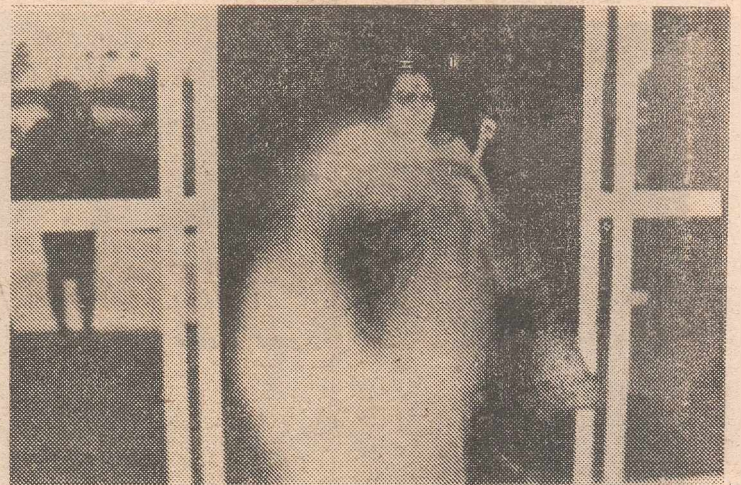
2) Sistemul nervos simpatic stâng (ce se manifestă energetic prin canalul stâng, Ida nadi):

3) Sistemul nervos parasimpatic (echivalent al canalului central al energiei Kundalini, numit Sushumna nadi):

4) Sistemul nervos central. Energia cosmică subtilă, care a intrat în centrul creierului (zona limbică, numită Sahasrara chakra), continuă să curgă spre alte șase centre numite chakra (adică roată sau disc). În final, energia reziduală se localizează în osul triunghiular (sacrum) aproape de capătul șirei spinării. Kundalini reprezintă forța motrice a iluminării noastre și poate fi concepută ca fiind încolăcită de trei ori și jumătate în jurul ei. Ea este o forță vitală care își caută autoorganizarea, autoreghe-

rarea și înălțarea. Prin auto-organizare, ea susține și protejează sistemul uman. Autoregenerarea este calitatea ei înăscută de a vindeca, reînnoi, echilibra și recircula.

Chakrele controlează bunăstarea vitală, fizică, mentală și spirituală a individului. Ele reprezintă diferite etape ale evoluției și, în fiecare dintre ele rezidă calități particulare ale Absolutului. Înțelegerea funcționării delicate a acestor chakre și conexiunea individului cu propriul său Spirit este scopul oricărei Yoga autentice. Sahaja Yoga ne învață să trezim toate aceste chakre și să experimentăm calitățile fiecă-

reia din ele, în scopul unei veritabile perfecționări a condiției umane. Întregul instrument al iluminării se află în noi, deși sub formă ex-

trem de subtilă; cu toate acestea, manifestările sale pot fi percepute.

DAN COSTIAN ■

Castelul fantomelor

Colette Bazard lucrează ca soră de caritate într-un spital din Paris. Este o tânără serioasă, în vârstă de 28 de ani, ce îi place să-și petreacă vacanțele în diverse locuri pitorești ale Franței, pornind la drum cu mașina și dormind în cort. Anul acesta, când s-a întors acasă, a istorisit unor buni prieteni o întâmplare de necrezut, spunând mereu că îi este frică să nu fie luată drept nebună, când povestește cele văzute și auzite.

În această vacanță, Colette, împreună cu soțul ei, a plecat în ținutul Vendée. Aici și-a instalat cortul chiar la poalele zidului ce înconjoară castelul Tiffanges, despre care se zvonește că e bântuit de fantome, ființe imateriale în care sora de caritate nu credea.

„În noaptea de 20 spre 21 august, istorisește Colette, pe la ora 23, am fost trezită din somn de gemete și țipete de copii, ce veneau de la castelul nelocuit. Ieșind intrigată din cort, am văzut câteva siluete vag umane, fosforescente, învârtindu-se deasupra turnului cel mare al castelului. După o scurtă întrerupere, țipetele și gemetele, de țî se încrețea pielea de frică, au început din nou. Nu veneau dintr-un loc precis. Ele se auzeau de peste tot. Și de aproape și de departe. Apoi, ca la un semnal, s-a așternut liniștea. Am intrat în cort, nu i-am spus nimic soțului meu ca să nu creadă că am înnebunit, dar până la ziuă nu am mai putut dormi. Când a apărut Soarele m-am simțit în siguranță. Am istorisit a doua zi unui localnic din sat cele întâmplate. El n-a râs, ci din contră, m-a sfătuit să cercetez cauzele acestui mister. Așa că până la urmă am aflat multe lucruri aproape de necrezut“.

În anul 1404 s-a născut Gilles de Rais în orașul Chantoce, din ținutul Anjou. Rămas orfan de copil, dar cu o avere mare lăsată de părinți, a fost crescut de tutorele său, Jean de Cranon, un om vicios până-n măduva oaselor. Acest tutore a reușit să facă din copilul său un dezmățat, un alcoolic și afemeiat.

De mic copil avea plăcerea să-și umilească semenii, să insulte și să-și bată prietenii. „Educat“ de Cranon, aceste jocuri au început să-l excite. El avea o verișoară primară, pe Catherine de Thonard, foarte bogată, cu care a vrut să se căsătorească. Episcopul, însă, s-a opus la această uniune. Atunci Cranon l-a sfătuit pe Gilles să o răpească, ceea ce acesta a și făcut, închizându-și ruda în fortăreața castelului său. Catherine a fost violată, ea rămânând gravidă. În fața acestei situații, episcopul a fost nevoit să le dea binecuvântarea. Așa că, la vârsta de 18 ani, Gilles de

Rais deveni proprietarul castelului Tiffanges și a unei imense averi. Luptând alături de Jeanne d'Arc, împotriva cotorpitorilor englezi, el a ajuns Mareșal al Franței. Dar viața de desfrâu, pe care a continuat-o și după căsătorie, a avut ca rezultat faptul că soția l-a părăsit, iar averea i s-a micșorat în așa măsură încât, îngrijorat, a început să se ocupe de alchimie, pentru a obține mult doritul aur. Pentru el și-a vândut și sufletul Diavolului. La început s-a apucat să studieze cărți de magie neagră și să-l cheme pe Belzebut, încropind un colț al necuratului în subteranele castelului Tiffanges. Chemă la el vrăjitori, printre care și pe celebrul Prelati, care la început îl învăța să sacrifice animalele. Diavolul continua să rămână neînduplecat. În mintea lui Gilles apărură ideea că trebuie create tot mai multe suferințe. Oamenii credincioși ai castelanului au început să aducă copii, din satele învecinate, de la familii sărace, cu promisiunea că seniorul va avea o grijă deosebită de ei. La început zeci, iar mai târziu sute de copii au fost băgați în catacombele castelului. Înainte de a fi duși

și sacrificați în Capela Diavolului, micuții erau torturați. Complet goi, fără nici o posibilitate de apărare, după ce erau constrânși să se preteze la cele mai mari umilințe sexuale, arși cu fierul înroșit, ei intrau pe mâna lui Gilles. Acesta le scotea ochii și inima, îi jupuia de vii, totul fiind oferit pe o tavă de argint Diavolului. La sfârșitul acestui ritual satanic trupurile celor mici erau arse, iar osemintele rămase, îngropate. Dar nici urmă de aur. Furios, castelanul cerea din ce în ce mai mulți copii pentru a fi uciși, în speranța că Diavolul îl va ajuta. De la castel, în timpul nopții se auzeau urlete îngrozitoare, iar până departe se simțeau mirosuri pestilențiale. Părinții începură să fie îngrijorați. Neobținând nici un rezultat, acest Mareșal al Franței se hotărî să-și vândă castelul. Odată cu venirea noului proprietar sosisă și autoritățile, sesizate de părinții copiilor dispăruți. Gilles de Rais a fost acuzat de numeroase crime. În fața numeroaselor probe, castelanul a fost condamnat la moarte prin ardere pe rug. Deși au trecut de atunci sute de ani, martorii de bună credință afirmă că și azi se aud țipete de copii, zgomote, pași, uși care se trântesc fără motiv, forme albe circulă prin castelul blestemat și în subteranele lui, unde peste 200 de copii nevinovați au fost sacrificați Iadului.

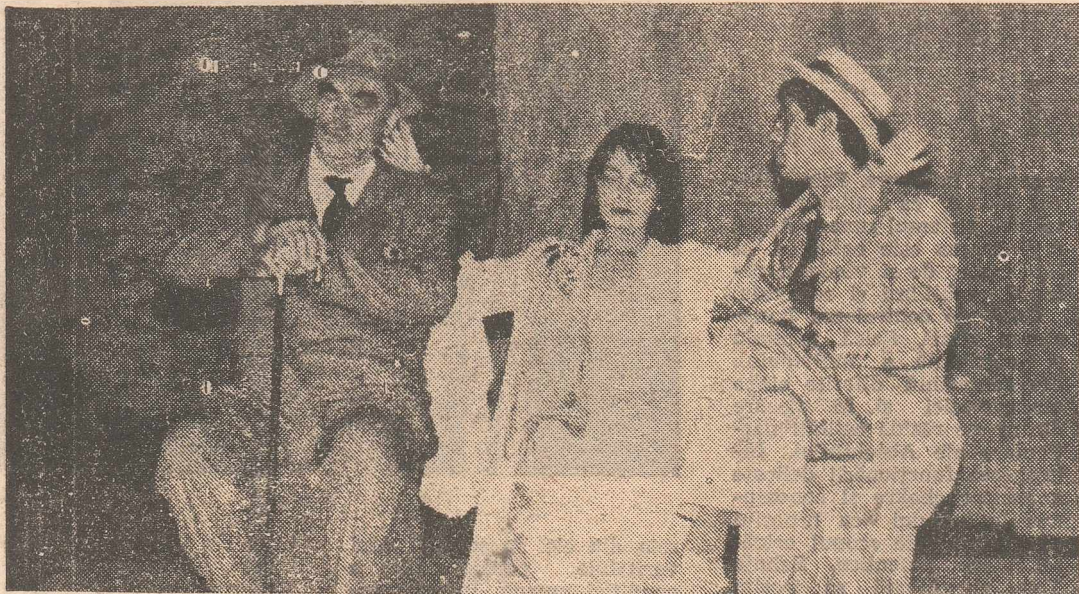
AUREL DIANU ■

Oamenii congelați nu vor mai apuca anul 2500!

Nu numai în romanele științifico-fantastice, ci și în laboratoarele contemporane, științisti de avangardă au imaginat metode paraștiințifice de luptă împotriva bătrâneții, bolii și morții. Așa au apărut tehnici (conservarea corpului bolnav în nitrogen lichid, cu speranța că el va fi tămăduit peste ani, când medicina va poseda tehnici curative), hormoni de creștere artificială, tehnologii de clonaj. Împotriva acestor pionieri ai imortalizării se opune în SUA societatea Food and Drugs Administration ce luptă contra acestor produse ce se vând, cel mai des, în afara legii.

Mircea Albulescu, Valeria Seciu, Cristian Iacob în Pescărușul

La Teatrul Mic

O demonstrație de virtuozitate! PESCĂRUȘUL

Despre Teatrul Mic s-a uitat un timp să se vorbească. Marile spectacole ale stagiunilor anterioare obișnuiau să se nască aici. Au trecut câțiva directori grăbiți și totul părea risipit. Dar s-a născut „Pescărușul” și ne-am adunat din nou în sala din Constantin Mille.

Au revenit și actorii teatrului și a fost cooptat și ministrul secretar de stat de la Cultură. Regizorul Cătălina Buzoianu și-a recules forțele și ne-a convins că pentru a lucra îi trebuiau doar condițiile s-o facă. Spectacolul are încărcătura unei lecturi regizorale de mare autenticitate.

Textul lui Cehov este evident capabil să absoarbă timpul și evenimentele și să se ofere într-o lectură permanentă contemporană. Variantele oferite de diverse colective în diverse competiții festivaliere ne-au convins. Cătălina Buzoianu însă, îl citește ca un clasic în viață: fără exagerări, fără asperități, fără hiatusuri și evident

cu o mare experiență culturală și existențială. Regizorul a înțeles multe, știe și mai multe și mai ales știe cum să povestească tot ce a înțeles. Sub aparența femininității, fragilității, sensibilității și grației, Arkadina devorează și distruge tot. Cu aparența purității și gingășiei Zarecina se poate confunda în cea mai dezagustătoare mlaștină fără să aibă forța să se salveze. Nici pe ea și nici pe cei din jur. Lipsa de generozitate și de tandrețe a personajelor feminine este distrugătoare. Lipsa forței de opțiune și a curajului bărbajilor este la fel de nocivă.

Lumea lui Cehov este lumea acestui final de mileniu. Câtă risipă de energie din partea caracterelor tari pentru a-și asigura liniștea chiar cu prețul vieții celorlalți! Actorii din capul distribuției, Valeria Seciu și Mircea Albulescu, au ușurința magicienilor de a naște minuni, pe întreg parcursul evoluției lor. Gesturile sunt puține, echili-

brate, elegante. Tipătul este interior, șoapta puternică. Alături de ei și în totală dependență de ei merg în forță Cristian Iacob în Treplev, Ana Ioana Macaria, în Zarecinaia, Irina Movilă în Mașa. Forța celor doi actori este copleșitoare. Ei oficiază și determină mersul lucrurilor pe scenă și în sală. Distribuția are doar vedete, pentru că începând cu regizorul și terminând cu fata în casă nimic nu este neînsemnat în acest spectacol. Mitică Popescu, Gh. Visu, Papil Panduru, Monica Ghiuță, Domnica Mărculescu, Petre Moraru, Constantin Bărbulescu, Tania Popa, Valentin Mihalache, Dan Zamfirescu, Vitalie Panțăș și Vitalie Lupașcu sunt protagoniștii acestei mari demonstrații de virtuozitate de pe scena Teatrului Mic. Și alături de ei, în egală măsură, scenografa Lia Perjovskii.

LIANA COJOCARU ■

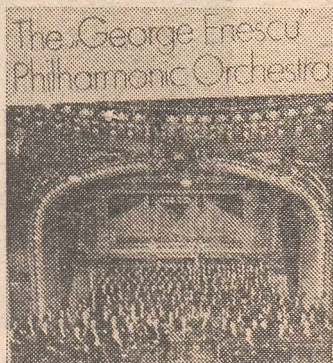
MUZICA

La început de stagiune, Filarmonica „GEORGE ENESCU” absentă motivat

— În calitate de critic muzical, veți fi de acord cu mine, domnule Petre Codreanu, că absența Filarmonicii „George Enescu” de pe afiș, la început de stagiune, nu poate trece neobservată. În calitate de consultant artistic al Filarmonicii, desigur sunteți în măsură să dați și o explicație.

— Explicația este turneul în lumea asiatică, în care s-a plecat pe ziua de 10 octombrie. Așadar, absența Filarmonicii din viața muzicală a capitalei este pe deplin motivată. Primul concert a avut loc la Singapore, pe 12, după care urmează în program Coreea de Sud, până-n 26 octombrie, ca, din 27 octombrie până-n 10 noiembrie, turneul să continue în mari orașe ale Japoniei, din care nu va lipsi Tokyo. La Singapore, ca și la primul concert din Coreea, cei peste 90 de instrumentiști români s-au aflat sub bagheta unui dirijor coreean, Nanse Gum, pe care melomanii au avut ocazia să-l vadă pe scena Sălii Radio, după care formația s-a reîn-

tregit, pentru că dirijorul Cristian Mandeal, directorul nostru artistic, după un concert susținut la Frankfurt, a zburat direct către Seul. Dumneavoastră ați observat absența orchestrei, dar eu v-aș semnaliza și absența corului care, împreună cu o parte din coriștii Operei Române și câțiva instrumentiști ai Operei, dar și ai Filarmonicii, au plecat în Spania pentru a cânta o lucrare deosebită. Este o operă al cărei autor nu se cunoaște, realizată pe baze folclorice, cu contribuții multiple ale unor compozitori și interpreți, o

operă ușor stranie, aducând aminte de unele lucrări chinzești, tot de creație colectivă.

— Pentru că vorbim de program, ce include repertoriul Filarmonicii în turneul asiatic?

— Din muzica românească figurează Rapsodia a II-a a lui Enescu, Brahms — Simfonia I, Simfonia a IV-a, Simfonia „Jupiter” de Mozart, Beethoven „Eroica” și Simfonia a V-a.

— Lucrări de mare popularitate.

— S-a urmărit să se releve potențialul artistic și capacitatea de integrare în universalitate, posibilitatea artiștilor români de a aduce mesajul artistic al unei țări din răsăritul Europei, țară absolut europeană. Este pentru prima dată când Filarmonica „George Enescu” se află pe acele meleaguri și cred că este o bună deschidere. Iar imaginea noastră în lume așa trebuie și se poate face, prin acte de înaltă cultură.

LIANA TATOS ■

Întreabă-mă

să te-ntreb!

Conachi

— Călătoriți? Pe unde?

— Sunt un neostenit drumeț: călătoresc îndeobște între masă și pat. La masa de scris (biroul Mateiului Caragiale oareșicând!) citesc și hărtănesc jurnale, în pat... scriu. Tot mai rar merg la Câmpulung de Muscel. După Dechemvrie '89, ca patriot ce sunt, nu mi-am părăsit țara. Pașaportul meu e alb chiar după trei scurte vizite la Chișinău. Deci acasă.

Dar am fost, să nu uit, la Tecuci. Nu pentru a inaugura Muzeul George Arion, cum s-ar crede, ci spre a-l omagia pe un mai bătrân ca noi, pe Costache Conachi!

Conachi? De unde și până unde atâta boierie pe noi, în-cât să facem temenele boierului de țară uitat, și răs-uitat?

Adicăte! Făra se nevoiește a intra în Evropa și nouă de Festivalul național de poezii ne arde?

Uite că ne-a ars.

Și-am mas. La Tecuci, dulce târg împodobit cu adevărate păduri de crizanteme și dalii, ba chiar și cu vrejurile din care se extrage vinul.

Cătorva juni (incă) nebuni după poezie, un jurlu din care și eu am făcut parte le-a acordat însemnate premii, diplome, la care s-au adăos și plicuri cu ceva sunători.

Fiindcă jelosul Conachi a fost un om al locului.

În comuna Țigănești, unde și-a avut conac blândul nostru înaintaș (Petrușca ras în cap, cum îl vedea G. Călinescu), în cuprinsul unei bisericuțe ce-i protejua oasele, a fost mare ceremonie. A oficiat Prea Sfințitul Cassian Gălățeanu, arhieru vicar al Episcopiei Dunării de Jos și-au mai fost de față primari, dipotați, jurnaliști, țărani topiți de smerenie și, vorba lui Creangă, prostimea. Adică noi, poeții ceva mai cuprinși în glorie și poeții abla pășind pe nisipurile ei mișcătoare.

Am simțit (ce simt de mult) că tot Provincia va salva cultura românilor, după ce s-a canonit anul (secole) să-l fie începutură.

Bucureștilor sâstisiți de cultură și înviorați doar de drăcăriile lui Mihailă Jacsonu, ori de festivitățile cu Miss Piranda, tecucenii le-au oferit o lecție de drag de poezie.

Ei au uitat o clipă de izbeliștile economicești și de hărmălaia politică și au aprins curate lumânări sub numele lui Costache Conachi, pe care îl țin la mare preț și cu care cred că-l pot întoarce pe rumân (oriunde s-ar afla el) la ale poeziei, la ale artei.

Drept care la „Ocau la Cuza”, cinstit stabiliment în bahice desfătări, am golit câteva butelii cu vin (dar din cel vechiu, că noul încă nu s-a lăsat) și ne-am zis, cronicărește, că „nasc și în Moldova oameni!”

GHEORGHE TOMOZEI ■

FILM

FORMIDABILUL 2

O producție Twentieth Century Fox, prezentată de Româniafilm R.A.

Scenariul: Jim Abrahams și Pat Proft

Scenografia: William A. Elliott

Muzica: Basil Poledouris

Montajul: Malcolm Campbell

Imaginea: John R. Leonetti

Regia: Jim Abrahams

Distribuția: Charlie Sheen, Lloyd Bridges, Richard Crenna, Brenda Bakke

Era firesc ca după un „FORMIDABILUL” care a făcut în vara anului 1991 încasări de peste 200 milioane de dolari în întreaga lume, regizorul-scenarist Jim Abrahams să se gândească repede la „FORMIDABILUL 2”. Așadar, „formidabilul” Harley din prima serie apare din nou, într-o condiție fizică remarcabilă, pentru a conduce o echipă de comando pe teritoriu inamic, în scopul de a

salva niște oameni, care încercaseră, la rândul lor să salveze alții oameni, aceștia ajunși ostatici tot pentru că voiseră să salveze oameni. A povestii subiectul filmului înseamnă a povesti o seamă de alte filme. Asta pentru că lipsa de originalitate este crezul declarat al realizatorilor. „A trebuit să furăm — afirmă fără rezerve Abrahams — povești de dragoste și cele despre tipii cei răi, ca de altfel și celelalte povești, din filmele adevărate”. Original este, poate, ritmul exploziv, important pentru un astfel de gen de comedie. Urmărind FORMIDABILUL 2, parcă ai vedea ceva din „Doamna și vagabondul”, toate seriile lui „Rambo” și alte filme de al căror nume nici nu-ți mai amintești. Și nu-i exclus ca tocmai aici să stea secretul succesului.

LIANA TATOS ■

Colocvii în diaspora

„Pot spune că, după '89, am fost răsfățat!”

● Matei Vișniec în dialog cu George Arion

— Matei Vișniec, hai să stăm de vorbă toți patru: omul de radio, poetul, dramaturgul și subsemnatul. Să începem cu microfonul de la Radio France. Deci — toute proportion gardée — cum e în postură de „midnight caller”?

— Lucrăm pe câmpul mare al celor care vor să ne asculte.

— Cum se împacă el cu literatura?

— Se împacă foarte bine, pentru că și în România aș fi avut vocație de jurnalist, dar n-am putut să lucrez efectiv în presă, existau niște restricții, după cum bine știți și mai erau și niște concesiile de făcut... Pentru mine e un fel de compensație, am lucrat deja la BBC un an și ceva, în Anglia, iar acum lu-

crez, oarecum cu jumătate de normă, la Radio France, pentru România, lucru pe care-l fac cu mare plăcere și mi se pare interesant și important.

— Și, totuși, aș vrea să rămânem în domeniul literaturii. Ce mai scrii, Matei Vișniec?

— Păi, nu poezii multe, pentru că filonul poetic s-a transformat într-un filon teatral, continui să scriu teatru; în românește și în franceză — au început să se joace unele piese, care nu au încă versiune în română, că nu am avut timp. E o pasiune la care n-am cum să renunț, că nu mă lasă ea! Încerc să le fac pe-amândouă, pentru că munca la radio îmi ia doar jumătate de zi, deci continui să scriu și să-mi

văd piesele jucate în România și în Franța, ceea ce este o confirmare pentru mine.

— Parisul este pentru omul de cultură român un loc benefic?

— Da, absolut. Mie mi se pare că orice intelectual român are nevoie de măcar un pelerinaj în viață la Paris, dacă nu măcar unul pe an, sau un sejur de câțiva ani la Paris. Mie mi se pare că există câteva centre ale lumii, doi-trei poli — unul este Parisul și mi se pare că noi suntem atrași mai mult spre Paris decât de alte centre culturale, anglo-saxone, să zicem, sau asiatice. Noi, când venim la Paris, începem să recunoaștem locurile pe care le știm din cultura noastră, deci venim să confirmăm ceva, să

ne regăsim, să ne autodescoperim, să ne redescoperim personalitatea. Există un dialog foarte interesant între această capitală și noi, românii.

— Dacă ar fi să adunăm ceea ce ai scris până acum, Matei, ele ar avea ceva care le unește?

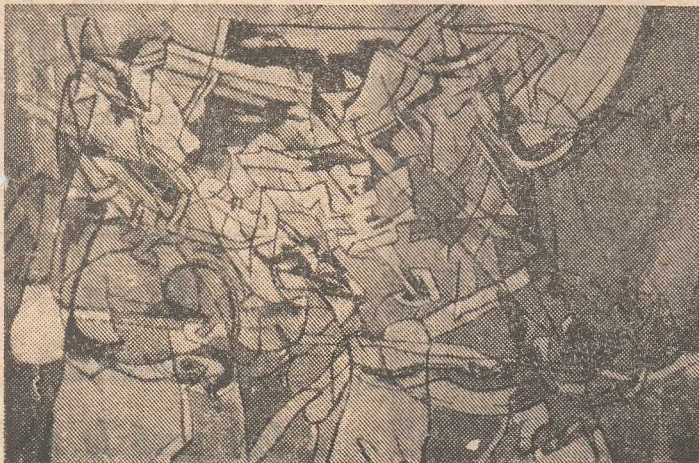
— Spiritul. Poezia mea și teatrul meu vin din aceeași rădăcină, există în teatrul meu o anumită poezie, există în poezia mea o anumită tentativă a parabolei, a discursului narativ chiar, anumite puncte în scenă care vin, toate, din acest dialog între poezie și teatru. Aștept să-mi apară două volume la Editura Junimea, cu toate piesele pe care le-am scris între '77-'87 și un alt volum cu cele pe care le-am scris după ce-am rămas afară, pentru care aștept oferte de la edituri.

— Și vreo „înscenare”?

— În România am avut cel puțin 20 de spectacole, din '89 încoace (am fost un răsfățat, n-aș spune că mi s-a făcut dreptate), au fost texte care circulau, unora le-au plăcut și cu asta, basta. Sunt într-o corespondență vastă cu o mulțime de regizori, actori, cărora le trimit texte în continuare; am în minte, când scriu, ticurile psiho-somatice ale actorilor români și nu cele ale actorilor francezi sau englezi, pe care i-am cunoscut mai puțin. Între timp, mi s-au mai jucat piese în Olanda, în Germania, în Franța, bineînțeles, în Republica Moldova...

Arta plastică

„Deținem un monopol cam stupid”

Lucrare de Victor Ciobanu expusă la Teatrul Național, etajul 3

Afirmația aparține domnului Mihai Oroveanu, directorul Oficiului național pentru documentare și expoziții de artă. „Avem prea multe în același timp — cam 120 de expoziții în țară și în străinătate — și din acest motiv nu putem fi mai concentrați pe probleme. Subiectul părăndu-mi-se de interes, mi-am propus o mai largă dezbateră, într-un număr viitor al revistei, după o serioasă documentare. Pentru această săptămână, câteva recomandări asupra expozițiilor al căror monopol este deținut de mai sus-amintitul oficiu.

— În cadrul colaborării cu Uniunea Latină, principalul nostru sponsor din străinătate, am deschis la Muzeul de artă o expoziție ce a fost itinerată prin toate capitalele europene: „Nașterea culturii europene”. Sunt prezentate primele imagini rupestre din sudul Franței, Portugalia, Spania și câteva din peșterile noastre, dintr-o perioadă ce se întinde de la 30.000 până la 7000 de ani înainte de Cristos. Peșterile fiind scoase de mult din circuitul turistic pentru protecție, expoziția recuperează în condiții de profesionalism absolut imagini de referință ce duc până-n neolitic. „Modernismul catalan”, expoziție care aduce în atenție momentul 1900 și apoi debutul avangardei în arhitectura modernă. În pregătire, se află o expoziția a

Ruxandrei Balaci despre Bucureștiul anilor '30, cu imagini puțin știute, venind să completeze într-un fel expoziția organizată de Muzeul de istorie București. La Sala „Dalles”, în colaborare cu Editura Humanitas, sunt prezentate lucrările lui Bernea ilustrând volumul bibliofil al lui Andrei Pleșu — e vorba de Jurnal — și serigrafiiile studenților clasei lui Mircea Dumitrescu, ce-l ilustrează pe

Petru Creția. Câteva fotografii ale mele redau imaginea autorilor celor două cărți lansate săptămâna trecută, imagini din perioada când au fost scrise aceste opere. Sunt cam multe expoziții documentare, e adevărat, dar avem și o expoziție deschisă la Oficiul nostru, pe care o consider una dintre cele mai importante ale anului, cea a lui Victor Ciobanu. Grafician, profesor de grafică, dar și un pictor cu personalitate, Victor Ciobanu n-a mai expus de mult într-o asemenea formulă. Mai pregătim o expoziție de sculptură a unui important artist din diaspora, Petru Iacobi, care trăiește în Germania, dar, iată, continuă să fie foarte legat de țara sa.

În provincie, dintre multe expoziții, mai mici sau mai mari, important mi se pare de reținut itinerarea expoziției chineze cu reproduceri după bronzuri neolitice și stampări după pietre tombale. Mai sunt două interesante expoziții de afiș din Polonia, aflate acum la Târgoviște ca și un extrem de interesant pictor albanez care expune la Muzeul colecțiilor din Ploiești. Peste hotare avem în clipa de față „Bizanț” după Bizanț” la Veneția, o expoziție de tapiserie românească în Belgia, apoi alte expoziții la Berlin, în Ungaria, în Coreea de Sud. Sunt multe, prea multe, după cum v-am spus, ar fi greu să le amintești chiar pe toate. Cele enumerate cred că sunt cele mai importante în momentul de față.

A consemnat
LIANA TATOS

Academia refuză 20 miliarde de lei

Domnul Henri Wyss, profesor elvețian de origine română, președintele Fundației Pro România de la Geneva, a reușit să capteze interesul mai multor societăți bogate pentru a finanța constituirea unui Centru geopolitic la București. Asemenea edificii mai există la Londra, Paris și Roma. Pentru Europa de Est, el ar urma să se construiască în România. Importanța politică, culturală și de propagandă a unei asemenea instituții nu mai are rost să o comentăm. Președintele Academiei, Mihai Drăgănescu, a realizat imediat importanța proiectului și și-a dat acordul de principiu pentru realizarea construcției în curtea instituției pe care o conduce. Odată cu începerea lucrărilor ar urma să fie reparată și modernizată și Biblioteca Academiei. Membrul consiliului de conducere, Zoe Dumitrescu Bușulenga și Nicolae Cajal, au fost de acord. Domnii N. N. Constantinescu, Alexandru Bărlădeanu și Grigorevici s-au opus. După cum a afirmat dl Wyss, dumnea-lor au rostit un „niet” hotărât. Opozanții academici au vorbit despre această ofertă ca despre un cunoscut mod de colonizare a României folosit de alte puteri în secolul trecut. Sloganul „nu ne vindem țara” a zumbăit zgomotos printre frazele celor trei.

Domnul N. N. Constantinescu a încercat chiar să blocheze o emisiune consacrată acestui fapt la Televiziune, prin presiuni făcute la nivelul domnului Everac. Demersul acesta nu a reușit. Nu știm ce a vrut să spună dl Wyss cu rostirea celui „niet” categoric, de către academicienii opozanți dar suntem convinși că nu în favoarea țării se respinge oferta celor 20 de miliarde. Aberant este că, deși nu vrea să primească banii, Academia nu are nici măcar cele patru miliarde cât i-ar trebui ca să termine Biblioteca și îi tot cere de la Primărie. Primarul, om cu cap, a oferit imediat domnului Wyss o altă zonă, un alt loc, ba chiar mai multe. S-a arătat foarte dispus să discute cât mai repede. Dar dl Wyss a atras atenția că elvețienii și-ar putea retrage oferta dacă s-ar schimba ceva din datele inițiale fixate în discuția de principiu. Asta pentru că la ei nu este ca la noi și nu merge pe tocmeală. Chestia cu vândutul țării nu mai este de actualitate la noi pentru că, slavă Domnului, guvernul face tot ce poate să aducă dolari în țară. Oare ce le-o trece prin cap academicienilor noștri, ce-or fi meșterind ei la soarta Academiei Române? Ne-am propus să aflăm. Vom reveni.

LIANA COJOCARU

PIATA DE ARTA, ARTA DE PIATA

O, tifani, tifani!

A venit toamna, se culeg viile, se adună bobocii. Multe budane sunt pline ochi. Și pe unde să-și mai vâre românul agoniseala? Ispita vine aproape la tot pasul: în tifan. Și tifani sunt din belșug pe malul Dâmboviței: pe Calea Victoriei, doi, unul pe Bd. Magheru, la primărie, și mai cine știe pe unde, alții. Și malul Senei ce-i mai așteaptă.

În puzderia de obiecte artistice mai suspecte sau mai autentice oferite de rețeaua magazinelor Tiffany se impune totuși un peisaj dobrogean, ulei semnat de N. Dărăscu, lucrare dintre cele foarte bune ale pictorului. Dar mai ales pentru colecționari, un ulei de A. Cojan. Rămâne o obligație pentru cei competenți, reevaluarea și regăsirea acestui mare artist român A. Cojan, pierdut azi prin marele Paris. Plastica româ-

nească ar avea de câștigat. Prețurile mult peste puterile noastre vlăguite de tranziție sunt negociabile. Și, atenție, e în favoarea dv. Nu toate din cele frumoase gaze de la Tiffany sunt și foarte pricepute în ale artelor frumoase!

În aceleași perfecte condiții de organizare și de competență, obișnuite de acum, la ultima licitație oferită de Casa Alis s-au achiziționat la prețuri foarte rezonabile pentru românii amatori, două piese de artă eveniment: un desen colorat de J. Pasoin, artist excepțional, meteoric prin România și un ulei pe pânză datorat lui Mihai Mircea Ciobanu, pictor român foarte bine cotelat pe plan european. Recunoașterea internațională a lui M. Ciobanu refugiat din '68 în Elveția și dispărut prematur, din nefericire, începe să aibă ecou și în țara lui natală.

Surprinzător, nu s-a vândut la aceeași licitație un impresionant ulei pe pânză, „Părintele Nichita” de E. Stoenescu. Marele-artist, mort în străinătate și interzis în România până la 1989, nu este foarte cunoscut amatorilor conaționali. Dar nici muzeelor. Nici Patriarhiei?

Pentru bibliofili, Editura Humanitas a lansat o colecție „Ex-libris”, eveniment rar în ultimii 50 de ani. Autorii sunt A. Pleșu și P. Creția, cu două cărți în tiraj de lux. Lucrările ilustrate cu gravuri de H. Bernea, au reușit un coup de foudre pentru directorul editurii. Poate vor fi și pentru bibliofili. Costul unui volum este de 250.000 lei, dar în iubire, banii nu contează.

C. TANJALA

**„Îmi pare rău.
că m-a salvat
un italian”**

— Ca și în urmă cu niște ani, se vorbește de tine, lumea se întreabă: „Cine este Adriana Ichim?”

— Televiziunea îți dă posibilitatea de a deveni rapid personaj public. Așa s-a întâmplat când am prezentat niște emisiuni ale lui Tudor Vornicu. Pe urmă, am mai jucat în niște filme. N-o să amintesc decât unul, pentru că a fost o experiență. Pentru filmul său „Marele singuratic”, Iulian Mihu a scos de pe mine machiajul și bijuteriile și m-a băgat între vaci Ori, dintre puținele lucruri pe care nu le pot suporta sunt vacile și puricii.

— Acum, Televiziunea te-a adus din nou în atenția publicului și încă într-unul din momentele sale „de grație” — Festivalul „Cerbule de aur”, unde l-ai prezentat pe Toto Cutugno. În plus, s-a iscat și un mare scandal, ceea ce nu face rău publicității.

— Probabil a făcut bine, dar eu sper că apariția mea

a făcut și mai bine. Știi, nu pot să-mi permit să vorbesc foarte mult de scandalul ăsta — s-a scris destul în ziare — pentru că sunt în mijlocul unor contracte cu Televiziunea. Ceea ce vreau să spun este că pentru festival am avut un contract cu Televiziunea. Trebuia să-l prezint pe Toto și era cât pe ce să nu intru în scenă. Nimeni n-a suflat nimic despre mine. Regizorul spectacolului mi-a făcut contractul cu mânuța ei și pe urmă întreba cine sunt și de unde am apărut. Normal era ca Televiziunea să mă prezinte lui Toto, dar cum nimeni nu mă băga în seamă, m-am dus singură la el și i-am spus că eu sunt cea care-l va introduce în spectacol. ceilalți prezentatori au fost soțați, dar cred că ei n-au avut nici o vină, nimeni nu le spusese nimic. Norocul meu a fost că am ajuns cu Toto la o simpatie — normală în lumea spectacolului din străinătate — și a declarat că nu intră în scenă decât cu mine. A încercat el să repare afrontul pe care mi-l făcuse Televiziunea. Îmi pare rău că m-a salvat un italian și nu niște români, dar asta a fost!

— Lumea italienilor îți este, oricum, la fel de apropiată pe cât ți-a fost a românilor.

— Asta așa este.

ADRIANA ICHIM, directoarea Agenției

FLASH PUBLICITY:

„Sunt tratată ca un bărbat!”

**„Visez la o grămadă
de lucruri
și am să le fac”**

— Adriana, n-am să te întreb ce-ai făcut în ultimii cinci ani, nu doar pentru că întrebarea s-a demodat, ci pentru că cine a pus-o n-a ajuns la nici un rezultat.

— Iar eu am plecat în Italia acum opt ani. Am muncit din greu și am reușit să mă integrez într-o lume a publicității, a model, a cinemato-

city”, o societate mixtă, cu societatea „Imod” pe post de asociat cu 25 % din acțiuni care, vreau să-ți spun, ne face cele mai mari greutăți.

— Ce se vrea a fi, de fapt, „Flash Publicity”?

— Încercăm să ne coordonăm activitatea pe manechin și modă. Țara asta nu are la ora actuală nici o posibilitate de educare a femeii, nu are nici măcar o revistă de modă. Facem în primul rând un curs de manechine. Apoi, am avut bucuria să întâlnesc niște fotografi extrem de talentați și teribil de deschiși la nou și vom pune bazele unei agenții de fotografi, după care, mai avem în domeniul de activitate și o agenție de publicitate. În plus, ni s-au cerut colaborări în domeniul producției cinema-

Este, de fapt, o emisiune de varietăți realizată cu Televiziunea, pe licența unui spectacol existent în Italia de 7 ani, care se numește „New Model Today”. Prima clasificată în concurs va pleca la Concursul internațional care se ține în Italia. Reprezentantul firmei „Elite” vrea să aleagă și el o fată pentru „Look of the Year”. Vor mai fi prezenți directorii ai unor importante jurnale străine, un producător al RAI — Canalul 5, toți interesați de posibilitatea găsirii unor noi manechine. După cum vezi, am și început să funcționăm.

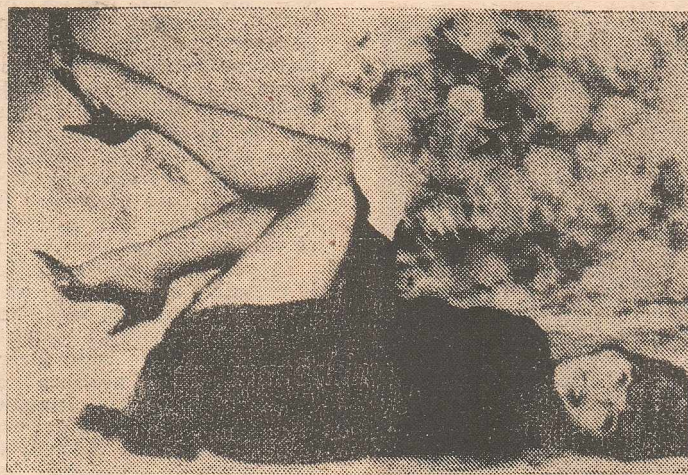
— Atracția spectacolului, vor fi, sigur, frumusețile în concurs, dar nu numai!

— Am lansat o serie de invitații și mi-au și sosit o parte din confirmări — Alberto Sordi, Errico Ruggeri, Simona Cavallari, pe care spectatorii români o cunosc din serialul Caracatița. Este invitată și Ursula Andress, a zis că vine, dar are probleme cu copilul și până n-am confirmarea scrisă nu cred. Eu mă tot sperii de vedetele astea mari, care sunt teribil de alintate.

**„Meseria
de manechin
a fost pusă la zid”**

— Alintările, ca și scandalurile, sunt atributele vieții de vedetă. Apropo de scandal, nu trebuie să-ți spun eu că la noi se mai crede uneori că a fi manechin este scandalos.

— Asta am trăit-o din plin, pentru că am făcut meseria de manechin 10 ani în România. Atunci au început și discuțiile în familie, deși perioada în care am lucrat eu a fost exact aceea în care începuse sărăcia și lumea nu mai avea nici un chef de petre-

grafiei. Continui să fiu în ea, deși se află — ca și economia italiană — într-o criză îngrozitoare. În urmă cu doi ani m-am întors în țară pentru a face cercetări de piață în numele unor mari firme italiene. Am realizat — îți dai seama cu ce bucurie, fiind vorba de țara mea — că în România există posibilități, poate chiar mai mari decât în alte țări foste comuniste.

— Urmarea: n-ai rămas la nivelul prospectării.

— Am creat „Flash Publi-

tografice și de televiziune din străinătate, partenerii dorind să folosească prestarea de serviciu românească. Sigur, „Flash Publicity” — ca și mine — visează o grămadă de lucruri și o să le facă, dar ceea ce a realizat deja, este deschiderea cursurilor de manechine.

— Și mai ai, din câte știi, în pregătire, o acțiune de mare anvergură.

— Te referi la spectacolul de la Sala Palatului, din 7 noiembrie, prin care încercăm să găsim noi manechine.

Cocktail la Ambasada Franceză

Am sosit la ora 17.55 la intrare, motiv pentru care a trebuit să așteptăm cele 5 minute până la ora scrisă pe invitație. Oricum am fost primii, secondai îndeaproape de ziariștii de la „Expres”. Ei au fost cei mai numeroși, pentru că au ținut să-și reprezinte toate publicațiile. La scurt timp au apărut jurnaliștii de la presa trandafirică și imediat după ei, ca și în politică, cei din opoziție. Pe la 18.30 au picat și scriitorii de la diverse publicații și aproape toată redacția de la „Academia Cațavencu”. Cum ei sunt întotdeauna sarea și piperul petrecerilor, au reușit și acum să facă senzație. I-au spus ambasadorului că sunt un fel de „Le canard enchaîné”, ceea ce l-a amuzat mult pe Excelența Sa. După aceea, au anunțat un bai mascat la Teatrul Casino Victoria și noutatea a electrizat în scurt timp asistența. În saloanele Ambasadei soseau pe rând personalități ale Centrelor culturale străine din România, redactorii posturilor de radio locale și occidentale, echipe de televiziune de la

TVR, SOTI și cea particulară, condusă de Adrian Sirbu. După scurta cuvântare ținută de ambasador, cu mare eleganță și rafinat simț diplomatic, am început să ne observăm noi între noi, ziariștii. Am avut un subiect comun: migrația redactorilor de la o societate la alta. Care sunt motivele, și de ce sunt atât de puțin statornici cei mai buni și mai reputați, de fapt? Domnul ambasador se plimba în acest timp prin saloane și făcea conversație. A ascultat pe fiecare în parte și a cerut amănunte în legătură cu fiecare publicație. A fost o întâlnire relaxată, la care participanții și-au spus doar lucruri plăcute. S-a băut șampanie, Campari, whisky, vin și juice. S-au servit gustări de tot felul și o pizza cu ciuperci excelentă. Presa extremistă nu s-a făcut simțită. Poate nici nu a fost invitată. Este drept, invitațiile au fost nominale și numai pentru redactorii-șefi. Ziarele cu tiraj redus nu au fost invitate, sau poate nu și-au trimis reprezentanți. Fotoreporterii erau în număr aproape egal

cu ceilalți ziariști, fapt care a flatat pe toată lumea, pentru că toți se simțeau fotografiați. A fost o seară plăcută și distinsă, despre care nu putem să facem nici o observație răutăcioasă.

LIANA COJOCARU ■

Ambasadorul Franței, Bernard Boyer, discutând cu ziariștii

În exclusivitate pentru revista „FLACARA”

o definiție a modei '93 — '94

„I se dă voie femeii să-și arate ceea ce are mai frumos“

ne spune doamna Mioara Oglindă, patroana Casei Miroir

O mini-introspecție în lumea costumelor și în faimosul univers feminin al modei, a avut loc pe data de 14 octombrie, la Muzeul Național Cotroceni. Concret, s-a desfășurat vernisajul expoziției „Costumul în pragul secolului XX”, prezentată de doamna Mioara Oglindă, patroană a Casei „Miroir”. Concluzia: binecunoscutele boieroaice române, cât și femeia secolului XX, așa-zisa femeie-intelectual, stie să se îmbrace! Fie vorba între noi, bani să fie!

Într-o ambianță elegantă („ca la... Cotroceni”), seara s-a încheiat cu parada modei. Creatoarea de modele, dna Mioara Oglindă, a prezentat colecția toamnă-iarnă '93-'94, aproximativ 35 de modele care au oglindit perfect specificul modei actuale: rafinement, bun gust, eleganță.

Dna Mioara Oglindă oferă în exclusivitate Revistei FLACARA o definiție a modei '93-'94:

„În această perioadă a revenit în modă feminitatea, cu foarte multe voaluri și alte amănunte de care, în prezent, în viteza și stress-ul vieții cotidiene, femeia a cam uitat. A revenit moda anilor '60, cu pantaloni largi, foarte amplii, dantele și tafta pentru rochiile de seară. Chiar în costumația de toată ziua, moda este foarte apropiată de corp, feminină.

Se poartă fuste foarte lungi, ample. Chiar dacă sunt lungi până la gleznă, se poartă cu foarte multe crăpături sau foarte transparente. Se poartă și mini, în cazul tinerelor: fete, evident dacă silueta le permite. În orice caz, piciorul trebuie să iasă la iveală, deci... se dă voie femeii să-și arate ceea ce are frumos”.

Din culise

DI și dna Everac în pas cu moda!

Probabil, în conformitate cu proverbul „ce-i frumos și lui Dumnezeu îi place”, au fost prezenți în această seară și DI și dna Everac. Prima observație: Președintele Radio-Televiziunii române purta cravată verde închis, cu dungi cărămizii și negre, absolut în pas cu moda. Soția dânsului — o fustă culoarea oului de rață. Atmosfera a fost încinsă: din primul rând, DI Everac aplauda entuziast divinele apariții. Ochii dânsului măsurau de cel puțin 15 ori fiecare model reușit. Evident, de jos în sus! Într-un colț, ofta zgomotos un ofițer din corpul de pază și ordine. După încheierea paradei, fotoreporterul de la Rompres, Sorin Lupșea, a fost agreat: o „doamnă” din personalul muzeului i-a smuls ceașca de cafea din mână dreaptă, iar țigara din mână stângă i-a stins-o în farfurie. Consecința: „costumela” a cel puțin două persoane din împrejurimi au căpătat pete de cafea.

RALUCA VRABIE

Festivalul Național Caragiale începe cu minus

Pe 30 octombrie se inaugurează Festivalul teatral care ar trebui să însemne în fiecare an evenimentul cel mai important în domeniu. Prin urmare, în penultima zi a lui octombrie la ora 18, va avea loc inaugurarea, iar la ora 19 spectacolul „Ghetou”.

Pe scena Festivalului vor avea loc în ordine următoarele spectacole: „Arșița și viscolul” de Mihai Ispirescu, la Teatrul Notara, la ora 11, pe 31 octombrie, iar în seara aceeași zile „Richard al III-lea” la Odeon. Pe 1 noiembrie, la Institutul Francez, Teatrul Mundhi prezintă „Teatrul descompus” de Matei Vișniec. Pe 2 noiembrie, ora 16.00 va evolua „Teatrul de Buzunar” din Chișinău, cu un titlu reprecizat, iar la ora 19.00 la Sala Toma Caragiu, se va prezenta spectacolul „Decameronul” în formula Teatrului de Stat din Sibiu. Pe 3 noiembrie la ora 19.00 în sala Operetei, se joacă „Sam” de G.M. Zamfirescu, cu actorii Teatrului Național din Cluj. La ora 17.00 pe 4 noiembrie se va prezenta

„Decameronul” montat de Silviu Purcărete la Râmnicu Vâlcea. Spectacolul va avea loc la Odeon. Seara la ora 19.00 un alt titlu montat de regizorul Purcărete, „Fedra” cu Teatrul Național din Craiova, se va prezenta pe scena Teatrului Național din București. Pe 6 noiembrie la ora 19.00, în sala Amfiteatru a acestuia se vor conferi premiile. În zilele de 31 octombrie, 3 și 5 noiembrie la orele 11.00 vor avea loc la UNITER, dezbateri. Președintele juriului va fi actorul Radu Beligan. Nu știm cine a făcut selecția spectacolelor, dar Festivalul se cotează din plecare cu minusuri. Lipsesc: Teatrul Bulandra, Teatrul de Comedie, Teatrul Mic, teatrele particulare și în primul rând Teatrul Levant, importante teatre din provincie ca Piatra Neamț și Oradea, naționalele din Cluj și Iași. Lipsesc câțiva importanți regizori: Alexandru Dărie, Nicolae Scarlat, Tompa Gabor, Valeriu Moisescu. Și nu în ultimul rând, lipsește Caragiale.

LIANA COJOCARU

ceri ori de scandaluri. Dar meseria era pusă și atunci la zid.

— N-ai fost, acum, pusă din nou la zid?

— Neașteptat de puțin. S-a înțeles, atât cât s-a văzut în ultimii trei ani — și mă refer la părinții fetelor — că e o meserie bănoasă, că manechinele încep să ia locul vedetelor de cinema, că sunt superadmirate și superplătite. Ceea ce nu se știe — pentru că în România au apărut tot felul de neaveniți, care au stricat mult — este că meseria înseamnă o muncă infernală și o seriozitate maximă. Dar la cursurile noastre, fetele o vor învăța. Insuși numele celor ce predau sunt garanție de profesionalism: Tudor Mărăscu, Sanda Faur, profesoara Malu de la AFT, N. Gherginescu, Ion Toma

ma abateri. Nu le vom păstra decât pe cele demne de noi.

„Bărbații români sunt mai docili“

— A pune pe picioare un asemenea proiect — și nu mă refer doar la faptul că ai reușit să deschizi cursul de manechine, ci și la ceea ce-și propune pentru viitor „Flash Publicity” înseamnă o muncă uriașă. Îți mai rămâne vreme și pentru tine?

— A, nu! Încep să mă simt

început să gândească ca un bărbat.

— Să nu-mi spun că nu ți se face curte, că nu te cred.

— A, sigur că mi se face curte, dar trebuie să lupt o jumătate de oră până se semnează un contract și când am ajuns aici, nu mai sunt tratată ca o femeie.

— Nu ți se pare paradoxal? Un manechin înseamnă o culme a feminității!

— Dacă te tratează ca pe o femeie, nu mai faci afaceri. Asta e tragedia! În România e încă simplu, dar eu vin din Italia. Acolo, în clipa în care ai apărut în ușa unui bărbat de afaceri, e în stare să-ți ofere de zece ori mai mult decât ți ceri tu pe un contract, dar... pe plan personal. Altfel, se uită la tine chiorăș, cum îți permiți să tratezi tu, femeie, cu el, bărbat? De altfel, încep să simt și aici, deși nu, e ca acolo.

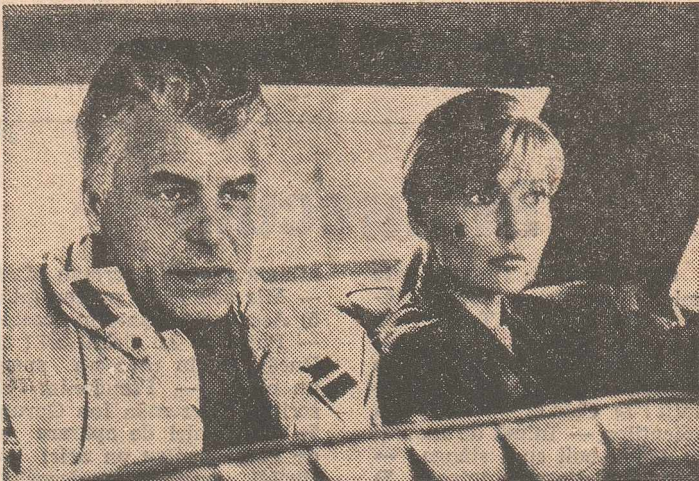
— Adică aici îi duci mai ușor de nas.

— Da... E adevărat... Ei, nu-i duc neapărat de nas. Sunt mai deschiși decât italienii. Românii sunt mai... docili.

— Hai să nu insistăm, s-ar putea să-i supărăm. Mai bine spune-mi ce mai există în viața ta în afară de copii și muncă. Nimic?

— Să-ți spun sincer, n-am timp nici să fie, nici să mă gândesc. Sau, poate nu vreau să recunosc neapărat că există. În toate mințile femeiești există un „principe albastru”, cum spun italienii, dar eu nu mai văd relația bărbat-femeie ca înainte — caldă, romantică, minunată. Aici încă mai vezi cupluri adevărate, fericite. În străinătate toate sunt îngrozitor de false. Deci, eu am și n-am nimic. Există un bărbat, dar în același timp nu-l am. Există pentru că aș vrea eu să fie undeva, când am timp, când sunt acolo și nu există pentru că el este om de afaceri și nu are timp niciodată. Asta este, să zicem, o iubire occidentală. Cu întâlniri pe apucate. De fapt, nu există...

Interviu realizat de LIANA TATOS

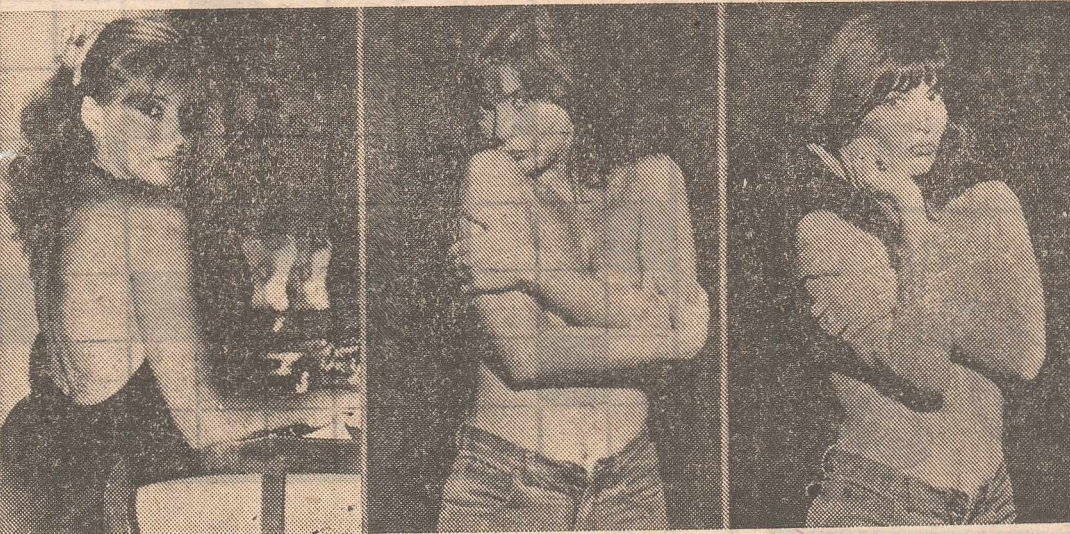
Prieteni vechi: Adriana Ichim și Michele Placido, celebrul comisar Cattani

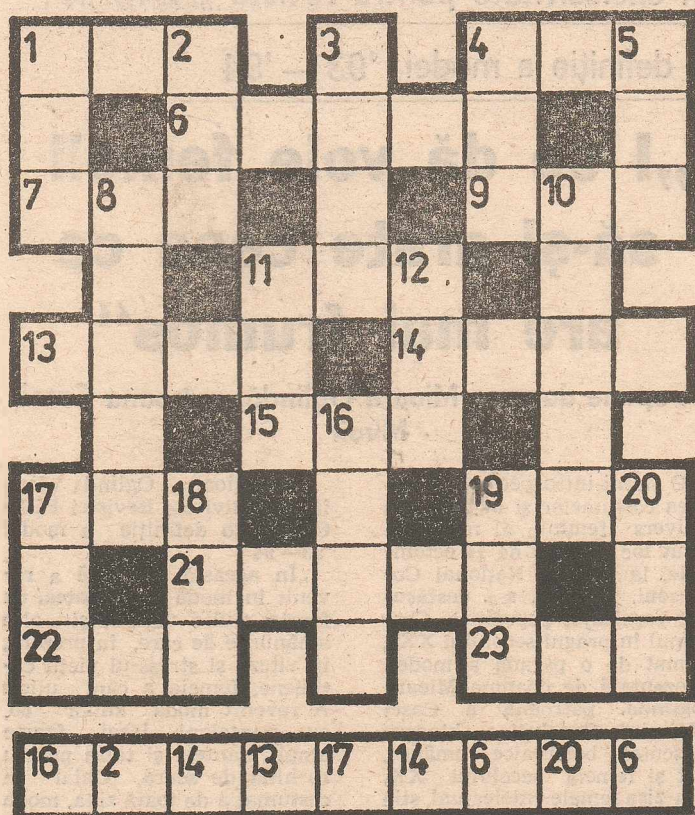
de la Televiziune, reprezentanți ai firmei Christian Dior.

— Și crezi că nu se va învăța pe aici o lume care gândește că manechinul este la îndemâna tuturor?

— Sunt sigură! Asta se întâmplă și cu cazinourile. Din păcate, nu putem distinge ideea despre cea mai veche meserie a femeii și nici pe cei care o ajută și o întrețin. Nu vom face decât să impunem cursantelor și, apoi, angajatorilor noastre, o seriozitate maximă, sancționată la pri-

foarte prost. Acum, că fetele mele sunt mari — una este studentă, iar cealaltă la liceu — nu mai au atâtea nevoie de mine. Au rămas la Milano să-și continue școala, iar eu le simt lipsa îngrozitor. Duc dorul zilelor de weekend, al vieții în trening și papuci, la televizor, și mă simt nealintată de soartă, că n-am pentru cine să găsesc. Cât despre viața intimă... experiențele anterioare m-au aruncat într-un pesimism inimaginabil. Poate pentru că sunt tratată ca un bărbat, am

Polisportivă

ORIZONTAL: 1) Aparat de gimnastică. 4) Tir. 6) Extreme. 7) Lovit la box în timpul antrenamentului. 9) Metal pfețios pentru cea mai valoroasă medalie. 11) Baston de biliard. 13) Întâlnire de fotbal. 14) Sport pe apă. 15) Menire. 17) Mobila șahistului. 19) Format de către apărători la loviturile libere. 21) Pus la greu (pl.). 22) „Terenul” plănoriștilor. 23) Arma trăgătorilor la poartă.

VERTICAL: 1) Punct marcat la baschet. 2) Locul unde se dispută întrecerile nautice. 3) Sfera popicariilor. 4) Federația Internațională de Atletism (siglă). 5) Vehicul

rustic. 8) Terenul împreună cu tribunele. 10) Nu se remarcă la greutate (pl.). 11) Sportul trăgătorilor. 12) Partea superioară a cilindrului! 16) Turneu la care participă deopotrivă sportivi profesioniști și amatori. 17) Disc de cauciuc la hochei. 18) Prima parte a campionatului de fotbal. 19) Păzit din spate! 20) Grad de calificare a unei centuri negre de judo.

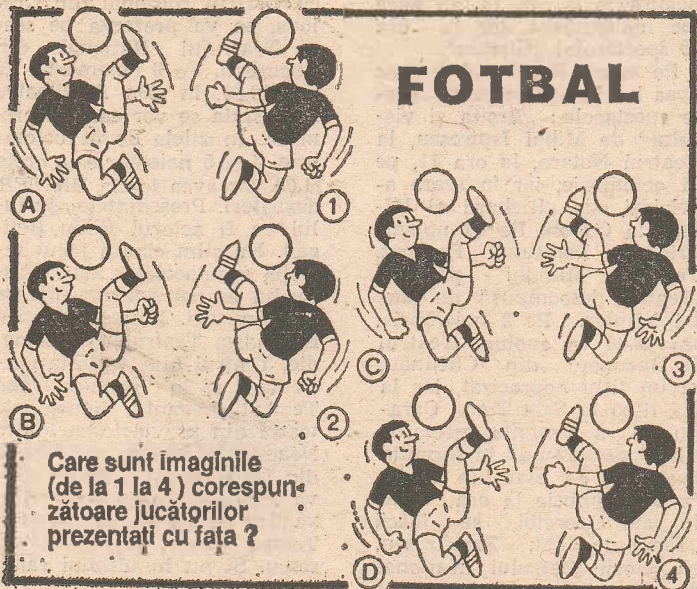
La o dezlegare corectă, înscriind în grila din partea de jos literele corespunzătoare din care veți obține denumirea unei mari competiții sportive.

MIHAI ZGUBEA ■

Dezlegările careurilor din nr. 42

Cazonă : DEZARMARE ; DEBIT ; ALAR ; ETEN ; CN ; ZA ; MAN ; MASCA ; OS ; RADAR ; M ; BARAJE ; ITA ; IM ; SUTA ; IR ; LES ; R ; PORI ; INEL ; IEN ; N ; ZT ; EXPLODA ; AERIAN ; RAR.

Bună ziua ! : BUNA ; ENORM ; ACUMA ; ORBI ; NICI ; CRA ; C ; ASEARA ; RAU ; L ; TZ ; TAIN ; AC ; APUS ; US ; LA ; ANTUME ; BANUS ; ARIN ; ARAR ; UZATI ; NASCUTI ; AN.

ANECDOTE DE PRETUTINDENI

La ospiciu

Un medic se plânge unui coleg:

— Nu știu ce să mă fac. Am un pacient care se ține scai de mine să-i cumpăr cascada Niagara.

— Și de ce nu o cumperi ?
— Imposibil. Îmi cere o groază de bani.

Pe vapor

O pasageră cheamă în cabina ei de lux pe instalatorul de serviciu, ca să-i repare instalația sanitară. După ce sunt examinate țevile și robinetele, instalatorul se adresează pasagerei:

— Scurgerile de apă de care vă plângeți, provin de la faptul că vaporul se scufundă.

Meniu

— Aseară am mâncat câteva stridii și mă simt rău — spune pacientul.

— Poate nu au fost proaspete? — se interesează medicul.

— Asta nu știu, pentru că nu le-am deschis.

Garanție

Vasilescu vine la bunul său prieten, Ianulis, să-i ceară, cu împrumut, 200 000 de lei, pentru câteva zile.

— Bine, spuse Ianulis, dar ce garanții îmi dai?

— Cuvântul de onoare al unui prieten nu-ți ajunge?

— Ba da! Adu-l imediat încoace, semnat.

Tânăr căsătorit

Victor se întâlnește pe stradă cu un amic, proaspăt căsătorit.

— Felicitări! Acum cred că nu-ți mai pregătești singur masa de prânz.

— Firește că nu. Nevasta mea îmi ține de urât, când pregătesc dejunul.

Culese și prelucrate de
AUREL DIANU ■

La florărie

Din această florărie a fost cumpărat un singur ghiveci. Puteți preciza care este acesta ?

Minusculă

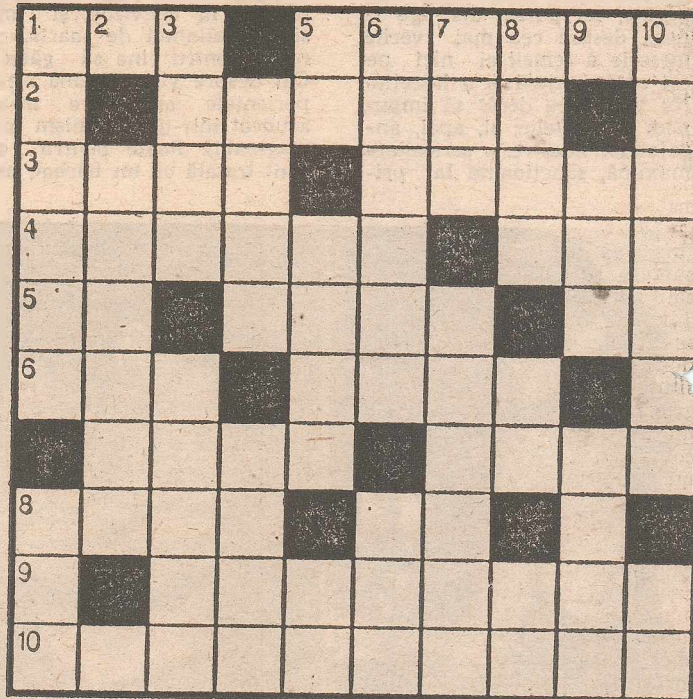
ORIZONTAL: 1) Cantitate mică din ceva — Monezi mărunte. 2) Nițel. 3) Termen de adresare pentru un copil — Diminuat. 4) Deosebit de scundă — Avantajul maturității ! 5) Cefe ! — Dă viață micuților — Inimă de mamă ! 6) Mână boli spre stânga — Rămășiță dintr-un întreg. 7) Infimă — Parte mică rămasă dintr-un obiect de formă lungă. 8) Urmă îngustă — Inițiere în ihtiologie ! 9) Bază de plecare pentru copii. 10) Oprit din creștere.

VERTICAL: 1) Minusculă — Copil mic. 2) Extrem de mică. 3) Termen de dezmiardare pentru un copil mic — Suc de fructe cu sifon. 4) Mic

afluent al râului german Main — Mic sau mare pe cer (pl.). 5) Ascunse în spate în casete! — Puțin — 2,3 firimituri ! 6) Bucățelele în care s-a spart un obiect — Pseudonim al scriitorului român Ion Gorun. 7) Arme mici de apărare și de atac pentru un arici — Bucăți mici ce se desprind prin cioplirea unui material. 8) Mică cursă pentru pești — Comune pentru puști și pitici! — Un nimic gol ! 9) Cântec de leagăn pentru cei mici — Camere într-o casă ! 10) Adu-nat laolaltă din bucăți — Salt înapoi !

Dicționar : AIS, LALM, IGN.

GHEORGHE TOIA ■

Din München, pentru revista FLACĂRA, dl. Mihai Rusu, redactorul sportiv al postului de radio „Europa Liberă“

Fotbalul sau mediatizarea totală

Concurența pe plan sportiv a cluburilor din cadrul întrecerilor continentale determină și în culise o luptă între marile societăți de TV. Germania, care este prezentă cu întregul sextet în turul 2 al cupelor europene de fotbal, ne oferă o dispută extraordinară între managerii posturilor de TV, fie de stat sau particulare, în joc nefiind doar bani și reclame, ci și captarea interesului unor grupuri de oameni către un anumit canal.

La ora actuală există un clasament național și internațional al telespectatorilor germani, care preferă de exemplu emisiunile de fotbal „de pe SAT 1“, referitoare așadar la Bundesliga, iar programul de sâmbătă trecut a fost urmărit de peste 7 milioane de amatori, spre deosebire de transmisiile reprezentative sau din unele întreceri europene, oferite în exclusivitate de societatea ARD. Trebuie să menționez că atât posturile de stat cât și cele particulare sunt grupate în două agenții care vând drepturile de transmisie, astfel că Werder Bremen se află sub contract la Radio-Tele-Luxemburg, și deci nemții și-au văzut campioana la Sofia prin intermediul acestui post, alături de al național sau un alt post

„privat“ care a adus imagini în sufragiile celor de la Leverkusen, Dortmund, Frankfurt sau München.

Dacă doriți să aflați secretul obținerii dreptului de transmisie, ei bine, finanțele apar în prim-plan, iar aici particularii pot suplimenta ofertele până la două milioane de mărci pentru un meci. De aceea s-a cam și retras TV de stat reprezentată și prin birourile regionale din landurile germane, casieria fiind cam săracă în comparație cu concurența liberă, ce vine cu idei noi, comercializare totală a evenimentului sportiv plus o informare și o comentare asigurată de profesioniști, ceea ce în final place publicului dar și sponsorilor. Strategia celor de la RTL, pentru a vedea mai bine cointeresele în afaceri, este gata deja și pentru turneul sferturilor de finală al C.C.E., dacă Werder Bremen va ajunge atât de departe, suma estimată de managerii respectivi ajungând la 30 de milioane de mărci. Cum dimensiunile se apropie de etaloanele de peste Ocean, o agenție americană „a cumpărat“ meciul Branik Maribor cu Borussia Dortmund la doar trei minute după tragerea la sorți efectuată acum două săptămâni la Geneva, — un alt exemplu de mediatizare

totală a fenomenului fotbalistic în context economic, profitorii fiind pe de o parte cluburile, iar pe de altă parte mijlocitorii și sponsorii.

„Dar cine se retrage de pe piață pierde partida“, spune orice om de afaceri, așa că postul național german ARD s-a decis să participe la împărțirea „tortului“ oferit de agențiile ce vând drepturile de TV, fiind acum gata să supraliciteze sumele particularilor, pentru a avea posibilitatea de a atrage atenția cetățenilor. Și nu a greșit, deoarece peste 11 milioane de telespectatori au urmărit jocul amical Germania-Uruguay, urmând ca în continuare să asistăm la o nouă rivalitate cu ocazia sferturilor de finală din cupele europene. Recordul în materie aparține celor de la SAT 1 care, pentru fantastică sumă de 400 de milioane de mărci, au cumpărat drepturile de transmisie ale Bundesligii pe timp de patru ani, aspect ce determină exclusivitatea programului „ieșit pe post“ la cca 45 de minute după terminarea meciurilor etapei. Cei ce „nu au cumpărat“ această favoare își prezintă emisiunea după SAT 1, la circa două ore de la încheierea etapei.

Săptămâna neagră a sportului românesc: 17 — 80!

Nu, nu este o greșală în titlu! Într-adevăr, un asemenea rezultat nu s-a înregistrat ca atare, „scorul“ de mai sus reprezentând suma contraprestanțelor în decursul câtorva zile: 0-51 la rugby, 16-21 la handbal (masculin), 0-4 și 1-4 la fotbal (Universitatea Craiova, respectiv Steaua). Desigur, nu se va reproșa că am adunat mere cu pere, însă demult nu am trăit asemenea momente de umilințe în serie. A fost mai întâi rușinea patită la jocul cu balon oval, atunci când comentatorul televiziunii franceze spunea: „opriți masa-erul!“ După ce ani buni ne-am confruntat de la egal la egal cu „lumea bună“ a rugbyului (ba chiar am cochetat cu ideea că „Turneul celor 5 națiuni“ va deveni „al celor 6“), iată-ne acum transformați într-un „aperitiv pentru cocoșul galic“! Cu declarații optimiste-sforțătoare ale tehnicienilor noștri (lipsite de acoperire, după cum s-a văzut), ne-am întors cu coada între picioare de la Brive. La handbal (masculin), de patru ori campioni mondiali, după neputința manifestată la „mondialele“ din primăvară, suntem în pericol să ratăm calificarea la „europenele“ din Portugalia. Înfrângerea suferită la Kiev în fața selecționatei Ucrainei ne-a adus în situația ca ultima partidă din grupa I preliminară să aibă un caracter decisiv, într-o confruntare dificilă cu Danemarca, în deplasare (12 ianuarie 1994).

Făcând o paranteză, să amintim că la volei (masculin), campioni europeni și vice-campioni mondiali, nici nu mai obținem calificarea la un turneu final european. În baschet nu am fost noi o mare forță, dar de o bună bucată de vreme prezentele românești în cupele continentale intercluburi sunt meteorice,

ca să nu mai vorbim de polo, hochei sau alte jocuri sportive. La disciplinele individuale mai pălpăm și cucerim ici-colo câte o medalie. În general, climatul social-economic (cu vicisitudinile pe care le cunoaștem) nu putea să nu aibă repercusiuni asupra fenomenului sportiv. Bruma de dotare materială (săli, terenuri, stadioane) se degradează, exodul de antrenori și jucători spre alte meleaguri continuă în ritm susținut, mediocritatea rezultatelor alungă spectatori, aceștia ajungând să fie numărați pe degete (chiar și la fotbal, a se vedea partida Sportul Studențesc — Inter Sibiu). Lipsa unor fonduri adecvate ne-a făcut de atâtea ori să ne tărâm prin Europa cu autocare hodorogite și care rămân în pană, ori să susținem ambele manșe în deplasare sau nici măcar să nu ne mai înscriem în competiții (este elocvent cazul clubului Dinamo).

Închind paranteza, să revenim la fotbal și la înfrângerile dezastruoase administrate miercurea trecută celor mai bune două echipe românești. Poate am fi avut mai puține să le reproșăm dacă eșecurile respective s-ar fi produs în fața unor adversari de elită, să zicem din Italia, Germania, Spania sau Anglia, dar Franța a capotat chiar pe „Pare des Princes“ cu Israelul în timp ce noi învingeam Belgia?! Știm, orice întrecere sportivă presupune învingeri și învingători. Nu putem pretinde mereu ca „ai noștri“ să triumfe. Ne amintim de acele meciuri de mare luptă în care „băieții noștri“ dădeau totul, însă partenerii erau mai buni. Am manifestat înțelegere atunci. Ceea ce ne-a deranjat mai mult acum a fost lejeritatea cu care monegascii și parizienii construiau acțiunile ofensive, relaxarea cu care înscriau (norocul nos-

tru că au mai și ratat), dând impresia că pot marca oricând și când vor. Parcă niciodată nu au fost mai vizibile tarele din campionatul intern în care, pe rând, echipele de vârf sunt „lei“ și „mieluși“ (Dinamo — Steaua 0-3, Universitatea — Dinamo 3-2, Universitatea — Steaua 3-1 etc.). Profesionalismul pe care-l trîmbițăm s-a dovedit un amatorism de cartier, în care nu cunoaștem abecedarul fotbalului: erori cu diuimul în simpla transmitere a balonului, stângăcii jenante, timorare, degingoladă și apoi resemnare. Un singur exemplu: în partida cu P.S.G., studenții craioveni au expediat, pe parcursul celor 90 de minute, un singur șut spre poarta gazdelor (și acela din lovitură liberă)! Bineînțeles, despre calificări poate fi cu greu vorba, pentru manșa a doua de la 3 noiembrie rămânându-ne doar nădejdea unor revanșe de orgoliu.

POMPILIU L. DUMITRESCU ■

Negri și-n cerul gurii

Cavalerii în negru, li se zice în popor. Acum, că am trecut cu bine de meciul cu Belgia, deși era să fim jucați la zaruri (nu-l chema pe fluieraș Puhl?), ia să vedem noi cum se trag sforile prin lumea mare a fotbalului. Păi, nouă ne-a dat fostul compatriot al belgienilor (Joao Havelange din țara lui Jacques Brel a ajuns în Brazilia) un unguir, iar galezilor un englez, adică tot din Marea Britanică, așa cum ar zice un clasic al Televiziunii române, respectiv un tip care îi arbitrează sâmbătă de sâmbătă pe velși prin campionatul Albionului. Ungurașul (nu-l

PARALELE INEGALE

Scandal în Calcio

Deși lucrurile nu sunt, încă, foarte clare, se pare că în fotbalul italian este pe cale de a se produce un scandal de proporții, în legătură cu o serie de transferuri fictive, prin care s-au eludat prevederile fiscale. Totul a pornit de la o descindere a brigăzii financiare la Torino, al doilea club al orașului, alături de Juventus, proprietatea, cum se știe, a grupului FIAT. Apoi, au început să apară și date concrete, ziariștii italieni — și nu numai — scriind că ar fi vorba de documente de transfer în toată regula pentru... persoane inexistente. A fost găsit chiar un astfel de document, pentru un jucător cu numele „Marco Palestro“, de negăsit în nici una dintre diviziile peninsulare, contractul fiind, de fapt, se apreciază, o formă de a transfera mascat fonduri importante clubului din Venetia cu prilejul vânzării — reală, de data aceasta — a lui Francesco Romano. Procedura, se sugerează, a fost folosită și de alte cluburi peninsulare, precum AC Milan și Internazionale, printre numele vehiculate fiind cele ale belgianului Seifo, uruguayenilor Saralegui și Aguilera, precum și italienilor Lentini și Dino Baggio. În fapt, se urmărea — și se realiza, practic — crearea unor fonduri suplimentare pentru plata jucătorilor și intermediarilor, o sumă fiind înscrisă în contractul propriu-zis, și o alta existând în realitate în tranzacție. Astfel, pentru transferul lui Lentini la AC Milan se presupune că „banii negri“ ar fi de ordinul a 7 miliarde de lire, iar în cazul lui Baggio — 5 miliarde. În ce-l privește pe Lentini, ziariștii avansează două nume de jucători existenți doar pe hârtie, „Vogna“ și „Pastorini“, „transferați“ pe banii lui Berlusconi de la Cosenza la Genova, clubul actualului milanez. Ingeniozitatea fraudei fiscale îngreunează, evident, ancheta, dar există indicii că Parchetul din Torino, care anchetează, se află în posesia unor documente revelatoare.

După cum se știe, în Italia, datorită creșterii considerate aberante a sumelor de transfer, s-a impus o limitare a acestora, chiar anularea primelor de joc, iar manevrele dezvăluite acum erau menite tocmai să ocolească o astfel de măsură. Scandalul, subliniază observatorii, ar putea să depășească prin amploare chiar și celebrul „Toto Nero“, care a zguduit il calcio acum un deceniu.

Michael Jordan altfel

Retragerea celui mai mare baschetbalist al tuturor timpurilor (după unii, cel mai mare sportiv), Michael Jordan, a „mobilizat“ toate condeiele, amintindu-se cam tot ceea ce a făcut, ca sportiv, în special, celebrul „Air“. Pentru a nu vă obliga să recitiți aceleași și aceleași date, am ales un alt unghi de vedere. Aceasta pentru că, într-o țară care știe prețul just al fiecăruia, valoarea excepțională a lui Jordan se poate măsura și altfel. Prin contractele publicitare. Întrucât, din acest punct de vedere, dublul campion olimpic este cel mai bine plătit sportiv din lume, cu 30 milioane de dolari venituri din publicitate în 1992. Iar retragerea nu a schimbat nimic din intenția firmelor de a continua colaborarea. O spune răspicat președintele-director general al Nike (echipament sportiv), cu care Jordan are un contract anual de 18 milioane dolari, în timp ce pantofii „Air Jordan“ au o desfacere anuală de 1 miliard dolari! Mai mult, din 1994, M.J. va deveni membru al Consiliului de Administrație al companiei. La veniturile vedetei contribuie, cu sume sensibile mai mici McDonald's („fast food“) — 3 milioane dolari, Sara Lee (publicitate pentru siropuri!) — 3,5 milioane dolari, General Mills (cereale) — 3 milioane, Quaker Oats și Gatorade (băuturi nealcoolice) — 2 milioane și Wilson (mingi de baschet) — 1 milion. Cu precizarea că majoritatea contractelor sunt pe termen lung, responsabilități respective fiind conștienți de la început că va veni și vremea retragerii. Oricum, însă, legenda rezistă și, odată cu ea, și interesul publicului față de marele baschetbalist.

TEODORA OPREA ■

de vină, doamne-fereste, naționalitatea, ci interesul) ne-a tocat cu nerescutarea legii avantajului, iar englezul Done i-a făcut pe ciprioți și mai mici decât erau, eliminând doi, să mai rărească spațiile pentru Ian Rush. Pe culoarele respective au și reușit galezii să ajungă de două ori la poartă, menținându-și șansele pentru meciul cu noi, de pe 17 noiembrie. V-am spus toate acestea ca să vă prevenim de ce ne așteaptă în ziua aceea decisivă!

Ofițer handicapat

Cine zice că SUA sunt țara tuturor posibilităților ha'ar n are pe ce lume trăiește. Asta pentru că România e acea mult râvnită oază de răi. Iată, Federația română (și nu americană) de fotbal are un ofițer de presă cu certificat de handicapat în toată regula. Dar nu numai atât, numitul Radu Timofte este și redactor-șef la o publicație și, deci, firesc, filtrează informațiile pentru propria revistă. Mai mult, are exclu-

sivitatea programelor de meci ale echipei naționale (bani buni!) și împarte acreditările cum vrea mușchii lui. Cum s-a întâmplat și la meciul cu Belgia, unde prioritate au avut oaspeții și nu amărății de condeieri autohtoni.

Procese lungi și dese, Cheia marilor succese!

În fotbalul nostru toate merg ca pe roate, e o ordine și-o disciplină de invidiat, ultimele amănunte au fost puse la punct, așa încât „federalli“ și ceilalți se cam plictisesc și ce s-au gândit? Ia să ne diversificăm noi activitatea. De-o pildă, să vedem cum e prin tribunale. Și în săptămâna pe care o parcurgem cu atâtă bucurie în priviri avem și vom avea parte de trei procese: FRF — „Săptămâna fotbalistică“. Ministerul de Interne — FC Dinamo București și Cornel Dinu — FRF Promitem în pagina de sport o nouă rubrică: „Din caietul greșelilor“, că ne-am plictisit și noi de atâtea cronici și rezultate.

Prințesa economisește

Prințesa Diana a admis recent că face economii, după ce admiratorii au observat că poartă aceeași îmbrăcăminte ca acum cinci luni. Soția separată a prințului moștenitor Charles a luat din nou la purtare o rochie roșu-fucsia cu ceașia vizitai în orașul Birmingham din centrul Angliei. Ea, pentru a doua oară când prințesa vizita orașul, după un scurt popas făcut acolo în mai. Așa că un „regalist” cu privire ageră s-a grăbit să exclame: „E aceeași rochie de data trecută, nu-i așa?” Diana a replicat: „Pentru moment am recurs la unele economii”. Lady Di trăiește într-o locuință separată împreună cu fiii ei, William și Harry.

Fergie și Victoria

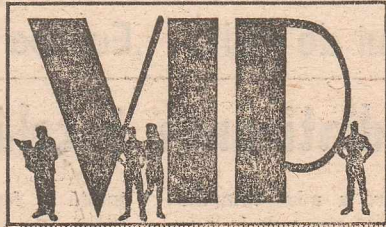
Sarah Ferguson, ducesa de York, e convinsă că are asemănări misterioase și o relație cvasimistică cu regina Victoria (1819-1901) pe care spune că o adoră. Soția separată a prințului Andrew povestește într-un interviu televizat, care va fi prezentat de canalul britanic Sky TV, cum a ajuns la această concluzie. Asemănările merg, spunea ea, de la frecvențele dureri de cap până la o pasiune comună pentru anumite feluri de cârnați. Dar mai ales o recentă călătorie în Europa i-a dovedit că are dreptate. Oprindu-se în unele locuri pentru a face câteva schițe, sau vizitând în afara programului anumite sate, a descoperit de fiecare dată că regina Victoria fusese și ea pe acolo. Pe vremea aceea ea citea

cu voce tare prietenilor fragmente din însemnările defunctei suverane. Fergie a citit mai târziu integral cartelele de însemnări ale reginei și a înțeles că „regina vroia de fapt să îmi arate pe unde trecuse”. Crochiurile ducese vor fi publicate într-o carte intitulată „Călătorii cu Regina Victoria”.

Woody Allen

mărturisește!

Europa a „salvat viața” realizatorului american Woody Allen care se confesează în cartea cineastului suedez Stig Bojorkman. „Fără Europa, eu nu aș mai face cu siguranță filme. Filmele care au fost eșecuri în Statele Unite au adus ceva bani în Europa, sau măcar suficienți bani ca pierderile să fie minime. Acum depind complet de publicul european” a declarat Woody Allen în cartea „Woody și eu” care va apărea în noiembrie. Regizorul a făcut și mărturisiri mai puțin serioase, referitoare la viața lui privată, la munca și dispozițiile lui: „Dacă Dumnezeu există, să-mi verse un milion de dolari la Chase Manhattan Bank” sau „Eu sunt un democrat liberal, aripa învinsă”. În altă parte, cineastul umorist atacă realizatorii de la Hollywood: „Rari sunt la Hollywood realizatorii serioși care se străduiesc să facă filme interesante și își asumă riscuri, și care nu vor în primul rând bani”. El este mai blând cu Diane Keaton, „foarte dotată”, după părerea lui, și „excelând în toate domeniile”.

Rugăciuni pentru alungarea Madonnei

Cardinalul Luis Antonio Martinez și-a îndemnat enoriasii să se roage pentru a împiedica venirea Madonnei în Porto-Rico prevăzută pentru sfârșitul lunii. „Madonna reprezintă un pericol imens pentru portoricieni, pentru biserică și pentru tineret” a ținut să sublinieze părintele Martinez, cel mai înalt responsabil catolic din acest teritoriu american din Caraibe. Înaltul prelat a cerut anularea concertului și a apelat la catolicii portoricieni să boicoteze produsele firmei Pepsi, sponsorul turneului intitulat „Gyrl's Show Tour”. Cardinalul a amenințat că va anula toate contractele încheiate între Pepsi și școlile parohiale sustinute de biserica catolică. Conform de-

claratiei organizatorilor, toate cele 26.000 de bilete ce costă între 40 și 125 de dolari au fost deja vândute. Madonna a scandalizat mediile ecleziastice mai ales prin declarațiile provocatoare, clipurile erotice și cărțile sale ilustrate cu fotografii indecente, informează FRANCE PRESSE.

Doamna de fier se apără

Margaret Thatcher, fostul premier al Marii Britanii, neagă că înlăturarea ei din funcție, în noiembrie 1990, ar fi dus la instabilitate psihică și la abuz de alcool într-un interviu acordat postului Radio Times, din care fragmente au fost publicate în ziarele de miercuri. Thatcher spune: „Doamne ferește, n-am băut niciodată prea mult”. Ea se referă și la alte zvonuri: „Nu am avut dispoziții schimbătoare. Știm că trebuie să-mi fac o nouă viață și a durat puțin până m-am liniștit și mi-am putut da seama cum să o

fac”. Întâia doamnă britanică respinge de asemenea teoria că ar fi atrasă de bărbații blânzi. „Nu pot să-i sufăr pe molai. Îmi prefer pe cei care știu să se bată”. Întrebată dacă sexualitatea are vreun rol în politică, ea a răspuns: „Nu am idee”. A mai dezvăluit că nu suportă să se vadă la televizor, dar că soțul ei, Denis, nu vrea să-l închidă, așa că iese din cameră până se termină sechestra. În Marea Britanie va începe un documentar în patru părți despre temuta Maggie, corespunzând cu lansarea volumului ei de memorii, „Anii din Downing Street”.

Se însoară un Kennedy

Edward Kennedy jr., fiul senatorului Edward Kennedy, s-a însoară, de curând, cu Katherine Garshman, o psihiatră cu reputația de a fi totdeauna în întârziere. Și într-adevăr, mirele în vârstă de 32 de ani s-a grăbit să și întâmpine mireasa în Catedrala St. Andrew din New Shoreham, unde aceasta a sosit după 20 de minute de la ora fixată. Garshman, de 34 de ani, este profesoară de psihiatrie clinică la Universitatea Yale și practică într-un cabinet din New Haven. Kennedy jr. este director al unei asociații ce servește copiii otrăviți cu plumb și face și studii de drept. Sute de persoane s-au înghesuie la ieșirea din catedrală pentru a-i zări pe membrii cei mai cunoscuți ai familiei Kennedy. Zeci de fotografi au fugit, de exemplu, după John Kennedy jr., fiul președintelui asasinat, și după

Logodnica acestuia, actrița Daryl Hannah.

Aviz amatorilor

Cânepa indiană (cannabis indiană) poate distruge ireversibil celu-

lele creierului, au relevat joi cercetători australieni citați de France Presse. Nadia Solowij, de la Universitatea din New South — Wales, a afirmat într-o comunicare că utilizarea prelungită a cânepii indiene poate afecta funcționarea individului și a atenției. Problemele persistă până la cinci ani de la întreruperea utilizării, iar în unele cazuri sunt ireversibile. Cercetătoarea a anunțat, în cursul unei conferințe despre cannabis și sănătate, că pentru prima dată se demonstrează clar că efectele acestui drog sunt importante și uneori iremediabile. Se consideră utilizator de cânepă persoana care fumează cannabis de mai mult de două ori pe săptămână.

Asasinul... somnambul

Bernard Brown, un cetățean din Brisbane, în vârstă de 41 de ani, dă de furcă zdravăn autorităților australiene, pentru că fapta sa nu poate fi încadrată potrivit legilor penale locale. În urmă cu mai bine de un an, el și-a ucis soția cu lovituri de ciocan, dar, susține că aceasta s-a petrecut în timpul unei crize de somnambulism, de care el, pare-se, suferă.

La prima anchetă, acesta a declarat juraților că soția sa a fost asasinată în pat, în timp ce el dormea profund. Mai târziu, s-au descoperit unele elemente care au dovedit că nimeni nu pătrunsesse în casă în timpul nopții în care soția sa a fost ucisă. Pentru a evita pedeapsa capitală, omul nostru a preferat varianta cu declararea somnambulismului. În prezent, el este supus unor controale psihiatrice din partea unui comitet de experți, care vor decide dacă el este bun pentru ștreang sau va fi eliberat ca nevinovat.

Ține în stomac o pereche de foarfeci

După ce trecuseră mai bine de șase ani de când efectuase o operație de splină, cetățeanul egiptean Adel Al-Husseini a început să se plângă de dureri de stomac. Medicii din localitatea Damietta, de pe coasta me-

diteraneană a țării, unde el locuiește, i-au prescris diverse medicamente, dar acestea nu au avut nici un fel de efect.

Intrigați de persistența durerilor, medicii au decis, până la urmă, să îi efectueze o radiografie. Astfel, ei au putut constata că în urma operației, chirurgul își uitase în stomacul bietului om o pereche de foarfeci de 25 de cm lungime.

17 aprobări pentru un bec

Să schimbi un bec într-un spital britanic de stat nu e o treabă foarte ușoară, ne informează REUTER. Pentru aceasta este nevoie de eforturile conjugate a șase persoane și sunt necesare exact 17 aprobări, din partea „forurilor competente”. Într-un studiu al birocrației din spitalele britanice, făcut de Ministerul Sănătății din această țară, se citează cazul unui spital în care pentru o simplă radiografie lucrează, timp de peste două ore, nu mai puțin de 23 de persoane.

A fi sau a nu fi... castrat

În Marea Britanie sunt din ce în ce mai multe voci care cer ca delinvenții sexuali să fie supuși unui tratament chirurgical pentru corectarea tulburărilor de comportament, notează REUTER. Există chiar și condamnați pentru astfel de delict care cer ei înșiși castrarea pentru a scăpa de calvarul închisorii, și în speranța unei vindecări. Deși procesul castrării este curent folosit de doctorii din alte țări europene, în cazul acestor deținuți, doctorii englezi au îndoieli în privința eficacității și refuză tratamentul chiar și celor care îl cer în mod expres. Cazul domnului K., un violator de copii care nu i-a iertat nici pe propriii săi descendenți face valvă în întreaga Mare Britanie. Acesta a recurs la greva foamei pentru a-i determina pe medici să dea curs cererii sale de a fi castrat. El a declarat că tratamentul psihiatric și cel chimic s-au dovedit inutile pe parcursul repetatelor sale detenții. Doctorii se tem însă că odată operația făcută, apetitul sexual poate reveni și atunci ar fi un adevărat dezastru.

Căsătorit cu patru femei deodată

Agentul comercial Alessandro Perone, de 45 ani, trăiește la Lyon înconjurat de afecțiunea celor... 4 soții ale sale. Cu toate că este căsătorit legal cu cele 4 femei, nu poate fi acuzat de poligamie deoarece numai una dintre căsătorii este

oficială în Franța, celelalte fiind încheiate în Brazilia, Argentina și Canada.

Cele 4 femei se înțeleg foarte bine între ele. Un singur nor întuneacă fericirea familiei Perone: vecinii, care îl consideră pe Alessandro imoral și vor să-l linșeze.

Un tânăr britanic face amor cu autoturismele

George, un tânăr student britanic, în vârstă de 20 de ani, a fost surprins la Londra în timp ce făcea amor cu un autoturism. El preferă Austin-ul părinților săi, membri ai unei secte religioase. A început să practice acest gen inedit de perversiune încă de când avea vârsta de 14 ani. George s-a stabilizat de la bun început la țeava de eșapament a mașinii, utilizând-o după ce a turat puțin motorul, pentru a o încălzi. În situațiile dificile cu care se confruntă atunci când mașina lip-

sea de acasă, tânărul a trecut și pe alte mărci de... amante, printre „preferate” numărându-se Vauxhall-ul Nova, Opel-ul Astra, Fiat-ul Uno și Ford-ul Fiesta. Pentru George, cele mai plăcute momente au fost cele petrecute cu Fordul, care îl amintește de „fața unui copil surzând”.

Psihiatrii, în grija cărora el se află acum, declară că este primul caz din lume înregistrat până în prezent în care un obiect este un substitut total al femeii. Ei consideră însă, că toți bărbații trec printr-o perioadă în care mașinile au o oarecare semnificație sexuală pentru ei.

Cindy se află în vârful carierei sale

Ia 27 de ani, Cindy Crawford, cel mai apreciat top-model, continuă să-i uimească pe creatorii de modă, pe producători, pe agenții de publicitate. După contractul cu firma Revlon, „doamna Gere” a realizat un show la canalul muzical MTV. Ritmul infernal în care se desfășoară cariera sa nu o împiedică să se consacre soțului, despre care afirmă: „Nu este un sex-symbol și nici nu l-am considerat vreodată așa. Este un bărbat cu un fizic foarte banal”.

Rusocicele „atacă”

Nina Ricci

Ekaterina Mechtscheriakova a devenit Katia și este muncinul vedetă al firmei Nina Ricci. Ea a ratat, la un pas, titlul de Miss RUSSIA dar asta nu a descurajat-o. Pentru a reprezenta romanticul parfum

L'Air du temps, Katia, proaspătă și senzuală, și-a urmat instinctul său de sportivă: „Am improvisat un dans de dragoste asemănător celor prezentate de mine în cadrul concursurilor de gimnastică”.

Ce mai spune Yves Saint Laurent

Cunoscutul creator de modă decrețează declinul smokingului și face să strălucească moarul, pe care îl compară cu un foc de artificii.

AM AFLAT CARE VĂ E SOARTA

HOROSCOP CU ZILELE DUMNEAVOASTRĂ DE ȘANSĂ ȘI RISC

Noiembrie 1993

VARSATORUL

20 ian. - 19 febr.

Nativii din perioada 11-16 februarie intră într-o zonă favorabilă, plină de dinamism, care-i va ajuta să ducă la capăt planuri pe care le-au construit în urmă cu luni. Cei născuți între 17 și 19 vor vedea șansa surzându-le în primele zile ale lunii. Pentru ceilalți, entuziasm în ciuda unor neplăceri în muncă și a unor dificultăți la care se așteaptă. În afaceri, victorii. În dragoste, pentru cei din perioada 11-19, posibilitatea înfruntării unor erori. În rest, o lună caldută.

PEȘII

20 febr. - 20 mart.

Șansă pentru cei născuți în zilele de 20-24 februarie. Posibilitatea unei mari schimbări se poate ivi nativilor din 13-18 martie, pentru care, însă, vor trebui să decidă singuri. Pentru ceilalți, neplăceri în prima jumătate a lunii, răspunsuri care se lasă așteptate, întâlniri ratate. Până la urmă totul se va termina cu bine, este suficientă puțină inspirație în acțiuni. În dragoste, o lună fierbinte. Tandrețe și pasiune mai ales pentru cei născuți între 13 și 18 martie. Luna poate fi, pentru unii dintre ei, chiar arzătoare.

BERBECUL

21 mart. - 20 apr.

Începând cu ziua de 9 noiembrie, micile probleme amoroase sunt aplatate, revine inspirația în acțiune. În plus, o elară revenire a vitalității și a entuziasmului, începând cu 10 noiembrie. Se fac simțite mai ales la cei de la începutul zodiei. Acțiunea mai ales la nivelul energiei psihice, permițând debarasarea de o serie de corvezi ce par a fi mai puțin apăsătoare. Câteva dificultăți în muncă pentru nativii din 19 și 20 aprilie, ce se vor ivi la începutul lui noiembrie.

TAURUL

21 apr. - 20 mai

Lună dezagreabilă pentru

întreaga zodie. Erori de judecată, dificultăți de adaptare la diverse situații, duc la neînțelegeri și dispute. Perioadă nefastă pentru întâlniri de toate genurile și cu mare risc în special pentru cei născuți în zilele de 14 și 15 mai, mai ales la începutul lunii. Sfârșit al unei etape de viață, care poate fi profesională sau sentimentală. Blocaje la nivelul întregii zodii.

GEMENII

21 mai - 20 iunie

Jupiter nu mai favorizează decât pe nativii din 19 și 20 iunie și doar până-n 10 noiembrie. Dar Saturn își aduce, încă, aportul său. Efectul conjugat al acestor două planete ar trebui să permită succesul în domeniul studiilor sau profesional. Cupidon este favorabil celor născuți între 10 și 20 iunie, în timp ce nativii din 21 mai - 6 iunie au parte de dispute și enervări aproape întreaga lună.

RACUL

21 iun. - 21 iul.

Perioadă scurtă de șansă pentru cei născuți în perioada 22-26 iunie. Ea va începe din ziua de 11 noiembrie, când se va produce deblocul proiectelor în așteptare. Asta poate însemna promovări neașteptate, reușite socio-profesionale, succese în alte domenii. Se pot ivi și propuneri interesante. Sentimental de putere este resimțit aproape de toți reprezentanții zodiei. Femeile pot avea parte de întâlniri masculine decisive pentru viitor. Nativii din 21 iulie riscă însă încurcături

serioase la începutul lunii. Pentru restul zodiei, o lună ușoară, favorabilă dragostei.

LEUL

22 iul. - 21 aug.

Nativii din perioada 23 iulie - 13 august se simt întârșiți, în ciuda câtorva dificultăți de a se face înțeleși în viața profesională. Cei născuți între 29 iulie și 13 august vor avea ușoare incidente și întârzieri în deplasări. Posibilități de cuceriri amoroase pentru nativii din 9-17 august, mai ales la începutul lui noiembrie. Pentru cei născuți în 17-21 august este perioada cea mai riscantă a anului, la femei traducându-se și prin legături periculoase.

FECIOARA

22 aug. - 22 sept.

Noiembrie este o lună mai puțin determinată și însemnată cum este precedentă, dar astrele rămân favorabile în ansamblu. Totuși, puțină nervozitate și surmenaj vor strica zilele celor născuți între 23 august și 8 septembrie, începând din 10 ale lunii. În schimb, viața amoroasă este agreabilă pentru toată lumea.

BALANȚA

23 sept. - 22 oct.

Lună liniștită și agreabilă pentru cei născuți în perioada 23 septembrie - 10 octom-

brie. Marile tensiuni care s-au manifestat asupra nativilor din 10-17 octombrie se îndepărtează, dar vor reveni în luna ianuarie. Șansa se mai arată o dată pentru cei din 17-22 octombrie, ei putându-și consolida realizările din timpul anului. Pentru ceilalți, doar o lună liniștită.

SCORPIONUL

23 oct. - 22 nov.

Șansa începe să se arate celor de la începutul zodiei. Momentele trebuie prinse cu repeziune de cei născuți între 24 și 28 octombrie. Pentru ei, Jupiter nu trece decât o dată și foarte scurt. Cei din perioada 29 octombrie - 7 noiembrie simt șansa apropiindu-se, ceea ce-i ajută să-și recâștige optimismul, în timp ce nativii din 10-20 noiembrie sunt ca prinși într-un ciclon. Cei născuți în zilele de 21 și 22 au o perioadă morocănoasă. În dragoste, Venus îi trezește doar pe cei ce s-au născut între 24 octombrie și 10 noiembrie.

SAGETĂTORUL

23 nov. - 20 dec.

Dinamism accelerat pentru cei născuți între 23 noiembrie și 8 decembrie, manifestându-se cu precădere începând din 10 noiembrie. Viața devine trepidantă, munca se face într-o mare viteză. Nativilor din perioada 15-20 decembrie le este destinată ultima perioadă de șansă pură în acest an. Este momentul consolidării poziției lor. Pentru ceilalți, o viață de rutină, fără probleme sau neplăceri. În dragoste este posibil un moment de tandrețe între 1 și 9 noiembrie.

CAPRICORNUL

21 dec. - 19 ian.

O ultimă perioadă de griji administrative sau financiare pentru grupa din 14-19 ianuarie. Lună de acalmie pentru celelalte grupe de risc: mici curenți favorabili permit celor ce și-au ales prost drumul să facă un viraj ce le poate fi mai convenabil. Pentru restul, poate fi o lună cu ocazii în care să se obțină câteva succese. În dragoste crește puterea de seducție și se ivește ocazia unor momente „dulci” începând cu ziua de 9 noiembrie.

PUBLICATIILE
Flacăra

Societate comercială înmătrătită la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr. J.40/5888/1991 din 04.07.1991

CONSILIUL DE ADMINISTRATIE:
Președinte - director general:
GEORGE ARION

Membri:

Ion D. Goia, Alexandru Păsărin, Liana Tatos, Liviu Timbus

Director economic:

Marcel Apostolescu

Adresa: București, sectorul 1, Piața presei Libere nr. 1, cod 71341.

Telefoane: 617.60.10; 617.60.20, cu interioarele de mai jos

Fax: 312.82.89.

Cont lei - 40.72.30.110.496 BCR, sector 1, București

Cont valută - 47.21.6.16.0431.0 BCR, sector 1

Flacăra

Redactor șef:

LIVIU TIMBUS

Redactori șef adjuncți:

EUGEN CHIROVICI

LIANA COJOCARU

Secretar general de redacție:

ADRIANA CHIROVICI

■ **POLITICĂ** (2560) - **Iulian Costandache** (șef secție), **Marian Ghițeanu**, **Maria Voican**

■ **EXTERNE** (2560) - **Ion D. Goia**

■ **SOCIAL** (2559) - **Dorin Sălăjan** (șef secție), **Gheorghe Barbu**, **Cristian Buzas**, **Dan Gheorghe**, **Marian Marin**, **Brindusa Nicolae**, **Madalin Pribu**

■ **CULTURĂ, MASS-MEDIA, TIMP LIBER, DIVERTISMENT** (2558) - **Liana Tatos** (șef secție), **Elena Grecescu**, **Raluca Vrabie**

■ **FOTOREPORTERI** (2528) - **Elena Ghera**, **Florin Ionijă**

■ **SECRETARIAT DE REDACȚIE** (1453) - **Cora Cioceanu**, **Mirela Fotea**, **Crina Gorgoi**, **Nadia Lisandru**, **Adrian Petrescu**

■ **CORECTURĂ** (1453) - **Maria Antonescu**, **Pompiliu Dumitrescu**, **Valentina Pietraru**, **Smaranda Petrea**, **Angela Ștefănescu**

■ **POLITICĂ** (2560) - **Iulian Costandache** (șef secție), **Marian Ghițeanu**, **Maria Voican**

■ **EXTERNE** (2560) - **Ion D. Goia**

■ **SOCIAL** (2559) - **Dorin Sălăjan** (șef secție), **Gheorghe Barbu**, **Cristian Buzas**, **Dan Gheorghe**, **Marian Marin**, **Brindusa Nicolae**, **Madalin Pribu**

■ **CULTURĂ, MASS-MEDIA, TIMP LIBER, DIVERTISMENT** (2558) - **Liana Tatos** (șef secție), **Elena Grecescu**, **Raluca Vrabie**

■ **FOTOREPORTERI** (2528) - **Elena Ghera**, **Florin Ionijă**

■ **SECRETARIAT DE REDACȚIE** (1453) - **Cora Cioceanu**, **Mirela Fotea**, **Crina Gorgoi**, **Nadia Lisandru**, **Adrian Petrescu**

■ **CORECTURĂ** (1453) - **Maria Antonescu**, **Pompiliu Dumitrescu**, **Valentina Pietraru**, **Smaranda Petrea**, **Angela Ștefănescu**

■ **POLITICĂ** (2560) - **Iulian Costandache** (șef secție), **Marian Ghițeanu**, **Maria Voican**

■ **EXTERNE** (2560) - **Ion D. Goia**

■ **SOCIAL** (2559) - **Dorin Sălăjan** (șef secție), **Gheorghe Barbu**, **Cristian Buzas**, **Dan Gheorghe**, **Marian Marin**, **Brindusa Nicolae**, **Madalin Pribu**

■ **CULTURĂ, MASS-MEDIA, TIMP LIBER, DIVERTISMENT** (2558) - **Liana Tatos** (șef secție), **Elena Grecescu**, **Raluca Vrabie**

■ **FOTOREPORTERI** (2528) - **Elena Ghera**, **Florin Ionijă**

■ **SECRETARIAT DE REDACȚIE** (1453) - **Cora Cioceanu**, **Mirela Fotea**, **Crina Gorgoi**, **Nadia Lisandru**, **Adrian Petrescu**

■ **CORECTURĂ** (1453) - **Maria Antonescu**, **Pompiliu Dumitrescu**, **Valentina Pietraru**, **Smaranda Petrea**, **Angela Ștefănescu**

■ **POLITICĂ** (2560) - **Iulian Costandache** (șef secție), **Marian Ghițeanu**, **Maria Voican**

■ **EXTERNE** (2560) - **Ion D. Goia**

■ **SOCIAL** (2559) - **Dorin Sălăjan** (șef secție), **Gheorghe Barbu**, **Cristian Buzas**, **Dan Gheorghe**, **Marian Marin**, **Brindusa Nicolae**, **Madalin Pribu**

■ **CULTURĂ, MASS-MEDIA, TIMP LIBER, DIVERTISMENT** (2558) - **Liana Tatos** (șef secție), **Elena Grecescu**, **Raluca Vrabie**

■ **FOTOREPORTERI** (2528) - **Elena Ghera**, **Florin Ionijă**

■ **SECRETARIAT DE REDACȚIE** (1453) - **Cora Cioceanu**, **Mirela Fotea**, **Crina Gorgoi**, **Nadia Lisandru**, **Adrian Petrescu**

■ **CORECTURĂ** (1453) - **Maria Antonescu**, **Pompiliu Dumitrescu**, **Valentina Pietraru**, **Smaranda Petrea**, **Angela Ștefănescu**

■ **POLITICĂ** (2560) - **Iulian Costandache** (șef secție), **Marian Ghițeanu**, **Maria Voican**

■ **EXTERNE** (2560) - **Ion D. Goia**

■ **SOCIAL** (2559) - **Dorin Sălăjan** (șef secție), **Gheorghe Barbu**, **Cristian Buzas**, **Dan Gheorghe**, **Marian Marin**, **Brindusa Nicolae**, **Madalin Pribu**

■ **CULTURĂ, MASS-MEDIA, TIMP LIBER, DIVERTISMENT** (2558) - **Liana Tatos** (șef secție), **Elena Grecescu**, **Raluca Vrabie**

■ **FOTOREPORTERI** (2528) - **Elena Ghera**, **Florin Ionijă**

■ **SECRETARIAT DE REDACȚIE** (1453) - **Cora Cioceanu**, **Mirela Fotea**, **Crina Gorgoi**, **Nadia Lisandru**, **Adrian Petrescu**

■ **CORECTURĂ** (1453) - **Maria Antonescu**, **Pompiliu Dumitrescu**, **Valentina Pietraru**, **Smaranda Petrea**, **Angela Ștefănescu**

■ **POLITICĂ** (2560) - **Iulian Costandache** (șef secție), **Marian Ghițeanu**, **Maria Voican**

■ **EXTERNE** (2560) - **Ion D. Goia**

■ **SOCIAL** (2559) - **Dorin Sălăjan** (șef secție), **Gheorghe Barbu**, **Cristian Buzas**, **Dan Gheorghe**, **Marian Marin**, **Brindusa Nicolae**, **Madalin Pribu**

■ **CULTURĂ, MASS-MEDIA, TIMP LIBER, DIVERTISMENT** (2558) - **Liana Tatos** (șef secție), **Elena Grecescu**, **Raluca Vrabie**

■ **FOTOREPORTERI** (2528) - **Elena Ghera**, **Florin Ionijă**

■ **SECRETARIAT DE REDACȚIE** (1453) - **Cora Cioceanu**, **Mirela Fotea**, **Crina Gorgoi**, **Nadia Lisandru**, **Adrian Petrescu**

■ **CORECTURĂ** (1453) - **Maria Antonescu**, **Pompiliu Dumitrescu**, **Valentina Pietraru**, **Smaranda Petrea**, **Angela Ștefănescu**

■ **POLITICĂ** (2560) - **Iulian Costandache** (șef secție), **Marian Ghițeanu**, **Maria Voican**

■ **EXTERNE** (2560) - **Ion D. Goia**

■ **SOCIAL** (2559) - **Dorin Sălăjan** (șef secție), **Gheorghe Barbu**, **Cristian Buzas**, **Dan Gheorghe**, **Marian Marin**, **Brindusa Nicolae**, **Madalin Pribu**

■ **CULTURĂ, MASS-MEDIA, TIMP LIBER, DIVERTISMENT** (2558) - **Liana Tatos** (șef secție), **Elena Grecescu**, **Raluca Vrabie**

■ **FOTOREPORTERI** (2528) - **Elena Ghera**, **Florin Ionijă**

■ **SECRETARIAT DE REDACȚIE** (1453) - **Cora Cioceanu**, **Mirela Fotea**, **Crina Gorgoi**, **Nadia Lisandru**, **Adrian Petrescu**

■ **CORECTURĂ** (1453) - **Maria Antonescu**, **Pompiliu Dumitrescu**, **Valentina Pietraru**, **Smaranda Petrea**, **Angela Ștefănescu**

■ **POLITICĂ** (2560) - **Iulian Costandache** (șef secție), **Marian Ghițeanu**, **Maria Voican**

■ **EXTERNE** (2560) - **Ion D. Goia**

■ **SOCIAL** (2559) - **Dorin Sălăjan** (șef secție), **Gheorghe Barbu**, **Cristian Buzas**, **Dan Gheorghe**, **Marian Marin**, **Brindusa Nicolae**, **Madalin Pribu**

■ **CULTURĂ, MASS-MEDIA, TIMP LIBER, DIVERTISMENT** (2558) - **Liana Tatos** (șef secție), **Elena Grecescu**, **Raluca Vrabie**

■ **FOTOREPORTERI** (2528) - **Elena Ghera**, **Florin Ionijă**

■ **SECRETARIAT DE REDACȚIE** (1453) - **Cora Cioceanu**, **Mirela Fotea**, **Crina Gorgoi**, **Nadia Lisandru**, **Adrian Petrescu**

■ **CORECTURĂ** (1453) - **Maria Antonescu**, **Pompiliu Dumitrescu**, **Valentina Pietraru**, **Smaranda Petrea**, **Angela Ștefănescu**

■ **POLITICĂ** (2560) - **Iulian Costandache** (șef secție), **Marian Ghițeanu**, **Maria Voican**

■ **EXTERNE** (2560) - **Ion D. Goia**

■ **SOCIAL** (2559) - **Dorin Sălăjan** (șef secție), **Gheorghe Barbu**, **Cristian Buzas**, **Dan Gheorghe**, **Marian Marin**, **Brindusa Nicolae**, **Madalin Pribu**

■ **CULTURĂ, MASS-MEDIA, TIMP LIBER, DIVERTISMENT** (2558) - **Liana Tatos** (șef secție), **Elena Grecescu**, **Raluca Vrabie**

■ **FOTOREPORTERI** (2528) - **Elena Ghera**, **Florin Ionijă**

■ **SECRETARIAT DE REDACȚIE** (1453) - **Cora Cioceanu**, **Mirela Fotea**, **Crina Gorgoi**, **Nadia Lisandru**, **Adrian Petrescu**

ULTIMA ORĂ

GUVERNUL ȘI-A ÎNCHEIAT PROHABUL

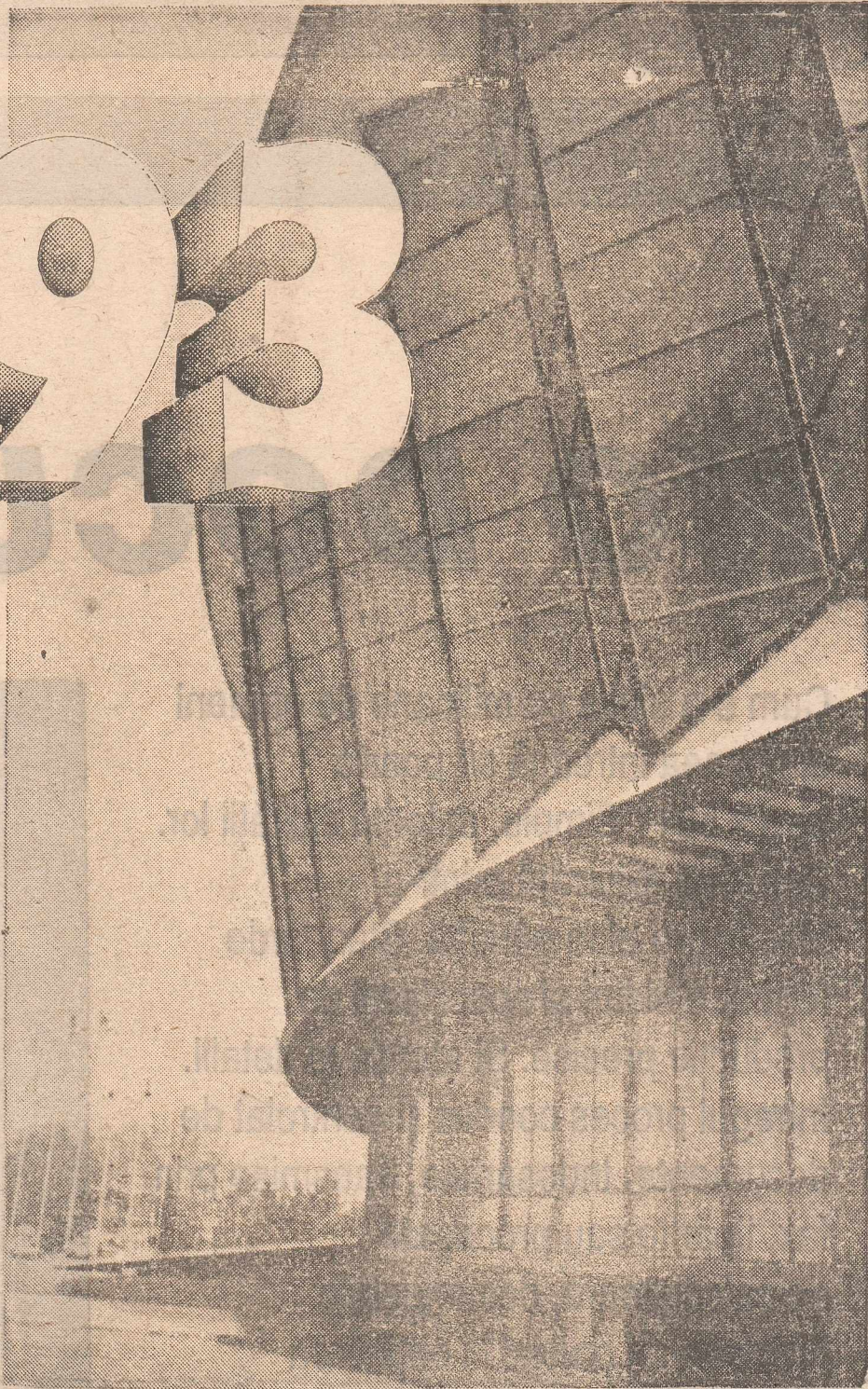
Revista **FLĂCĂRA** utilizează informații furnizate de **agenția MEDIAFAX**

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea Comercială "Publicațiile Flacăra" S.A., telefon 617. 48. 91, fax 312.82.89 - Piața Presei Libere nr. 1, sector 1, cod 71341 - București, România

Tiparul: Regia autonomă a Imprimeriilor - Imprimeria CORESI, București

TIB 1993

Supliment al revistei **FLACĂRA**

ROMEXPO — WIENER MESSEN 50-50 (LA SUTĂ)

CRONICA UNEI ÎNTÂMPĂRI (PE DEPLIN SPORTIVE) CU FINAL MULTAȘTEPTAT

• *Se vor organiza expoziții specializate la București și Viena*

Crearea unei noi societăți mixte româno-austriece nu mai este deloc un lucru neobișnuit. „Sunt peste 600 de joint-ventures între România și Austria”, aprecia **Excelența Sa, Dl. Parisini, ambasadorul Austriei la București** și menționăm și noi data: 14 octombrie a.c., orele 12.00 (decî într-un moment de vîrf al TIB '93). Locul: Club Tezal, din București. Dar înființarea unei societăți specializate în organizarea de târguri și expoziții, prin implicarea pe care o poate avea în accelerarea schimburilor comerciale și a „legăturilor” de afaceri dintre cele două țări este, credem, un experiment deosebit. „Parteneriatul dintre Austria și România e mai vechi și duce la o colaborare europeană bună”, (Dl. Parisini). „Societatea va fi organizatoare de expoziții specializate în București și alte orașe ale țării sau la Viena, dar și exportatoare pentru zona CSI, Slovenia, Cehia, Polonia etc.”, explică **d. Cojocaru, directorul general RomExpo**. „Nu dorim să fim misionari, ci parteneri egali cu RomExpo. Sediul societății mixte va fi la București și vom avea o filială la Viena”. (**Dl. Hickel, director general Wiener Messen**). Ideea este că noua societate va avea raporturi contractuale cu RomExpo și Wiener Messen; capital în participare egală, în măsură să-l permită organizarea după norme internaționale (UFI) de expoziții specializate; acces la know-how în domeniul său de activitate; va beneficia de prestigiul lui Wiener Messen (care a împlinit în septembrie a.c. 72 de ani de activitate) și de inventarul de firme expozante deținut de aceasta. **Dl. Petreanu, director în Ministerul Comerțului**: „Relațiile excelente dintre Wiener Messen și RomExpo intră într-o etapă nouă prin crearea societății mixte. În cadrul mai larg al raporturilor româno-austriece, care se vor dezvolta pe mai multe planuri, inclusiv cel turistic”. „**Dl. dr. Dan Roman (director RBC) și dl. Schott (președinte Export Consult Viena)** au desfășurat o activitate intensă de legături între România și Austria” (Dl. Parisini).

Odată cu intrarea în activitate a societății mixte, prevăzută pentru începutul lui '94, se contează pe instruirea de personal în Austria, pe disponibilitatea lui Wiener Messen (directă și prin alți investitori), pentru realizarea unui pavilion modern în stînga Complexului Expozițional București. Se vor include în programul societății mixte expozițiile specializate Agraria, Aquatherm, Romhotel și poate IFABO, cele

două societăți mamă urmînd să-și continue programele proprii, cu facilități precum spații de expunere oferite la reciprocitate.

„Au fost tatonări și cu Frankfurt și cu Parisul, dar au fost mai rezervați. Wiener Messen a arătat de la început toată disponibilitatea” (Dl. dir. Cojocaru).

De la „Târgul de mostre” la „Târgul de pace”

Wiener Messen a fost înființată în 1921, proprietari fiind două notabile instituții austriece: Banca Austriei și Camera de Comerț din Viena. Actualii copreședinți ai lui Wiener Messen, dl. Hoffman și dl. Hickel sunt și directori, primul la Bancă, al doilea la Cameră.

Pe 11 septembrie 1921, Wiener Messen, abia creată, a organizat ceea ce s-a numit atunci „Târgul de mostre vienez”. Dacă facem un mic apel la memorie și la istorie, ne vom da seama în ce condiții economice precare a fost ținut acest prim târg vienez. Cursul coroanei căzuse, prețurile la alimente crescuseră neîncetat (ceea ce a dus la mari tensiuni sociale); de asemenea, exista un conflict politic extern cu Ungaria, care nu se putea obșnu cu pierderea Burgenlandului. Totuși, această primă manifestare expozițională de la Viena a adunat 200 000 de vizitatori. Amploarea evenimentului o arată și spațiul de expunere care a cuprins nu numai Rotonda și spațiile exterioare ale acestora (care reprezintă un semn de recunoaștere a expoziției mondiale vieneze din 1873!) dar și grajdurile Curții Hofburg-ului, cazarma, Academia de Comerț și Institutul de Muzică. Din 1922 s-au ținut la Viena, anual, un târg de primăvară și unul de toamnă; în 1923 au participat 14 națiuni. Din 1924 până în 1932 au existat anual expoziții ale Rusiei.

Paginile dedicate TIB'93 au fost realizate de Departamentul de Suplimente Speciale

Coordonator: Dan Ciuciuc

Concepție și redactare: Roxana Bordei, Adriana Dobrescu, Florin Dobrescu, Călin Mărcușanu

Grafică: Cristina Topolski

Secretariat de redacție: Adriana Chirovici, Crina Gorgoi, Adrian Petrescu

Corectură: Maria Antonescu, Valentina Pietraru, Smaranda Petrea, Angela Ștefănescu

Consultant tehnic: Mircea Mitrea

Mulțumim pe această cale celor care ne-au sprijinit în realizarea acestui supliment.

La Târgul de primăvară vienez din 1928 a fost prima expoziție internațională a României, în Palatul Târgurilor. Au existat și participări exotice: expoziția egipteană de legume și fructe și alta a Uniunii din Africa de Sud (1929), o prezentare exemplară a delegației comerciale braziliene a Statelor Amazoniene (1934), o expoziție colonială franceză (1935), ca și expoziția colonială olandeză și indiană (1936).

După anexarea Austriei, în martie 1938 s-au mai organizat târguri, ce-i drept, din motive propagandistice, iar în 1942, întreaga activitate expozițională a fost întreruptă. Abia în octombrie 1946 s-a putut ține, în sfîrșit, din nou, la Viena, un târg adevărat. Primul târg de pace s-a organizat în condiții extrem de grele. Pe spațiul expozițional distrus au fost construite, în numai 5 luni, 14 hale mari și nenumărate pavilioane, de către muncitori subalimentați, cu materiale puține și unelte insuficiente. A fost dorința tuturor de a se relua acest „Târg de pace”. Au venit 1 milion de vizitatori.

Wiener Messen se orientează către târgurile specializate

Deschiderea în 1970 a târgului IFABO, specializat în mașini și accesorii de birou (inclusiv mobilier), ulterior diversificat, a creat, prin succesul avut, o nouă orientare a firmei Wiener Messen către târgurile specializate. De anul trecut, cele două Târguri universale de la Viena nu se mai țin. Se organizează însă multe altele specializate pe domenii diverse. În prezent Wiener Messen are o cifră de afaceri anuală de 500 milioane șilingi, reprezentate în 37 de țări și o rețea de 270 de colaboratori. Nu întâmplător la TIB '93 Austria a fost a doua țară ca suprafață de expunere (după Germania și înaintea Italiei). Și nu întâmplător, TIB prin participarea și ținuta bună pe care le-a avut anul acesta, este propusă împreună cu o expoziție din Johannesburg pentru a deveni membră UFI, urmînd ca acceptul să se facă la Adunarea Generală de la Bruxelles din octombrie a.c. unde Wiener Messen deține vicepreședinția!

P.S. Încheiem cu speranța și convingerea că presa vieneză va face un material ilustrativ mai amplu despre RomExpo.

CĂLIN MĂRCUȘANU ■

NO DOCUMENTS

Cum s-a ajuns ca milioane de oameni din lumea întreagă să poarte Levi's 501? Simplu, datorită calității lor. Calitatea realizată printr-o planificare bine gândită. Standarde ferme. Ghiduri și specificații de producție precise. Și atenție la detalii. Intregul proces condus și controlat de documente. Îndosariate, transmise prin fax, tipărite sau procesate de calculatoare, documentele joacă un rol crucial în obținerea calității la nivelul din proiect. Noi, la Xerox, am avut de-a lungul anilor această obsesie a calității. Iată de ce, în 1992, am fost prima companie care a primit The European Quality Award. Este o distincție pe care o purtăm cu mândrie. Pentru că, așa cum Levi Strauss dovedește, "Calitatea este întotdeauna la modă".

NO QUALITY

Xerox
The Document Company

Un nume de marcă — CASTROL

„ROMEXPO să livreze exact în stil occidental”

• ne declară Dan Pavelescu, self-promotion la „Castrol” România

timp. Personal, ediția TIB din acest an mi se pare o ediție foarte reușită, în primul rând ca participare a firmelor străine și în cel de-al doilea rând, ca afinență a publicului. Aceasta și datorită faptului că marea majoritate a expozanților au venit cu produse și nu doar cu fotografii, cum era la edițiile TIB-ului până în 1989. Ca sugestii, am dori ca „ROMEXPO” să lucreze exact în stil occidental și să se depărteze de sistemul anterior,

de balcanismul care încă îl caracterizează.

Am considerat că participarea noastră este un minunat prilej de a ne arăta gama de produse, noutățile în cadrul acestei game, de asemenea de a avea plăcerea întâlnirii cu partenerii noștri tradiționali, pentru a lega noi discuții și a intra în tratative cu potențiali parteneri. Acest lucru se întâmplă spre bucuria noastră, la fiecare ediție a acestui târg.

La ediția acestui târg noi expunem toată gama de produse „Castrol” comercializate în România.

Concernul „Burmach Castrol” se află la cea de-a 17-a prezență la „Târgul Internațional București”. Intotdeauna a avut o prezență semnificativă, pentru că el derulează afaceri comerciale cu parteneri români cu capital de stat sau capital privat de mai mult

Cu ajutorul firmei „CAR & TRUCK”

„În prezent, în România se află în circulație 500 de camioane VOLVO de ultimul tip”

— Domnule director Ștefan Avram, cum se prezintă Volvo la această ediție a TIB '93?

— Firma Volvo este o firmă cunoscută pe plan mondial. Aș vrea să vă spun câteva cuvinte despre reprezentanța Volvo în București, deocamdată singura în România prezentă prin firma „CAR & TRUCK” S.R.L. din Bdul Aviatorilor nr. 14.

Această firmă a luat flință cu circa un an și jumătate în urmă, însă firma Volvo ca atare este prezentă pe piața română activ din anul 1991, prin exporturi masive de camioane. În prezent, în România se află în circulație circa 500 de camioane Volvo de ultimul tip. Dar ca să revenim la firma „CAR & TRUCK”, noi comercializăm și autoturisme Volvo, asigurăm service-ul, garanție și postgaranție tuturor autoturismelor Volvo aflate în circulație.

camioane să fim pe locul 1, fiind ultimul model, nu ca estetică, poate mă repet, ci 100% din punct de vedere tehnic cu foarte multe inovații în domeniu. În ceea ce privește autoturismele, am putea spune că sunt atât noutăți tehnice, cât și noutăți estetice, la care trebuie să adăugăm prețurile foarte „interesante”. Să nu folosesc cuvântul „șocat”, însă am surprins potențialii clienți. Deci fără a se face rabat la calitate, am reușit să venim cu prețuri foarte interesante pe piața românească.

— Aspectele legate de preț, respectiv raportul preț/calitate este o performanță?

— Este o performanță și nu numai, este o dorință de a pătrunde și de a rămâne la un standard ridicat, fără a urmări în primul rând beneficiul. Am putea spune și garanta că firma Volvo a rămas printre primele în ceea ce

Volvo aduce la București și o premieră mondială

În ceea ce privește gama de camioane tip FA 12, FA 16 sunt pentru prima dată prezente la o manifestare internațională, aceste modele fiind scoase pe piața fabricii după câțiva ani buni de cercetări, la data de 1 septembrie 1993. Am putea spune că publicul românesc este primul care vede aceste modele.

Ca să fac o linie de legătură între firma Volvo și locul în care ne aflăm, respectiv TIB '93, aș spune că totdeauna am venit pe piață cu ultimele noutăți tehnice, fără a se face vreo discriminare între piața vestică și piața românească, astfel că acum, la TIB '93, ne prezentăm atât sub aspectul autoturismelor, cât și al camioanelor, cu modelele 1994.

— Ce elemente ați urmărit în această prezentare TIB?

— Este o întrebare mai complexă. În primul rând, am vrut să arătăm modelele și nivelul tehnicii anului 1994, anume, modelele autoturismelor (câteva sunt premiere), și aș aminti 850 Turbo și 850 Brek, celelalte având niște modificări de estetică.

— Care sunt aspectele de concurență?

— Bineînțeles că orice firmă constructoare de mașini sau orice altă firmă trebuie să țină cont în primul rând de concurență. Concurența se manifestă pe mai multe planuri. În ceea ce privește concurența din punct de vedere tehnic, deocamdată sper ca prin modelele pe care le-am prezentat la

privește securitatea pasagerilor în caz de accidente, nemaivorbind de calitățile tehnice ale motoarelor. Deci, cei care au văzut până acum în sigla „Volvo” fiabilitate, consum redus, rezistență, durabilitate pot fi convinși în continuare că respectăm aceste cerințe.

— Partenerii suedezi sunt mulțumiți de felul în care se desfășoară TIB-ul?

— Da. Nu este numai părerea lor, ci în general am discutat și cu specialiști de la alte standuri, care au văzut în TIB '93 un salt calitativ și sper că această evoluție, din punct de vedere calitativ și de prezentare să fie prezentă și la viitoarele ediții.

— Ce puteți să-mi spuneți despre celelalte firme suedeze prezente în pavilionul Suediei?

— Din păcate, vă pot enumera. Activitatea la TIB nu ne permite să facem incursiuni nici măcar din curiozitate pentru a vedea concurența de care vorbeam mai devreme.

— Vă mulțumesc și vă doresc succes în continuare.

— Cu multă plăcere, și vă așteptăm și la sediul firmei pentru orice alte relații.

MINOLTA ROMÂNIA S.R.L.:

„Firma noastră pune un accent deosebit pe expozițiile personale”

Printre firmele participante la „Târgul Internațional București” nu puteam trece cu vederea binecunoscuta firmă „MINOLTA ROMÂNIA” S.R.L., al cărei director comercial, Victor Postelnicu, a avut amabilitatea să ne declare următoarele:

„MINOLTA ROMÂNIA S.R.L. este sucursală a firmei MINOLTA AUSTRIA INTERNATIONAL, cu capital integral austriac. „Suntem reprezentanță în România a concernului „MINOLTA JAPONIA. De la înființarea firmei în 1991 am participat la toate edițiile T.I.B. dar suntem și participanți tradiționali ai CERF-ului, care are loc în luna iunie a fiecărui an. Firma noastră pune un accent deosebit pe expozițiile personale.

La ora actuală pot spune că suntem singurii care organizăm expoziții personale atât la București cât și în țară.

Organizarea târgului din acest an ni s-a părut destul de bună, chiar dacă nu am prea avut de a face cu organizatorii. Acesta este primul an în

care suntem prezenți cu un stand propriu de Standard MINOLTA, pe care l-am adus din Austria, ocupându-ne tot noi de montarea lui.

În afară de acclimatizare și de anumite servicii telefonice suntem foarte mulțumiți.

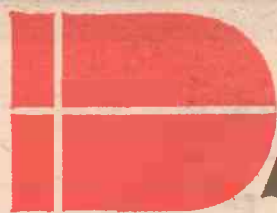
Spre mirarea noastră, care contăm din experiențele trecute, în general pe ultima parte a târgului, de această dată primele zile au fost foarte fructuoase.

Până în prezent pot spune că am încheiat contracte în valoare de aproximativ 150.000.000 lei, dar având în vedere că mai sunt încă trei zile până la închiderea târgului pot spune că vom ajunge la cifra de 250.000.000 lei.”

Dacă banii și timpul înseamnă ceva pentru dumneavoastră, noi vă ajutăm să le economisiți pe amândouă!

Prezentând, a doua zi după deschiderea TIB '93, un scurt istoric și strategia de dezvoltare a Corporației de computere COMPAQ (NYSE: CPQ) din ultimii ani, domnul BERNHARD SCHAFER (Business Development Manager — Eastern Europe) ne-a oferit, cu sprijinul câtorva tehnicieni de la firma SCOP, date și demonstrații din care am ales pentru dumneavoastră cele de mai sus. Merită de menționat din pledoaria reprezentantului, vertiginoasă ascensiune din ultimii ani a concernului Compaq, cu tot reculul, recesiunea și alte greutăți cunoscute. Astfel, veniturile nete la sfârșitul lui iu-

lie a.c. erau triple față de aceeași lună a anului trecut; creșterea de capital a fost de asemenea mai mult decât triplă; vânzările au crescut cu 97 la sută (de la 827 milioane dolari la 1,63 miliarde dolari) în aceeași perioadă menționată. „Cu aceste performanțe record, vom continua să împingem COMPAQ către locul 1 în lumea fabricanților de computere, printr-un management modern și printr-o politică de investiții strategice în infrastructura noastră” declară recent ECKHARD PFEIFFER, președinte și director executiv al COMPAQ.

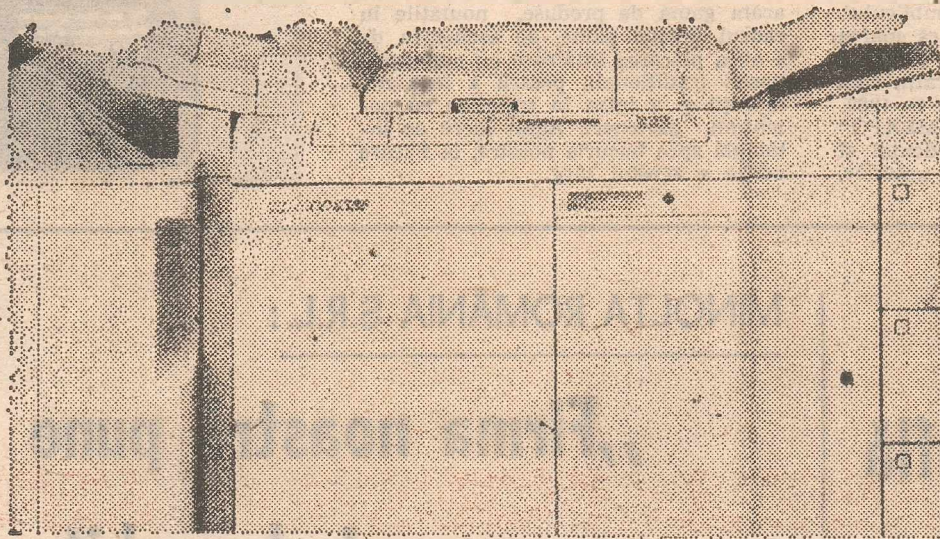

DANEMAR S.R.L.

CALEA DOROBANTI 168, SECTOR 1, BUCURESTI TEL. 312.35.90; 312.35.91 FAX: 312.97.59

mita

COPIATOARE SI FAXURI: RAPIDE, ECONOMICE AUTENTICE

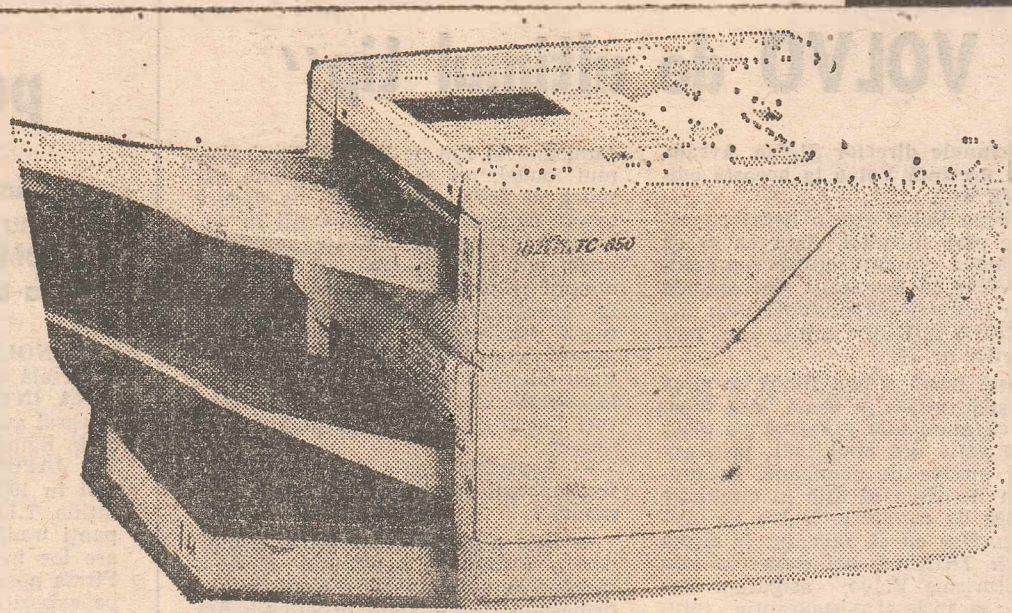

DC - 8585 COPYING SYSTEM

- Capacitate de 4850 coli de hârtie
- Patru căi de alimentare cu coli
- Alimentare cu toner mare
- Sertar în două sisteme
- 86XA4/min.; 67XA3/min.
- 3,6 secunde pentru prima copie
- 200 m 50% - 200% cu pași de 1%
- Sistem de copiere duplex

TC - 650 LASER FAX

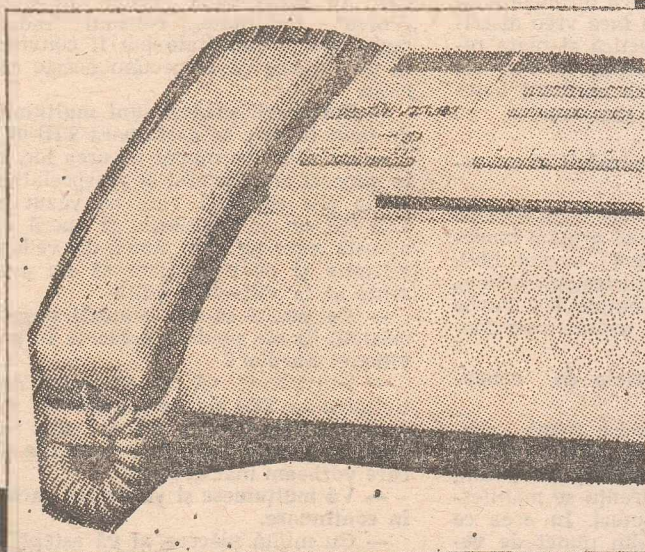
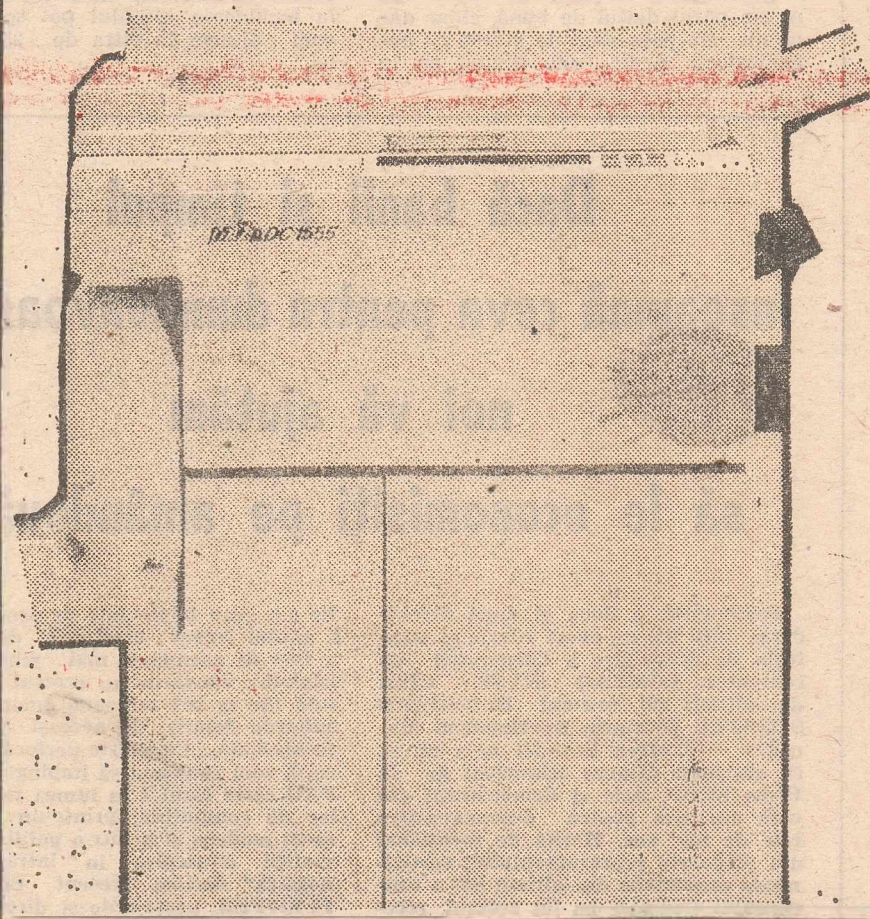
- Economie de timp prin realizarea simultană a doua funcții cu ajutorul sistemului **SMART DUAL ACCESS**
- Scanează și reține în memorie mesaje prin **QUICK SCANNING SYSTEM**
- 64 nivele de gri
- Transmite un document către 100 de adrese prin memoria standard 256KB
- Reține scurte apeluri numerice și le ordonează alfabetic

DC - 1555 COPYING SYSTEM

*Tot ce vă doriți
de la un copiator de
birou compact
și economic.*

- Viteză până la 15 copii pe minut
- Copii până la format A3
- Posibilități de zoom între 48%-205%
- Două căi de alimentare cu hârtie
- Copii după fotografii și alte materiale cu gradații tonale.

**TC -
90
KOMBI
FAX**

DI. Radu Gabriel Niculescu, director al grupului

„McNeil Akron Repiquet“:

„Societatea noastră a reușit să semneze un contract foarte mare“

• *Stabilit înaintea celui de-al II-lea război mondial
la Paris, a venit pentru prima dată în România,
după 1990*

Domnul Radu Gabriel Niculescu este director la grupul „McNeil Akron Repiquet“. Locuiește la Paris din 1939 și a putut veni pentru prima oară în România, în 1990. În această toamnă este prezent la „Târgul Internațional București“, cu care ocazie ne spune:

— Am lucrat aproape 30 de ani la Societatea SAMAFOR care face parte astăzi din grupul „McNeil Akron Repiquet“. Aceasta este una din societățile cele mai mari din lume, care realizează mașini de fabricat anvelope pentru automobile, camioane, tractoa-

re. Este prima dată când particip la acest târg care, mi s-a părut destul de bine organizat.

Avem motiv să fim mulțumiți de rezultatele obținute la „T.I.B.“, deoarece societatea, la care director general este domnul TESON, iar director comercial este domnul Giles, a reușit să semneze un contract foarte mare. De asemenea ne-au propus să reinnoim mașinile de la Danubiana și ne-am găsit mai mulți clienți în România, cum ar fi „Uzina de cauciuc“ din Târgu Jiu, „ARTECA“ Jilava și altele.

MATUSITA

**Cel mai mare concern din lume
în domeniul produselor electronice
de larg consum
a fost prezent la București**

— Vă rog să vă prezentați și să ne vorbiți de activitatea societății „PANASONIC“ la ediția „T.I.B.“ din această toamnă.

— Sunt Ștefan Popescu, director adjunct al societății „PANASONIC“ din România.

„PANASONIC“ în România este înființat de concernul „MATUSITA“ din Japonia, care este cel mai mare concern din lume în domeniul produselor electronice de larg consum.

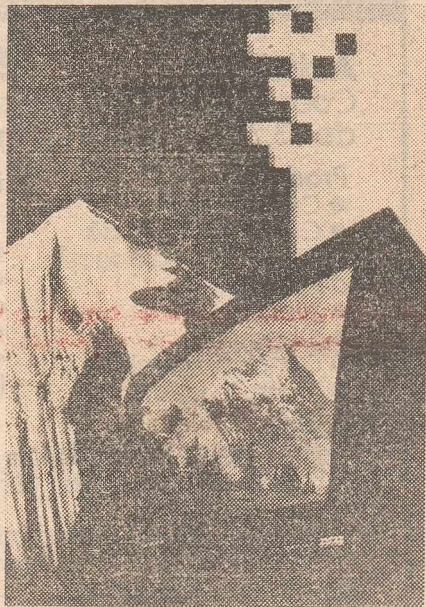
În anul 1992 a avut o cifră de afaceri de 45 000 000 dolari. Este pe locul 12 în lume în topul celor mai mari companii. În România oferim produsele „MATUSITA“ sub denumirea de marcă înregistrată „PANASONIC“ și „TEHNICS“. Avem o gamă de circa 200 de produse video, audio, telecomunicații, birotică, aparatură de uz casnic, de aer condiționat și baterii. Gama este relativ scăzută, chiar dacă este lărgită în fiecare an cu noi modele. Față de cele 11 000 de produse ale „MATUSITA“, gama este mică, deoarece noile produse le aducem în fiecare an, numai după ce în prealabil pregătim serviciul, asigurăm documentația și specializăm oamenii pentru întreținerea acestor produse. Produsele nu pot fi oferite pe piață fără responsabilitate, fără servicii și garanție.

La târgul din acest an, avem modele noi cum ar fi: o cameră compactă de ultimul tip, o gamă de video-recorder, numite „SUPERDRAIFE“ (ultima tehnologie în domeniu a produselor „MATUSITA“). De altfel toate produsele noi aduse în acest an sunt ultimele modele în fabricație. Nu avem modele mai vechi.

Și în domeniul audio suntem bine reprezentați și considerăm că oferim o gamă de produse, care să ușureze și să aducă o îmbunătățire a nivelului de trai pentru toată lumea.

Oferim servicii de cea mai bună calitate, la prețuri rezonabile, dar care oglindesc și nivelul calității și al tehnologiei.

— Ce-mi puteți spune despre organizarea acestei ediții a „Târgului In-

ternațional București“ și ce sugestii aveți pentru viitoarele târguri?

— Ca organizare este un pas înainte față de anul trecut, dar întotdeauna este loc și de mai bine. Este greu să dăm unele sugestii, noi fiind numai utilizatori ai acestui complex expozițional, și ai acestui gen de activitate. Din punctul nostru de vedere ar trebui să se realizeze mai bine interferența dintre exponenți, companii, societăți, mai ales când este vorba de unele firme, care au anumite stand-uri.

— Ați cules deja rezultate? Aveți motive să fiți mulțumiți?

— În privința rezultatelor suntem foarte mulțumiți. Considerăm că avem un pavilion reușit, pentru că ne-am străduit să-l facem la cel mai înalt nivel, așa cum sunt prezentate produsele „PANASONIC“ în orice parte a lumii. Din punct de vedere al noutății cât și al modului de prezentare avem convingerea că și în viitor vom fi apreciați pe măsura competenței.

Opinia dlui ION MOICAN, vicepreședintele

firmei „SISTEM PLUS INTERNATIONAL“ este:

**„Nu înțeleg nici acum
ce câștigă ROMEXPO, dacă
dă drumul la pensionari și copii
pe gratis, motiv pentru care
aleile sunt aproape de neumblat“**

„Politica“ noastră este să dăm produse de cea mai înaltă calitate. Cel din România, care sunt ceva mai în vârstă, și care știu „HEWLETT PACKARD“—ul de vreo 25 de ani sunt foarte fericiți să lucreze pe ele, având avantajul că se poate lucra foarte ușor și fără probleme. Calculatoarele „HEWLETT PACKARD“, foarte multă vreme au fost echivalentul fiabilității duse la maximum.

„DELL“ este una dintre firmele de calculatoare care a avut o dezvoltare explozivă, în toate clasamentele fiind printre primii trei, bineînțeles vorbind de clasamentele de calitate și de caracteristici tehnice, nu de cifre de vânzări.

— Pentru început vă rog să vă prezentați.

— Numele meu este Ion Moican și sunt vicepreședintele firmei „SISTEM PLUS INTERNATIONAL“.

— Ne puteți spune câteva cuvinte despre firma pe care o reprezentați?

— „Sistem Plus International“ este dealer autorizat pentru „HEWLETT PACKARD“, în sensul că avem direct legătura cu „HEWLETT PACKARD VIENA“ pentru firmele „DELL“, „NOVELL“, „SUN“, „AUTODESK“, „PROXIMA“.

În principal însă cifra noastră de afaceri este făcută din contractele de vânzare, instalare și asistență tehnică pentru „HEWLETT PACKARD“ și pentru „DELL“.

Firma este înființată la mijlocul anului 1990 și a avut o dezvoltare cel puțin pătatică din punct de vedere al cifrei de afaceri.

Dintre clienții noștri avem nume suficient de sonore, cum ar fi: „Banca Mondială“ cu sediul în București, care funcționează cu calculatoare și asistență tehnică de la noi. Majoritatea universităților din țară care au avut fonduri proprii pentru dezvoltat calculatoare și partea de tehnică de calcul au făcut achiziții de la noi. Printre acestea: Universitatea Craiova, cu care avem contract în acest an în valoare de 400.000 \$ pentru calculatoare, Universitatea tehnică și Universitatea de Medicină din Târgu Mureș, cu care avem iarăși contracte de 300.000 \$ și Universitatea Politehnica București. Avem clienți printre întreprinderile foarte

mar, cum ar fi: „TRACTORUL“ sau „AGRO“ din Slatina care au contracte de sute de mii de dolari cu noi. Urmează să mai semnăm contracte cu beneficiari de aceeași talie, ca de exemplu: „Azo—Mureș“, „Prelucrarea aluminiului“ din Slatina și cu „Dispeceratul Energetic Național“. De asemenea avem contracte mari și licitații câștigate la „Ministerul Finanțelor“.

— Ce părere aveți de organizarea „Târgului Internațional București“ și eventual ce sugestii aveți pentru viitoarele târguri?

— Despre organizarea târgului, nu înțeleg nici acum ce câștigă „ROMEXPO“, dacă dă drumul la pensionari și copii pe gratis, motiv pentru care aleile sunt aproape de neumblat.

Deci consider că publicul neinteresează nu are ce căuta aici, sau cel mult să fie o zi două în care să aibă succes. Din cauza aglomerației noi găsim că pierdem, pentru că sunt suficienți clienți care ne contactează seara la firmă, spunând că nu au putut ajunge la standul nostru. Acesta este totuși un târg pentru încheiat afaceri, tranzacții comerciale și pentru demonstrații și nu o expoziție de mostre cum era acum 40 de ani.

În rest, târgul este destul de bine organizat și în afară de unele probleme tehnice cum ar fi apa și lumina suntem destul de mulțumiți.

Apropos de sugestii, ar fi foarte bine dacă s-ar găsi un gen de instalație de aer condiționat care să reducă temperatura.

Dacă banii și timpul înseamnă ceva pentru dvs., noi vă ajutăm să le economisiți pe amândouă!

Binecunoscuta corporație COMPAQ anunță:

München, 26 august 1993,
TIB '93, 13 octombrie, ora 11,00

● Compaq Presario: o nouă linie de PC-uri pentru domiciliu, valoarea unui aparat integrat (cu monitor color și 3 pachete de soft-uri) ridicându-se la numai *1 450 \$.

● Noile modele Deskpro 486 s/33 M (*2 500 \$, incluzând MS-DOS 6.0, Windows 3.1 și un mouse), ProLinea 4/33 s (*1 450 \$) cu performanțe superioare datorită microprocesorului Intel 486/33 SX, cu 30% mai rapid ca predecesorul 486/25 SX și cu atât mai rapid (peste 70%) decât 386/33 DX.

Houston, 13 septembrie 1993,
TIB '93, 13 octombrie, ora 11,30

● Familia de noi servere Compaq ProLiant de mare fiabilitate și ușurință în funcționare (plus o diademă de programe, opțiuni și servicii).

● Cel mai fiabil Notebook PC din lume!

Printre nenumăratele facilități pe care le înglobează noua gamă de notebook-uri flexibile (Compaq Concerto este dotat cu procesor 25/33 MHz 486 SL) este și incredibila proprietate de a fi comandate fie de la tastatură, fie prin scriere directă cu stiloul pe tablă (interfață stiloul). Fiți liniștiți, prin plierea aparatului se realizează un unghi optim al penitei cu suprafața de scris! (Prețurile încep de la *3 100 \$).

Prezentând, a doua zi după deschiderea TIB '93, un scurt istoric și strategia de dezvoltare a COMPAQ (NYSE: CPQ) din ultimii ani, dl Bernard Schaffer, director general divizie Europa de Est al COMPAQ ne-a oferit, cu sprijinul câtorva specialiști de la firma SCOP, date și demonstrații, din care am ales pentru dv. cele de mai sus.

* Nu sunt incluse taxele vamale și alte taxe.

CONSUM COOP "VIAȚĂ NOUĂ"

Președinte:
dl Corneliu Năpruiu
Contabil șef:
dl Toma Mitu

MATEEȘTI

MATEEȘTI-VÂLCEA Tel. 094/860810

ACTIVITATE: 220 de angajați

Producție:

- Secție de croitorie cu 56 de lucrări
- Panificație - brutărie cu cuptor DAMPN
- Moață - pe valțuri
pe ciocinele
- Secție de pufaleți

Sector zootehnic:

- Porcine
- Bovine - vaca brună de Maramureș

În cadrul sectorului zootehnic, cooperativa deține și un microabator unde realizează subproduse de carman-gerie pentru unitățile de alimentație publică proprii.

CONSUM COOP MATEEȘTI are un volum mediu de desfacere mărfuri cu amănuntul, pentru populație, de peste 100 milioane lei lunar, iar la producție de peste 30 milioane lei lunar.

În ultimul timp și-a extins activitatea în rețeaua de aprovizionare a centrelor minire Alunu și Copăcenii.

Turism

Cooperativa desfășoară și activitate de turism prin popasul turistic "Tărăncuța", amplasat în satul Turcenii.

Beneficiind de un cadru natural pitoresc, popasul "Tărăncuța" oferă vizitatorilor o gamă largă de servicii printr-un bar de zi, restaurant, cafe-bar și cofetărie. Totodată dispune și de 20 de locuri de cazare în căsuțe camping.

CONSUM COOP "STEJARUL" Berbești

Berbești-Vâlcea Tel 094/860501

Președinte: dl Emil Păunescu
Contabil șef: dl Viorel Iliescu

ACTIVITATE: 135 de angajați Producție

- Secție de croitorie - confecții diverse
- Secție de croitorie la comandă
- Panificație - brutărie proprie cu cuptoare DAMPN cu o capacitate de 12 t/24h.

Comerț

En détail și alimentație publică cu un număr de 25 de unități.

Volumul de activitate preliminar pe anul 1993 se ridică la circa 1 miliard de lei.

Pe anul în curs CONSUM COOP "Berbești" a investit peste 20 de milioane de lei în modernizarea și dezvoltarea bazei materiale. Ca o adaptare la economia de piață s-a trecut la reprofilarea unor unități nerentabile în unități cu randament ridicat, menținându-se totodată forța de muncă.

Cooperativa "Berbești" deține și un miniparc auto, format din 2 tractoare și 5 mașini între 3 și 7 t. Si ca o carte de vizită, cooperativa a realizat un profit net de 5 milioane de lei.

CONSUM COOP "SINEȘTI"

VÂLCEA

Președinte: dl Dumitru Trusculete
Contabil șef: Gheorghe Ispas

Adresa: Sinești - Vâlcea, tel. 15A - centrala Berbești

ACTIVITATE: 38 de angajați

Producție:

- ◆ secție de croitorie
- ◆ cizmărie
- ◆ panificație cu cuptoare DAMPN cu o capacitate de 2,5 t/24 ore

Prestări servicii:

- ◆ frizerie
- ◆ coafură
- ◆ atelier împletituri sârmă
- ◆ circular pentru fasonarea lemnului
- ◆ două ateliere sudură
- ◆ un atelier tâmplărie

Sector zootehnic:

- ◆ porcine - 78 de capete, dintre care 18 scroafe de reproducere
- ◆ creșterea și valorificarea puilor de găină la 30 de zile (activitate de sezon)

Tot în cadrul acestui sector, cooperativa deține și un microabator unde realizează subproduse de carman-gerie pentru unitățile de alimentație publică proprii.

CONSUM COOP - SINEȘTI a realizat ca cifră de afaceri pe primele 9 luni ale anului 1993, 148 milioane lei și preliminar până la sfârșitul anului : 210 milioane lei.

Totodată a investit circa 5 milioane lei în înființarea de noi unități de alimentație publică și într-un laborator de patiserie.

CONSUM COOP "MĂCIUCA"

Președinte: dl Nicolae Săndulescu
Contabil șef: dl Alexandru Popa

Adresa:
MĂCIUCA - VÂLCEA

Activitate

Cooperativa a realizat pe anul 1992 o cifră de afaceri de 93,702 milioane lei și preliminar '93 - 180 milioane lei.

Producție:

- Croitorie serie
- Croitorie comandă
- Panificație cu o secție de patiserie
- Sifonărie
- Gogoșerie
- Confecții metalice
- Tesătorie lavete

Prestări servicii:

- frizerie

Comerț:

- Aprovizionarea și asigurarea unităților de alimentație publică proprii
- Achiziții direct de la populație de: animale, produse lactate, ouă, legume, fructe, zarzavaturi.

Investiții:

CONSUM COOP "MĂCIUCA" a investit în scopul modernizării și dezvoltării bazei materiale peste 1,2 milioane de lei în anul 1993 și 3,5 milioane lei în 1993.

Un loc aparte în activitatea cooperativei îl constituie organizarea în perioada 15 august - 26 octombrie (două faze) a târgului anual: "Urcai dealul la Măciuca".

Acest târg se organizează de asemenea și cu largul concurs al Primăriei, iar veniturile se împart după cum urmează: - 47% Primăria și - 53% cooperativa.

Dar, la rândul ei Primăria a reinvestit cei 47%, prin CONSUM COOP, în dotări suplimentare ale târgului, ca:

- instalație electrică
- construirea unei scene din beton pentru manifestări culturale-artistice
- cheltuieli de prezentare și publicitate a târgului.

În baza aceluiași contract de colaborare, CONSUM COOP "MĂCIUCA" a realizat:

- 3 tronșoane (90 m) de mese beton, acoperite
- împrejmuirea și sectorizarea perimetrului târgului (800 m)
- instalații sanitare
- amenajarea suprafeței târgului
- urmează executarea instalației de alimentare cu apă curentă

Aceste investiții își găsesc ca scop final realizarea unei piețe zilnice într-un cadru amenajat al târgului.

Toate realizările au fost făcute cu sprijinul nemijlocit al Primăriei și, în special, al dlui viceprimar, profesor ENACHE GHEORGHE

„Sistemul de asociere este un sistem pur de economie de piață și înseamnă Rentabilitate!”

► **DI Marian Cojocaru, președintele Federal Coop-Vâlcea, ne prezintă activitatea firmei**

În legătură cu sistemul nostru, pot spune că are o tradiție de peste 100 de ani, fiind la origine, sub forma, fie a unor bănci populare, fie a unor cooperative sătești cu specific agricol, de întraajutorare în construcții sau exploatare silvice...

În decursul anilor, noi, prin serviciile și mărfurile oferite, am reușit să eucerim, în primul rând, piețele rurale și încrederea țăranilor, iar la ora actuală, cooperativele de consum fac parte integrantă din viața satelor, pentru că ele desfac de la sare până la plug sau de la ață până la costum. A fost o perioadă când, practic, aceste cooperative dețineau monopolul în sate și erau folosite de stat ca un

instrument de a pretinde țăranilor, tot felul de lucrări, în esență ele urmărind un câștig abject.

Dacă ne referim la județul Vâlcea, pot spune că există, o dezvoltare armonioasă a sistemului cooperatist, pe baza asocierii cooperativelor din 80 de localități. Iar Federala, nu trebuie privită ca o instituție birocratică, ci ca un organism al asociațiilor, format din specialiști care acordă consultanță și asistență tehnică în domeniile: financiar, juridic, normare, salarizare, acolo unde, în cadrul unei cooperative, nu există specialiști în acest domeniu... De fapt, Federala este consiliul asociațiilor și fiecare cooperativă are unu, doi, trei repre-

zentanți în acest organism.

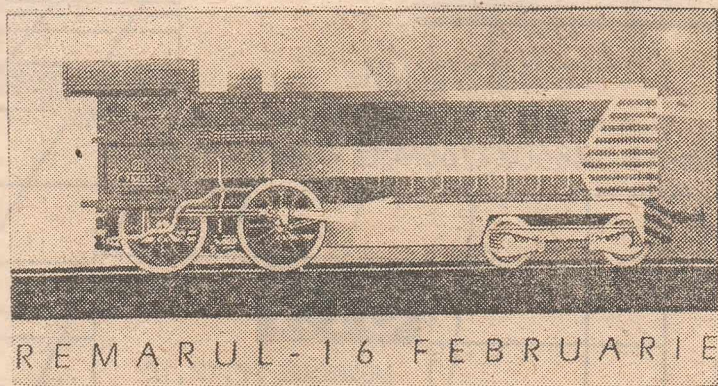
Ca mod de dezvoltare și activitate, noi suntem 100%, activitate privată... Cooperativele dispun de baze de producție, spații etc., ceea ce nu are nimeni la ora actuală, și poate că și în asta constă puterea noastră economică... Deci, de la stat, avem numai împrumuturi, la care plătim dobânzi serioase, ceea ce este, sigur, destul de greu. Plătim statului impozite de 45-50% din veniturile noastre. La ora actuală, cu modestie spunem că avem circa 2 miliarde, fonduri proprii, și că nu există comună sau sat, să nu aibă o clădire nouă sau aproape nouă. Localitățile mai mari au mai multe asemenea construcții.

Cifra de afaceri, care se preconizează a se realiza în acest an, este de 20 miliarde lei, ceea ce, în ierarhia județelor, o situează în primele 2-3 locuri. Practic, creditele cu care lucrăm, se rulează de cel puțin 12 ori pe an, și asta spune destul. Față de alții, care urmăresc numai câștigurile mari și imediate, noi ne gândim și facem și „altele” mai puțin rentabile. De exemplu, ducem la sate pâine, sare, petrol, unelte, ș.a.m.d. Or, nu te poți îmbogăți din acest gen de comerț. Pe lângă aceasta, noi am privit și căile de adaptare la economia de piață. Care sunt aceste căi? În primul rând, modernizarea spațiilor comerciale și mai ales a ce-

lei de alimentație publică. Apoi, schimbarea structurii rețelei, prin realizarea magazinelor gen Universal. O altă metodă este de a păstra și nu de a risca patrimoniul cooperativei. Și dau aici exemplul C.A.P.-urilor, care la dizolvare au îmbogățit pe 2, 3 oameni din comună, deși munciseră cu toții egal. De asemenea, suntem de acord cu asocierea oricărui S.R.L. sau S.A. care vrea să facă afaceri cu noi, în principiul câștigului reciproc...

Pentru sfârșit, aș vrea să se rețină că dacă situația, la noi, este bună, asta se datorează în bună parte oamenilor și principiilor, ceea ce înseamnă Rentabilitate.

„Am încercat să venim în sprijinul particularilor”

În legătură cu participarea la „Târgul Internațional București”, domnul Mihai Teognoste, inginer la „Compartimentul MARKETING” la societatea comercială „REMARUL-16 FEBRUARIE” din Cluj-Napoca, se destăinuie :

„Specificul producției de bază al uzinei noastre este repararea locomotivelor „Diesel” hidraulice și electrice. De când am devenit societate comercială, ne-am văzut obligați să ne diversificăm registrul producției, deoarece numai cu serviciile de reparații de locomotive, situația devenise destul de grea. Am încercat să venim și în sprijinul particularilor, a micilor ateliere și de aceea ne-am prezentat la târg cu multe lucruri interesante, care, dacă la început nu s-au bucurat de succes, pe parcurs au stârnit

destul de mult interes. Pentru noi aceasta înseamnă foarte mult.

„Târgul Internațional” din București este o premieră pentru noi, fiind la prima participare și tocmai de aceea considerăm că am reușit ceea ce ne-am propus. Colectivul de conducere și chiar atmosfera de la noi sunt de așa natură, încât am reușit să trecem peste factorul bugetar și să ne prezentăm bine.

Am avut și probleme în legătură cu participarea la acest târg, cum ar fi realizarea catalogului de produse,

care nu a fost gata decât cu două zile înainte de târg. Această problemă a fost depășită până la urmă, și am putut expune într-un mod eficient prezentându-ne produsele destul de onorabil.

În prima zi am avut indoieli, în sensul că a venit puțină lume la târg, dar începând de marți, fluxul a crescut teribil, miercuri, joi și vineri fiind deosebit de solicitați.

După părerea mea rezultatele acestui târg sunt mai mult decât satisfăcătoare. Interesul pentru standul nostru ne bucură în mod deosebit, mai ales că după semnele primelor zile sperăm să acoperim cheltuielile pe care le-am făcut.

Suntem mulțumiți și de organizare, dar bineînțeles că întotdeauna lucrurile pot merge și mai bine.”

„Am avut asigurate toate condițiile ca să putem prezenta produsele noastre la un standard ridicat”

• **ne spune Florin Gorschi, director cu vânzările la „Ana Electronic”, distribuitorul exclusiv în România al produselor electronice și electrice „SAMSUNG”**

„Participarea noastră la acest târg s-a materializat prin acest stand, în care avem prezentate toate gamele de produse electronice și casnice, pe care le desfacem în magazinul propriu, din calea Durobanților 102.

Acest târg s-a concretizat printr-o serie întreagă de contacte, convorbiri cu diverși reprezentanți ai societăților comerciale din întreaga țară, ce sunt interesați în promovarea produselor „SAMSUNG”.

Sigur că în clipa de față avem o rețea foarte bine pusă la punct, în întreaga țară și în capitalele de județe. În unele orașe cum ar fi: Constanța, Timișoara, Cluj avem

câte doi-trei distribuitori, deoarece cererea de produse este foarte mare.

Unul din cele mai importante centre, unde produsele „SAMSUNG” au o vânzare rapidă este Clujul, care prin fenomenul „CARITAS” a bulversat întreaga noastră previziune. Dar stocul propriu de marfă și orientarea pe care am avut-o, nu ne-a produs sincope în aprovizionare, în importul de produse. De aceea în permanență putem să asigurăm marfă, pentru magazinul nostru, în principal, din București, cât și pentru distribuitorii din țară.

Organizarea din acest an a „Târgului Internațional București”, a fost, să zicem, bună.”

Domnul Sorin Bichel, director la societatea „PRO-CONSUL”

„Rezultatele se vor vedea după târg”

„Pro-Consul” se ocupă cu producția și desfacerea produselor de arhitectură interioară, respectiv: jaluzele din aluminiu, textile, și produse de arhitectură, plăcări fațade pereți interiori, plafoane. Firma noastră lucrează în colaborare cu o firmă olandeză „Hanter Dagles” care are licența de a confecționa în

România produsele „LUXALON” și „LUXAFLEX”.

Suntem la a doua participare la „Târgul Internațional București”. Anul trecut am fost mai mult pentru prezentarea acestor produse. Între timp s-a pornit producția, deci anul care s-a scurs a însemnat „dezvoltarea” noastră,

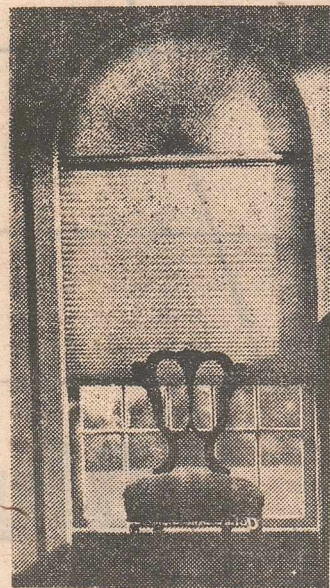
respectiv fabricarea acestor produse în țară și, în același timp, desfacerea lor pe diferite piețe.

Organizarea acestui târg, în general, nu aș avea ce să-i reproșez, dar totuși consider că este loc și de mai bine.

Sperăm că la a doua aniversare, anul viitor, să fie

mai bine, și să se aibă în vedere instalațiile de aer condiționat. În rest, standurile sunt mult mai frumoase, dar poate că ar trebui mai multă curățenie pe traseele de circulație.

Participarea a fost numeroasă și diversificată și consider că rezultatele se vor vedea după târg.”

Your Partner for Networking
and Digital Communications

Blue Ridge International

A-Tronic Computer

386SX/33MHz	486SLC2/66MHz
386DX/40MHz	486DX/50MHz VL Bus
486DX/33-50MHz	486DX2/66MHz VL Bus

HEWLETT PACKARD

IMPRIMANTE LASER ALB-NEGRU
IIP Plus, IIP, III, IV
IMPRIMANTE COLOR
XL 300, XL550 C
SCANNER COLOR : ScanJet IIc

MONITORE 14", 15", 17"
Monosync
Multisync
Full Screen

MOUSE
Pilot, TrackBall
HANDYSCANNER
Alb Negru, Color
FOTOMAN
AUDIOMAN

ALINCO

RADIO
DJ580 Twin Band Handheld
DJF1 Mini Handheld
DR1200 Data Radio
DR570 Dual Band Radio
DR130 Mobile Radio

External Modem/Fax 14400 bps
External Modem 9600 bps
External Modem/Fax 2400 bps
Internal Modem/Fax 2400 - 9600 bps
Pocket Modem/Fax 2400 - 9600 bps

NOVELL

NETWARE Novell v3.11
5, 10, 50, 100 Users
COMPONENTE REȚEA
16-Bit Ethernet Card
32-Bit Ethernet Card
2-Port Ethernet Repeater
Multi Port Repeater

GENICOM

IMPRIMANTE MATRICIALE
3840 E (600 cps draft /12 cpl)
4410 XI (400 lpm draft (64 char))
4440 XI (600 lpm draft (64 char))
IMPRIMANTE LASER
7170 (17 Pag / min)

BECKMAN

- Ultracentrifuge
- Centrifuge cu sistem de răcire de înaltă performanță
- Centrifuge clinice
- Analizor de aminoacizi
- Analizor clinic complet automatizat (seria Synchron)
- Analizor electroliti
- Analizor proteine
- Cromatograf de lichide

- Electroforeză
- Electroforeză capilară
- Spectrometru UV / VIS
- Scintillation counter
- pH-metre
- Densimetre
- Robotică
- Consumabile și reactivi pentru echipamentele Beckman

Blue Ridge International